

(ถนัด)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ (สามัญ)

ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดี ที่ ๑๑ เดือน

พฤษภาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๗

ลำดับ	ชื่อผู้แทน	ข้อความที่ถาม	หมายเหตุ
			<p>๑๐.๕๕๐๖ ม.๕๖</p> <p>๑๑.๕๕๐๖ ม.๕๖</p> <p>๑๒.๕๕๐๖ ม.๕๖</p> <p>๑๓.๕๕๐๖ ม.๕๖</p> <p>๑๔.๕๕๐๖ ม.๕๖</p> <p>๑๕.๕๕๐๖ ม.๕๖</p> <p>๑๖.๕๕๐๖ ม.๕๖</p> <p>๑๗.๕๕๐๖ ม.๕๖</p> <p>๑๘.๕๕๐๖ ม.๕๖</p> <p>๑๙.๕๕๐๖ ม.๕๖</p> <p>๒๐.๕๕๐๖ ม.๕๖</p>

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ (สามัญ)

ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดี ที่ ๑๕ เดือน

กรกฎาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ (วิสามัญ) ชุดที่
วันพฤหัสบดี ที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร. วันนี้สมาชิกมาประชุม ๑๘๓ ท่าน ครบองค์ประชุม
แล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม การประชุมตามระเบียบวาระ หมายเลข ๑ เรื่องที่ประธาน
จะแจ้งต่อที่ประชุม เนื่องด้วยข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร
แจ้งว่า ใ้มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ซึ่งต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะได้อ่านประกาศแต่งตั้ง

(สมาชิกในที่ประชุมได้เป็นอันรับฟังกระแสพระบรมราชโองการ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ประกาศ

แต่งตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

ตามประกาศลงวันที่ ๒๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ ตั้งให้ จอมพล ป. พิบูลสงคราม
เป็นนายกรัฐมนตรี และประกาศลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ ตั้งและแต่งตั้งคณะ
รัฐมนตรีนั้น

บัดนี้ปรากฏว่าการบริหารราชการในกระทรวงการคลัง ได้วิวัฒนาการก้าวหน้าเป็น
อันมาก สมควรที่จะใ้มีรัฐมนตรีช่วยปฏิบัติภารกิจเพิ่มขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา
๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง
ให้นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลังอีกตำแหน่งหนึ่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓ เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

สถานีแทนราษฎร ค.๑๒/๒๔๔๓ (วิสามานย์) โชค - เล็ก ค.๑/๒

1011

ที่ประชุมรับทราบ

ที่ประชุม
ที่ประธานสถานีแทนราษฎร: คือไปในหมายเลข ๒ เรื่องการควบคุม ร่างพระราช

บัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พุทธศักราช ๒๔๔๓ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕...

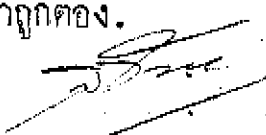
หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๕๔

เหตุผล

เพื่อกำหนดให้นักศึกษาหรือนิสิตในมหาวิทยาลัยรับราชการทหารตามความ
เหมาะสมแก่ความจำเป็นของราชการทหาร.

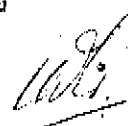
สำเนาถูกต้อง.

แผนกระเบียบวาระ

ธนู

พิมพ์

ทาน.

ร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่..)

พ.ศ. ๒๕..

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๕.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้นักศึกษาหรือนิสิตของมหาวิทยาลัย ซึ่งลงทะเบียนทหารกองเกินตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารแล้วมีหน้าที่เข้ารับการฝึกวิชาทหารและให้ถือว่าเป็นทหารกองประจำการตลอดระยะเวลาที่เป็นนักศึกษาหรือนิสิตอยู่ในมหาวิทยาลัยและให้ขึ้นทะเบียนกองประจำการเมื่ออายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์

นักศึกษาหรือนิสิต ซึ่งยังมีไม่ถึงเกณฑ์ทหารกองเกิน ให้เข้าฝึกวิชาทหารตามพระราชบัญญัตินี้ไปก่อนจนกว่าอายุครบกำหนดลงทะเบียนทหารกองเกิน

สำหรับนักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียนที่ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ นักศึกษาหรือนิสิต หรือนักเรียนซึ่งเข้ารับการฝึกวิชาทหารตามพระราชบัญญัตินี้ต้องมีลักษณะและคุณสมบัติตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๙ นักศึกษาหรือนิสิต ซึ่งเข้ากองประจำการตามมาตรา ๘ เมื่อเรียนสำเร็จตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานชั้นปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญา ให้เข้ารับราชการทหารในสังกัดกระทรวงกลาโหมต่อไปในฐานะนายทหารสัญญาบัตรอีก มีกำหนดไม่เกินสองปี เมื่อรับราชการครบกำหนดแล้วให้ปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๑

สำหรับนักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียนที่ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยนั้น ในระหว่างรับกรมฝึกวิชาทหารตามหลักสูตรที่กระทรวงกลาโหมกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับการยกเว้นตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

มาตรา ๙ ทวิ นักศึกษาหรือนิสิต ถ้าต้องออกจากกรมเป็นนักศึกษาหรือนิสิตในขณะที่ยังเรียนไม่สำเร็จตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานชั้นปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญา ให้ส่งตัวไปรับราชการในกรมกองทหารต่อไปมีกำหนดไม่เกินสองปี นับตั้งแต่วันพ้นฐานะนักศึกษาหรือนิสิต ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ.๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๘ นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียนที่ต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ซึ่งสำเร็จการฝึกวิชาทหารตามหลักสูตรที่กระทรวงกลาโหมกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว บอมนำสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและกฎหมายว่าด้วยยศทหาร

สำหรับการรับราชการทหารของนักศึกษาหรือนิสิต ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามวิธีการและหลักเกณฑ์ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ.๒๔๘๔

"มาตรา ๑๐ บุคคลใดหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนเพื่อจะไม่เข้ารับราชการทหารกองประจำการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือเข้ารับราชการทหารกองประจำการแทนผู้อื่นก็ดี หรือเรียกหรือรับ หรือยอมว่าจะรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างใด ๆ เป็นประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น เพื่อรับสัญญาว่าจะช่วยเหลือผู้อื่นผู้ใดมิให้ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี

มาตรา ๑๑ บุคคลใดทำร้ายร่างกายตนเอง หรือให้ผู้อื่นทำ เพื่อจะให้พ้นจากการรับราชการทหารตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปจนถึงแปดปี

สภานุแทนราษฎร ค.๑๒/๒๔๔๗ (วิสามัญ) โศก - เล็ก ค.๑/๓

พลเอก เคน เคนประคิณทร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย: รัฐบาลขอ
เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่...) พ.ศ.๒๔... โดยมี หม่อมการ
แก้ว เติมเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ.๒๔๔๔ เทศมูล เพื่อกำหนดให้
นักศึกษาหรือนิสิตในมหาวิทยาลัยรับราชการทหารตามความเหมาะสมแก่ความจำเป็นของทาง
ราชการทหาร

รัฐบาลขอชี้แจงเพิ่มเติมในเหตุผลดังต่อไปนี้ เนื่องจากในขณะนี้กองทัพบก กองทัพเรือ
และ กองทัพอากาศมีจำนวนนายทหารที่จะรับสนองพระเดชพระคุณในกองทัพต่าง ๆ ไม่พอเพียง
และก็มีควมจำเป็นที่จะต้องจัดหานายทหารกองหนุนเพิ่มขึ้นในกองทัพให้มากขึ้น เพื่อจะได้บรรจ
เพิ่มเติมกำลังในเมื่อมีราชการสงครามหรือมีความจำเป็น วิธีการที่จะจัดหานายทหาร กองหนุน
มาเตรียมสำรองไว้ นี้ โดยเฉพาะในขณะนี้ทางกองทัพบกก็ได้มีวิธีการจัดนักเรียนนายร้อยสำรอง
ขึ้นโดยใหม่ เวลารับราชการ คือมีเวลาศึกษาอยู่ในโรงเรียนนายร้อยสำรอง ๑ ปี แล้วก็ออก
รับราชการเป็นนายทหารสัญญาบัตรอีก ๑ ปี แล้วก็ปลดเป็นกองหนุนไป แต่ในการที่ได้มีนักเรียน
นายร้อยสำรองอย่างนี้ก็ยัง ไม่พอแก่ความจำเป็น เพราะกองทัพในสมัยปัจจุบันนี้ขยายกำลังมาก
ขึ้น นักเรียนนายร้อยสำรองที่เราจัดไว้แต่ละปีนั้นก็ยังมีจำนวนไม่มากนัก ก็ไม่ค่อยพอที่จะจัดกอง
ทัพได้ โดยเหตุเหล่านี้จึงจำเป็นที่จะต้องหาทางที่จะเพิ่มนายทหารกองหนุนให้มากขึ้นอีก และ
เราก็ได้พิจารณาระเบียบและวิธีการของต่างประเทศ ซึ่งเขาได้จัดหานายทหาร กองหนุนขึ้นมา
ทุกประเทศ เขาได้ระลึถึงนักเรียนในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้มีสมองมีความคิดเฉลียวฉลาดพอที่
จะมาเป็นนายทหารได้ในเวลาจำเป็นของบ้านเมือง เพราะฉะนั้นจึงได้จัดให้มีการฝึกวิชาทหาร
ขึ้นในมหาวิทยาลัย และหวังจะใช้นักเรียนและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยซึ่งสำเร็จไปแล้ว ออก
มาเป็นนายทหารเพื่อช่วยชาติบ้านเมืองในยามคับขัน เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
นี้เพื่อกำหนดให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ศึกษาวิชาทหารไปด้วย และเมื่อสำเร็จการศึกษาใน
มหาวิทยาลัยแล้วก็ให้ได้รับยศเป็นนายทหารและรับราชการเป็นนายทหารในกรมกองต่อไป
จนครบตามกำหนดเวลา ซึ่งในพระราชบัญญัติที่กำหนดไว้ไม่เกิน ๒ ปี ก็จะได้ปลดเป็นกองหนุน

เพื่อไปประกอบอาชีพตามเดิมของคนต่อไป ตามเหตุผลที่เรียนให้ท่านสมาชิกทราบนี้ก็หวังว่าจะ
จะได้รับการพิจารณาด้วยดี

๔.๕๐ น.

นายอารีย์ คันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ความจริงข้าพเจ้าก็ไม่ปรากฏว่าจะมาได้
เรื่องพระราชบัญญัตินี้ เพราะเห็นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นสมาชิก
สภาใหม่ท่านออกมาพูด โดยที่ท่านไม่ได้เป็นเจ้าของเรื่อง ~~แต่~~ท่านเจ้าของเรื่องท่านก็มาแล้ว
จึงขออภิปรายสักหน่อย คือความจริงร่างพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะเรามา
เกณฑ์ให้บุคคลต้องรับราชการทหารมีกำหนดถึง ๗ หรือ ๘ ปีเป็นอย่างต่ำ ที่ว่า ๗ หรือ ๘ ปี
นั้น คือเรากำหนดอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี คือเริ่มต้นด้วยการเข้าประจำการกองเกิน คือตั้งแต่เป็น
นักศึกษาปีที่ ๑ หรืออนิสิตปีที่ ๑ สมมติว่าเรียนอักษรศาสตรบัณฑิตเรียน ๕ ปี สมมติว่าเรียน
บุคคลนั้นต้องอยู่ในบังคับการเกณฑ์ทหารนั้น ๕ ปีแล้วเมื่อออกมาต้องเป็นทหารอีก ๒ ปีรวมเป็น
๗ ปี ท่านประธาน แล้วมีหน้าว่าพระราชบัญญัตินี้ ในมาตรา ๔ ถ้าหากบุคคลที่ศึกษาอนุและ
จำเป็นที่ออกไปก่อนที่จะศึกษานั้นจบ บุคคลนั้นต้องหันกลับเข้ามารับราชการ คือหมายความว่าต้อง
เกณฑ์บุคคลเข้ามารับราชการทหารซึ่งอายุยังไม่บรรลุนิติภาวะคือยังไม่ถึง ๒๐ ปีบริบูรณ์ ท่าน
ประธาน ถ้าอย่างนี้หมายความว่าเราแก่พระราชบัญญัติการเกณฑ์ทหารด้วย เพราะอันนี้บอกชัด
ทีเดียวว่าเมื่อท่านออกจากความเป็นนักศึกษาปีที่ ๑ หรืออนิสิตปีที่ ๑ ท่านจะต้องกลับมารับราชการ
ทหาร ข้าพเจ้าจึงไม่เข้าใจว่ารัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาในฐานะอะไร ถ้าว่าใน
ฐานะที่เพียงว่าเราขาดนายทหารอย่างที่ท่านรัฐมนตรี เสนาธิการสภาใหม่ท่านบอกว่า เราขาด
นายทหาร นายทหารเราไม่พอ ก็เดี๋ยวนี้ นายทหาร เราอยู่ที่ไหนกันเสียบ้างแล้ว เราก็นั่งกัน
อยู่ อย่างคุณเลย มาทำอะไรกันบ้างซึ่งไม่ใช่ทำหน้าที่ทหารก็มี ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้มันไม่เหมาะ
เราเอาบุคคลผู้ที่เชี่ยวชาญเหล่านี้กลับไป ~~ไป~~ เมื่อไม่พอเราจึงเกณฑ์พวกนี้ใหม่ก็ยังได้ ท่าน
บอกว่าขาดครึ่งหมื่นตามที่ท่านแม่ทัพขึ้นแจ้งในสัปดาห์ก่อน บอกว่าขาดครึ่งหมื่น ขาดครึ่งหมื่น ท่านเกณฑ์

เท่าไรจึงจะพอให้ครบหมื่น เมื่อมีนายทหารหมื่นคน พลทหารเท่าไร ข้าพเจ้าไม่ใช่นักการทหาร แต่เวลานายทหารหมื่นคนนะพลทหารเท่าไร เป็นผู้บังคับหมวดทั้งนั้นแหละพวกนั้น คือจบมาอย่างน้อยก็ต้องร้อยตรีร้อยโท ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมเสนอมาเพื่ออะไร และโดยเฉพาะข้าพเจ้าได้ฟังสมาชิกในสหพรรคโคไตได้ถึงมาแล้วว่าเราจะขาดงานอย่างอื่น เป็นต้นบุคคลซึ่งมารับราชการในตำแหน่งอื่นก็ไม่มี คือขาดครูบ้างก็หรือขาดอะไรบ้างก็ดี ทางงานตำแหน่งอื่น ๆ ก็ได้คิดว่ามีทาง ออกอย่างนี้คือยืมตัวไปช่วยราชการกันได้ เมื่อยืมตัวไปได้ภายหลังยืมตัวเขามาถึงได้ ไม่จำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย และโดยเฉพาะการฝึกหัดวิชาทหารในชั้นโรงเรียนหรืออาชีวศึกษาก็ดีหรือในมหาวิทยาลัยที่เราเคยทำมาแล้วก็คือนั้น นั่นคือการที่เราเตรียมตัวไว้ เตรียมตัวให้บุคคลคนนั้นได้มีวิชาทหารประจำตัวอยู่แล้ว และ โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติฉบับก่อนเราบอกไว้ว่าอย่างนี้ คือบุคคลใดที่เป็นข้าราชการ เข้ารับการฝึกวิชาทหารนั้นให้เป็นไปด้วยความสมัครใจ ข้อ ๑ ข้อ ๒ เมื่ออยู่ในการฝึกวิชาทหารนั้นแล้วบุคคลเหล่านั้นได้รับการยกเว้นคือบางที่ ๒ เดือนบ้าง ๖ เดือนบ้างแล้วแต่กรณี คืออย่างยุทธนาทหาร ที่นี้พระราชบัญญัติฉบับนี้ตรงกันข้าม ท่านฝึกหัดมาแล้ว ๔ - ๕ ปี คือระหว่างเป็นนักศึกษาแล้วต้องมารับราชการอีก ๒ ปี หมายความว่าอายุ ๑๘ จนอายุ ๒๕ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์รับราชการทหาร แล้วกำลังงานเราจะเอาจากที่ไหนมา กำลังงานที่จะใช้ช่วยชาติในด้านอื่นเอาทางไหน ข้าพเจ้าจึงข้องใจเป็นอย่างมากในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา และ โดยเฉพาะตามที่ท่านบอกว่าถ้าหากว่านักศึกษาเหล่านั้นพ้นจากการ เป็นนักศึกษาในเมื่อเรียนยังไม่จบหลักสูตรของการเรียน จะต้องกลับมาเข้ารับราชการทหาร ท่านผู้เป็นประธานอย่างนี้ไม่ถูกต้อง ถ้าบุคคลคนนั้นพ่อแม่ เขา ก็หมดฐานะที่จะส่ง เสริมให้บุตร ของเขาเล่าเรียนได้ จำเป็นต้องให้บุตร ของเขานั้นออกมาช่วย เหลือพ่อแม่ จเขาจะทำได้อย่างไร ใคร ๆ ก็อยากเรียนหนังสือ แต่ที่นี้เรียนไม่ได้เพราะไม่มีทุนทรัพย์ที่จะเรียน ท่านก็บังคับว่า เขาต้องเป็นทหาร มันก็ผิดหน้าที่ศีลธรรมที่จะต้องช่วยวงศ์ตระกูลหรือพ่อแม่พี่น้อง ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านเจ้าของเรื่องนี้ชี้แจงให้ชัดว่าจะเอาอย่างไรกันแน่ ข้าพเจ้าอ่านแล้วไม่เห็นด้วยเลย

๕.๕๔ น.

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะชี้แจง ที่ว่าท่านไม่เข้าใจนั้น ข้าพเจ้าก็มีความมั่นใจว่าจะไม่เข้าใจหรือว่าบางที่ท่านอาจจะทำเป็นไม่เข้าใจก็ได้ ข้าพเจ้าขอชี้แจงดังนี้ ในการที่กระทรวงกลาโหมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอันนี้เข้ามา ก็ด้วยความมุ่งหวังในอันที่จะให้เพิ่มจำนวนนายทหารสัญญาบัตรให้มีเพียงพอ กับอัตราสงคราม ก่อนอื่นท่านต้องเข้าใจเสียก่อนว่าอัตราของทหารนั้นมีอยู่ ๒ อัน คืออัตราปกติกับอัตราสงคราม ไม่เหมือนกับอัตราของข้าราชการพลเรือนหรือกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ อัตราปกติเป็นอัตราซึ่งใช้ เฉพาะสำหรับเพียงพอแก่การปฏิบัติในยามปกติ ยกตัวอย่างเช่น เป็นต้นว่ากำลังทหารของเรามี ๕ กองพลในยามปกติ แต่ในยามสงครามเราอาจจะต้องขยายไปถึง ๑๐ กองพล เพราะเราจะต้องเรียกระดมพลเข้ามา ซึ่งในจำนวนเหล่านี้ต้องเพิ่มทั้งจำนวนนายทหารและพลทหาร เพราะฉะนั้นบางทีในวิธีการ ระเบียบแบบแผนของทหารอันนี้ ท่านอาจจะไม่เข้าใจ เพราะเหตุว่าถ้าเราใช้อัตราเดียวแล้วจะทำให้หนักงบประมาณ จะทำให้การเงินของแผ่นดินต้องหมดเปลืองไป เป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นจำนวนนายทหารในยามปกติ เราจึงต้องมีแค่ เฉพาะเพื่อคุ้มครองเอกราช ซึ่งให้ในสายตาของคนอื่นเห็นว่าเพียงพอและสามารถรักษาความสงบเรียบร้อยคุ้มครองประเทศชาติได้ในยามปกติ แต่ถ้าในยามสงคราม เราต้องมีแผนขยายกำลังออกไป คิมที่ เพื่อที่จะให้ทำการรบเหนือกว่าข้าศึก ฉะนั้นจำนวนคนก็ต้องเพิ่มขึ้นทั้งจำนวนทหารและผู้นับกับบัญชา เพราะฉะนั้นที่ว่าท่านไม่เข้าใจว่านายทหารขาดตั้งหมื่นคนมันจะขาดอย่างไร ถ้านายทหารหมื่นแล้วพลทหารเท่าไร เพราะฉะนั้นขอให้ท่านทราบเสียด้วยในประเด็นนี้ ที่จริงจำนวนขาดก็พันก็หมื่นนั้นที่ถูกข้าพเจ้าไม่ควรจะพูด แต่ที่พูดนั้นก็ด้วยน้ำใจอันกว้างขวางเกินไปเหมือนกัน ไม่ควรต้องพูดให้ทั่ว ๆ ไปทราบ อันนี้ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าอย่างนั้น

ในประการสำคัญที่เราได้เสนอหลักสูตรอื่นนี้ เพื่อต้องการให้เราได้มีนายทหารกองหนุน
คือมีรีเสฟออฟฟิศเซอร์ไว้เพียงพอที่เราจะทำให้นายทหารในอัตราปกติและอัตราสงคราม
มีพร้อมแล้วจะหนักงบประมาณมาก แต่เพียงอัตราปกติเท่าที่เรามีอยู่เวลานี้เราก็ไม่มีนาย
ทหารประจำการเพียงพอเสียแล้ว ทนายทหารที่ขาดมากนั้นไม่ต้องแต่ชั้นนายพันโทพันตรีลงมา
จนถึงนายร้อยตรี ซึ่งเป็นธรรมดาทุกประเทศก็เป็นเช่นนั้น บางท่านอาจจะบอกว่าเพราะ
เป็นใหญ่เป็นโตกันไปเสียหมด ก็ไม่ใช่เป็นอย่างนั้น ดีพี่/ เพราะดีอยู่ที่ทั่วโลกก็เป็นอย่างนี้
ทั้งนั้น เพราะจำนวนคนที่ผลิตออกมาจะต้องผลิตตั้งแต่ขั้นต้นออกมา ซึ่งนอกจากนี้ที่ท่านบอก
ว่า รัฐบาลไปอยู่ที่ไหนหมด ไม่ได้ไปอยู่ที่ไหนหรอก คนเราก็ต้องมีเกิดแก่เจ็บตายต้องมีหมุน
เวียนกันไป มันจะอยู่อย่างไรที่เดียว มันจำเป็นจะต้องคนนี้ไปอยู่ที่ไหน คนนี้ลาออกไป
คนนี้พิการทุพพลภาพ คนนี้ตายไป คนนี้อาจไม่ชอบอาชีพอย่างนี้ ไปชอบอาชีพอย่างอื่น มัน
ก็เป็นหลักธรรมดาที่ต้องหมุนเวียนกันไป ส่วนที่ท่านว่าไปอยู่ที่อื่นที่ไหน ที่ท่านพูดนี้ท่านอาจ
จะมีความมุ่งหมายหาว่าทหาร ไปแย่งตำแหน่งที่อื่นก็ได้ ไม่ใช่เช่นนั้นหรือนั้นเป็นส่วนน้อย
ที่ไม่ ในประการที่ท่านชี้แจงว่าทำไมจึงบังคับให้เขาเป็นทหาร ๓ ปี ๔ ปี ข้อที่ท่านลอง
คิดให้ดี ไม่ใช่เป็นของใหม่เลยเราทำอยู่แล้ว อย่างโรงเรียนนายร้อย นายเรือ โรงเรียน
นายทหารอากาศ ซึ่งเข้าไปนั้นพออายุ ๑๘ ต้องขึ้นทะเบียนเป็นทหารประจำการเช่นเดียวกัน
แต่ท่านอาจจะพูดได้ว่าก็มันรักอาชีพจะเป็นทหาร ไปเข้า โรงเรียนทหารมันก็ต้องเป็นอย่างนั้น
ละซี ขึ้นทะเบียนอายุ ๑๘ก็เป็นของธรรมดา นี่เป็นการฝึกให้คุ้นอยู่ในวินัย การฝึกให้คน
อยู่ในกรอบอยู่ในระเบียบแบบแผน ซึ่งจะเห็นได้ว่าชาติมหาอำนาจหลายชาติเขาได้ทำเช่นนี้
และระเบียบแบบแผนอันนี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าคิดขึ้นเอง ไม่ใช่กระทรวงกลาโหมในยุคนี้คิดขึ้นเอง
หาได้ เป็นการไปลอกแบบเขามา^{แล้ว} ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้ ทั่วโลกก็ฝึกศิลาธรรมหมด อย่างที่
ท่านว่าทั่วโลกชาติที่เขาเจริญ ที่เขาทำเช่นนี้แล้วก็เป็นชาติป่าเถื่อนทั้งหมดอย่างที่ท่านว่า
อันนี้ขอให้เข้าใจเช่นนั้นด้วย อันนี้เราลอกแบบเขามา เขาทำกันมาแล้วจนกระทั่งเขา
พอแล้วเรื่องรีเสฟออฟฟิศเซอร์ จนกระทั่งทั้งอเมริกาบอกแล้วแล้ว ไม่ไหว ตามสถิติที่

ข้าพเจ้าคนมาแล้วปรากฏว่ากองทัพของสหรัฐอเมริกาได้ซื้อเสื่อออปติกเซอร์นายทหาร
 ประเภทที่ ๓๕ ถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ เพราะนายทหารพวกนี้ไม่ต้องหนักงบประมาณ พอ
 ยามสงครามก็เรียกเข้ามา ไม่ต้องหนักงบประมาณแผ่นดินในยามปกติ ๓๕ ถึง ๕๐ เปอร์
 เซนต์ ข้าพเจ้าไม่เชื่อตาจริงให้เจ้าหน้าที่ไปค้นอีกที่ว่าจริงไหมอันนี้ ตามหลักฐานที่พิสูจน์
 แล้ว ๓๕ ถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ที่กองใช้นายทหารประเภทนี้ เราต้องกระทำแล้วเพราะ
 นายทหารพวกนี้เข้ามาเป็นแล้วไม่ใช่เข้ามาเป็นเฉย ๆ เขาได้กินเงินเดือนตามฐานะ ตาม
 เกียรติหรือระเบียบของกระทรวงกลาโหม เช่นนายแพทย์ปริญญาเข้ามาเป็นนายร้อยโท
 เลย มีเงินเดือนเป็นนายร้อยโท มีเงินเพิ่มปริญญาเหมือนอย่างไปอยู่ทำงานพลเรือน ไปอยู่
 ที่ไหนก็ได้เท่ากัน เพราะราชการทหารปรับปรุงเงินเดือนให้เท่ากับข้าราชการพลเรือนแล้ว
 เวลาไป เพราะฉะนั้นแม่แต่ท่านไม่เป็นทหาร ไปอยู่กระทรวงทบวงกรมอื่น ไปอยู่กระทรวง
 สาธารณสุขก็ได้กินเงินเดือนเท่านี้ ชั่วแต่ทำให้ชื่อเป็นทหารเท่านั้น และนอกจากนั้น
 ยังได้ไปเลื่อนไปอีก เมื่อท่านออกไปแล้วยังมีเบี้ยหวัดคิดตัวเหมือนอย่างแบบสมัยก่อนเงิน
 เดือน ๒๐ บาท ออกไปได้เบี้ยหวัด ๑๕ บาท นี่จะทำได้ทำไรท่านลองคำนวณดู เพราะ
 ฉะนั้นพวกนี้จะต้องได้ เบี้ยหวัดออกไปด้วย อย่างประเทศอเมริกาก็เช่นเดียวกันกับเรา
 เหมือนกัน ต้องเสียเบี้ยหวัดไปอย่างนี้ เคียงนี้บอกไว้ว่าไม่ไหวแล้วพวกเรื่อออปติกเซอร์
 พอแล้ว เวลาที่กำลังคิดว่าจะงค เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าภาษาในกฎหมายฉบับนี้ เรา
 เขียนไว้บอกว่าไม่เกิน ๒ ปี คำว่าไม่เกิน ๒ ปีอาจจะเป็น ๒ เดือนก็ได้มาเป็นนาย
 ทหาร ไม่ใช่ว่าบังคับเขาเป็นนายทหาร ๒ ปี อาจจะเป็น ๒ เดือนก็ได้ อาจจะเป็
 หนึ่งก็ได้ เพราะเราเกรงว่าจะหนักงบประมาณ จึงเขียนกฎหมายยึดหยุ่นเอาไว้ ส่วน
 ในประเทศอื่นเขามักบังคับทีเดียวว่า ๑ ปี ๒ ปี ส่วนเหตุผลในเรื่อง ๑ ปี ๒ ปีก็มีเหตุผล
 อื่น ๆ อีก ซึ่งข้าพเจ้าไม่อยากจะชี้แจงในที่นี้ นอกจากนั้น ที่ท่านสงสัยว่าถ้ามีงานทาง
 คำนอื่นเขาจะทำอย่างไร สาธารณสุข แพทย์ก็ไม่มี วิทยาศาสตร์จะหากคนไปแยกธาตุก็ไม่มี
 ก็เพราะเหตุนี้ที่เราเกรงว่าจะเสียทำไมได้มานานแล้ว ถ้าหากว่ากองทัพไทยหาคนเข้ามา

ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองบ้านนี้ รีเสฟอพฟิศเซอร์อาจจะเหลือหลาย เราอาจจะบอก
 เหมือนแบบอเมริกาว่าพอแล้ว ไม่ไหว ไม่เอาแล้ว แต่เราคิดว่าอย่างนี้มันเสีย มันเค็ดครอน
 มันจะเป็นอะไรร้อยแปดเลยไม่ทำกันมา ถ้าเราทำกันมากก็พอแล้ว มาบัดนี้อีกก็ปีถึงจะพอ
 ข้าพเจ้าว่าในราว ๑๐ กว่าปี ๒๐ ปี อาจจะพอที่เราไม่เค็ดกันมาเสียเลย ก็แต่ละคนเรา
 ย่อมต้องไม่สุขสบาย แต่งานที่หนักในค่านอื่น สาขาอื่น ๆ นั้นก็อาจจะเพลาลงบ้าง แต่
 ข้าพเจ้าบอกแล้วว่า ถ้าให้เขามารับราชการทหาร ๒ ปี พอปีที่ ๑ ก็ไม่ขาดแล้ว ส่วนปีแรก
 อาจจะลำบากบ้างปีที่ ๒ ปีที่ ๓ พอเข้าปีที่ ๓ ก็เข้าวงจรแล้ว เข้าเชือกตัวแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าพอแล้ว ๒ ปีที่บังคับให้เป็นทหาร พอปีที่ ๓ ก็เข้าระเบียบเต็ม พวกที่ออกมา
 พวกที่เป็นก็ออกไป ที่ ^ค๒๒ แต่ นายทหารขาดแคลน แต่ถ้าหากกระทรวงทบวงกรมใด ๆ
 มีความจำเป็นในด้านต่าง ๆ เช่นเป็นต้นว่ากระทรวงเกษตรต้องการผู้เชี่ยวชาญ ข้าพเจ้า
 ขอบอกว่าถ้าเป็นในสมัยข้าพเจ้า ๆ ยินดีที่จะให้ยืมตัวไป ที่นี้ท่านบอกว่ายืมกันไม่หมด
 ก็หมดใช้ได้ อย่างนี้ก็เล็กน้อย เราไม่ได้คำนึงถึงประเทศชาติไม่ได้คำนึงถึงส่วนรวม เราก็ก
 ต้องมองดูความจำเป็นว่าเป็นอย่างไรแค่ไหน ที่ข้าพเจ้าพูดนั้นพูดด้วยศรัทธาความบริสุทธิ์ใจ
 เพื่อไม่ให้งานของชาติเสีย ถ้ามีอะไรก็ควรจะทำอย่างนี้จำเป็นเอาไป แต่ว่า
 ยังต้องคงเป็นทหารอยู่ แต่ว่าที่ข้าพเจ้าพูดนั้น ~~พูด~~ คงจะพูดเลยไปเพราะพูดในพรรค
 ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า เป็นพวกเดียวกัน อันนี้ข้าพเจ้า ~~พูด~~ ขอชี้แจงไว้อย่างนั้นด้วย และที่
 ความจริงก็เป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าจึงกล่าวยืนยันในที่นี้ อีกอย่างหนึ่งที่ท่านบอกว่าเขาเรียน
 ไม่จบ ถ้าเรียนไม่จบ พลจบห้อง ๓ ห้อง ๔ ต้องบังคับให้เป็นทหาร ~~คือ~~ ก็จะทำอย่างไร
 ก็ต้องไปเป็น เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นมีความรู้ได้เต็มภาคภูมิเมื่อเกิดสงครามขึ้นมาต้องมารับ
 ราชการทหารได้ เราได้แบ่งเป็นอย่างนี้ นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาได้รับราชการแบบรักษา
 คินแดนอยู่ในบัดนี้ เมื่อได้รับราชการทหารตามหลักสูตร ของรักษาคินแดนก็อาจจะได้ลด เช่น
 เป็นทหารไม่ต้องเป็น ๒ ปี อาจจะเป็นอย่างนี้ ๓ เดือน ปี ๒ เดือน เป็นปีเดียว เป็น ๒ เดือน

ซึ่งเงื่อนไขอันนี้กระทรวงกลาโหมได้มีอยู่แล้ว และได้มีระเบียบของกรมรักษาดินแดนไว้แล้ว ซึ่งถ้าหากว่าใครมีหลักฐานชั้นไหนก็ได้บอกเวลาการรับราชการทหาร ที่นี้พวกที่จบมัธยมศึกษา เมื่อถึงเวลา ~~รับ~~ เกณฑ์ทหาร ก็มาเป็นเท่าจำนวนที่คนใดส่วนใด อันนี้ก็ทำอยู่แล้ว เช่นเดียวกับ พวกเตรียมอุดม พวกเตรียมอุดมเรามีความมุ่งหมายจะให้ เป็นนายสิบ ให้ทำหน้าที่นายสิบ ชั้นมหาวิทยาลัย ให้ทำหน้าที่นายทหาร ถ้าเรียนไม่จบ ~~วิชา~~ ก็ต้องมาเป็นนายสิบ เมื่อชั้นมหาวิทยาลัยเรียนยังไม่จบไม่ได้ปริญญา เมื่อเรียนไม่จบก็ต้องดูเวลาการฝึกวิชาทหารว่าคนมีส่วนใดเท่าไรนั้นก็เช่นเดียวกับพวกมัธยมศึกษา พวกนี้ก็ต้องออกมา ~~ให้~~ เป็นนายสิบ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ฝึกศีลธรรม ~~ที่ฝึกศีลธรรม~~ ที่ฝึกศีลธรรมก็เพราะว่าเราคิดว่าฝึกที่ดีก็เสรีภาพ เราจึงไม่ได้ทำอะไรมา ~~เลย~~ เมื่อไม่ได้ทำมาเลยอย่างนี้ ทั่วโลกเขาทำหมดแล้ว อย่างข้าพเจ้าว่าถ้าเราทำอะไรไปเสียอีก ประเทศซึ่งเป็นเอกราชที่หลังเรา มีอินโดนีเซีย ชวา มะธายุ ~~อย่าง~~ เขาทำหมดแล้ว บางประเทศเขายังคับคั่งยิ่งกว่านี้ อย่างสวีเดน เซอร์แลนด์ เขาถือว่าคนทั้งประเทศเป็นทหารประจำการ ให้ถือปืนไปบ้าน จ่ายเครื่องสนาม ไปบ้าน พอถึงวันอาทิตย์ มาเข้าโรงทหารฝึก เพราะเขาถือเป็นที่หน้าทีของพลเมืองว่าทุกคนต้องเสียสละ แต่ประเทศไทยจ่ายปืนไปไม่ได้ใหม่ ถ้าจ่ายปืนไปก็เกิดเหตุเท่านั้น ~~นี่~~ ~~ก็~~ ~~อย่าง~~ ~~สวีเดน~~ ~~เซอร์แลนด์~~ เขาถือว่าคนทั้งประเทศเป็นทหาร ถ้าทำมาแยกกว่าทหารเป็นอย่างนั้น พลเรือนเป็นอย่างนี้ ไม่ถือว่าประเทศเป็นบ้านของท่าน ไม่ถือว่าประเทศไทยเป็นที่ทุกต้องพิทักษ์รักษาแล้ว ถ้าจะต้องมาแยกศีลเสรีภาพเช่นนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าที่กระทรวงกลาโหมเสนอมานี้เป็นที่ชอบแล้วด้วยเหตุผล ถ้าหากว่ามีสิ่งใดที่มีเหตุผลและไม่ชอบด้วยหลักการ เหตุและเหตุผลด้วยแท้จริง ข้าพเจ้าก็ยินดีที่จะร่วมมือ ไม่ใช่ว่าคือตั้งคั้นหาไม่ได้ แต่ว่าการที่เสนอมานี้ไค่ผ่านคณะกรรมการหลายชุดหลายคณะแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอชี้แจงถึงที่กล่าวนี้

๑๐.๑๖ น.

นายแก้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าก็ได้ฟังเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงกลาโหมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหารเข้ามารัฐสภา

ทรงอนุมัติ

พร้อมโดยอันมาโดยรอบคอบจากที่บ้านซึ่งได้ส่งระเบียบวาระให้แล้ว ท่านประธาน ฯ

ข้าพเจ้าก็ไต่ฟังอยู่และข้าพเจ้าก็ไต่ตระหนักมันก็เป็นคล้าย ๆ กับว่าเดี๋ยวนี้ทางรัฐบาลได้

เตรียมบรรณาธิการขึ้นเป็นการใหญ่ หมายความว่าถ้าหากว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้พร้อมกับ

พระราชบัญญัติอีกทั้งของกองอาสารักษาดินแดนที่ได้ส่งซึ่งไต่เข้ามาสภาแล้ว ก็หมายความว่า

การส่งสงครามมันได้จับเค้าขึ้นมาแล้วในเบื้องหน้าอันใกล้ ๆ นี้ ในอนาคตอันใกล้นี้

ทุกทีหมายความว่าอย่างนี้ท่านประธาน ฯ กระผมพูดไปประเด็น คราวนี้มีเหตุผลอะไร

บ้างหรือในการที่เรามีร่างพระราชบัญญัติสองฉบับนี้ ร่างพระราชบัญญัติของกองอาสารักษา

ดินแดน ส่งเสริมการฝึกวิชาทหารก็ดีและเหล่านี้คล้าย ๆ จะเปลี่ยนแปลงเมืองไทยให้

เป็นเมืองทหารเสียทั้งหมดคล้าย ๆ เช่นนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนว่าเมืองไทยเป็น

เมืองของบรรพบุรุษศาสนา ประชาชนชาวไทยทั้ง ๑๔ ล้านต้องการความสงบ เราไม่ต้องการ

สงคราม เราต้องการที่จะอยู่ดีกินดีตามประสาของเราซึ่งมีคามารคา ปู่ย่าตาวดอกของเรา

ไต่อยู่ร่มเย็นเป็นสุขตลอดมาแล้ว คราวนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่ารัฐบาลได้นำชาติไทยเข้าไป

สู่สงครามที่กิตติ ที่จะนำเข้าไปสู่การรบพุ่งของโลกกิตติ สุกที่จะหนักเสี่ยงได้ ข้าพเจ้าขอเรียน

ในนามของประชาชนทั้ง ๑๔ ล้านว่ำนั้นไม่ใช่สิ่งที่พึงประสงค์ของชาวไทย ประชาชนชาวไทย

ทั้ง ๑๔ ล้านต้องการความสงบเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจึงขอเรียนว่าให้ท่านใช้ดุลยพินิจ

พิจารณาให้รอบคอบเถิดว่า ณ บัดนี้ ท่านยืนอยู่ในที่นี้ ในเมื่อที่ก้าวไต่สิ่งใดบ้างที่ท่านเตรียม

บ้างเข้าไปสู่สถานการณ์สงครามแล้ว ข้าพเจ้าในนามของประชาชนคนไทยขอให้รัฐบาลพึง

ตระหนักและพึงสังวรณให้ระงับยับยั้งสิ่งนั้น ในสิ่งซึ่งจะทำลายสันติสุขของประเทศชาติ

ประชาชนชาวไทยไม่ต้องการ การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มากคล้าย ๆ กับ

ว่าสงครามมันกำลังจะเกิดขึ้นแล้ว เดียวนี้เรากำลังจะเปลี่ยนแปลง ไทยให้เป็นรัฐทหาร

ทั้งสิ้น มันเป็นอย่างนั้นท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าใคร่หวังจะไต่ฟังท่านรัฐมนตรีกลาโหม

คดีนี้ทุกทีก็ตอบว่ามีความจำเป็นและมีเหตุผลประการใดเกี่ยวกับการสงคราม รัฐบาลจึง

ท่านประธาน คราวนี้พูดถึงเรื่องอื่นว่าถึงกำลังงานของนิสิตหรือนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
 ต่าง ๆ นั้นย่อมแบ่งออกเป็นหลายแผนกหลายแขนง เช่น นิสิตทางวิทยาศาสตร์ ทางการบัญชี
 ทางนิติศาสตร์อะไรเหล่านี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลเกณฑ์มาเป็นทหารเสียหมดแล้ว เช่นนี้ เราจะเอา
 ที่ไหนที่จะนำเอาบุคคลชั้นผู้ดีมันสมองของประเทศเหล่านี้ไปปรับใช้ เป็นแรงงานของประเทศ
 ซึ่งต้องการในค้ำอื่น ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ถ้าท่านจะเอาบุคคลเหล่านี้มา เป็นทหารเสียหมด
 ค้ำอื่นเราเจริญอพิงพอกีแล้วหรือ เราก็ยังต้องการกำลังคนซึ่งสำเร็จจากมหาวิทยาลัย
 เช่นพวกแพทย์หรือพวกวิศวกรของนิสิตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์เหล่านี้ เราต้องการไปสร้างประเทศ
 ในค้ำอื่น ถ้าหากว่าเอามาเป็นทหารเสียหมด แม้แล้วเมื่อเราก็ก็นำเท่านั้น มีกำหนดอยู่
 ค้ำอื่นที่สำเร็จเป็นนิสิตแล้วตั้ง ๒ ปี เช่นนี้ หมายความว่าภายในระยะ ๒ ปีซึ่งออกมา
 ความเจริญของประเทศชาติก็ต้องซบถกันอยู่ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าอันความเจริญของประเทศนี้
 ย่อมต้องไคส่วนสัดสัมพันธ์กัน การทหารก็ต้องสัมพันธ์กับค้ำอื่น ๆ เช่นว่าการศึกษา การชลประ-
 ทานหรือการอะไรเหล่านี้ ซึ่งในขณะนี้ประเทศชาติของเราก็ก็นำตั้งอยู่ในระยะสร้างชาติ ซึ่ง
 จะต้องรีบรุกในการสร้างชาติในการแบ่งงานออกไปเป็นประเภทต่าง ๆ ข้าพเจ้าขอเรียน
 ว่าอย่างนี้ ถ้าหากว่าเอามาเป็นทหารเสียหมดแล้วก็นำ ข้าพเจ้าขอค้ำอื่นว่าอย่างนี้

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ข้าพเจ้า
 ขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกที่ รู้สึกว่าจะเป็นเรื่องการเตรียมรบ
 ราชำพันกันเป็นการใหญ่ ไม่ใช่อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติพูด ที่ท่านพูดนั้นออกจะวาดภาพเกินไป
 ทำให้อำนาจประชาชนรู้สึกเป็นที่น่าหวาดเกรงเกินไปใส่หนวคใส่เขี้ยวกันมากเกินไป ความจริง
 ไม่ใช่อย่างนั้น ความจริงเป็นเรื่องที่เราต้องเตรียมพร้อม ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้หมายความว่า
 เราจะมีมืออศินอยู่อย่างนั้นหรือ เราไม่รู้จะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นเราต้องอยู่ในลักษณะ
 เตรียมพร้อมที่พร้อมจะต้องทำงาน พร้อมกับที่ท่านว่านี่ แหม คุณเสนอพระราชบัญญัติ
 ล้วนแต่เรื่องจะรบราชำพัน สิ่งเหล่านี้ท่านควร จะพิจารณา เหตุการณ์และสถานการณ์รอบบ้าน

ของเราบ้างว่าเป็นอย่างไร ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้ก็รู้สึกที่เราไม่อยู่ในที่ปลอดภัย เตรียมพร้อม ในฐานะที่ข้าพเจ้าอยู่กระทรวงกลาโหม ข้าพเจ้าต้องคิดการให้ประเทศชาติมีกำลังรบอย่างพอเพียงได้ คนอยู่กระทรวงเศรษฐกิจก็ต้องคิดที่จะให้ขายสินค้าออกไปได้ แต่ละหน้าทีกัน เพราะฉะนั้นในการที่กระทรวงกลาโหมเสนอมายังนี้ไม่มีขู่จะรบจะราดกัน เรือรบไปก็หาไม่ได้ ไม่ใช่เช่นนั้น เป็นลักษณะของการเตรียมพร้อม เตรียมตัวการรบคอยถ้ามีเหตุเกิดขึ้น สภานี้อาจจะคงว่ารัฐบาลนี้ก็ได้ว่า—ตั้งอยู่ในความประมาทไม่ได้คิดการอะไรไว้เลย นี่เป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องรับผิดชอบทั้งขึ้นทั้งถ่วง เมื่อเราได้ทำหน้าที่ของเรา ได้สมบูรณ์ทุกแบบทุกอย่างแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติควร จะ ได้พิจารณาด้วย เหตุผลว่าในการกระทำอย่างนี้ชอบแล้วหรือยัง ที่ท่านบอกว่าเมื่อ ๒ - ๓ วันที่มี พ.ร.บ. รักษาเงินต้นออกมา พ.ร.บ. รักษาเงินต้นนี่ เป็นเรื่องที่จะให้ประชาชนเข้าใจหน้าที่ในการป้องกันประเทศชาติ ซึ่งเราเรียกโฮมการ์ด (home-guard) หรืออะไรก็ตาม อย่างที่ต่างประเทศเขากระทำอยู่ ซึ่งเพื่อต้องการที่จะให้ประชาชนช่วยเหลือ เจ้าหน้าที่เช่นอย่างมีเวลาไฟไหม้หรือเวลาเกิดวิสาครกรรมหรือเวลาที่พลร่มลง จะแก้ปัญหาได้ทุกที่ เรื่องที่เราจะทำกัน แต่ในพระราชบัญญัติอันนี้เป็นเรื่องเตรียมผู้บังคับบัญชา เตรียมผู้ซึ่งจะไปบังคับทหาร ไม่ใช่เตรียมอย่างแบบโฮมการ์ด (home-guard) คนละเรื่อง

นอกจากนี้ที่ท่านบอกว่าเมืองไทย เป็นเมืองบวรพุทธศาสนา อันนี้ข้าพเจ้าก็รับข้าพเจ้าไม่ว่า แต่เราทุกคนเคียวว่า เป็นบวรพุทธศาสนา คนอื่นมันไม่บวรด้วย ท่านจะว่าอย่างไร ท่านบอกว่า เมืองไทยเคียวไปด้วยบวรพุทธศาสนา ศาสนา เป็นที่สงบรวมเป็น ท่านว่าของท่านคนเดียว เวียดนามไหนเอาด้วยจะว่าอย่างไร ดิฉันมีวิสาครกรรมไม่เอาด้วย จะว่าอย่างไร ขอให้ท่านผู้มีเกียรติดูซิ ในวันคริสมาสแดงมันเข้าศึกาแดง แล้วมีที่ในศาสนาในโลกที่ท่านบอกว่าท่านศาสนา เรา เป็นเมืองศาสนา เป็นเมืองที่ร่วมเย็น ก็ท่านก็

รมเป็นของท่านคนเดียว คอมมิวนิสต์เข้าตีท่าแขก วันคริสต์มาส วันปีใหม่ วันศาสนาอะไร
 ยิ่งคืนที่คอมมิวนิสต์ชอบเหลือเกินต้องเอาวันนั้นละ ข้าพเจ้าใคร่ขอเสนอเป็นข้อสังเกตให้
 ท่านเข้าใจไว้อย่างนั้น เพราะฉะนั้นที่ท่าน^{กล่าว}ในที่นั้นท่านเข้าใจของท่านคนเดียว ขวรไป
 เถอะ เพราะขวรอย่างนี้เมืองไทยจึงเป็นอย่างนี้ ถ้าถูกย่ำยีเมื่อไรท่านจะต้องเข้หน้าตา
 นอกจากคุณเข้าอ่านหนังสือพิมพ์ว่า วันนี้ชาวเมืองหลวงพระบาง ๗ คนหรือ ๘ พันคนสวม
 เพื่อให้ช่วย นั่นเป็นทางออกด้วยจิตใจชั่วขณะ แต่เมื่อยังไม่ถึงเวลาเราจะทำอย่างไร เร
 ก็ต้องทำอย่างที่เราทำนี้และถ้าเราไม่ทำเราก็ได้เตรียมอะไรไว้ อันนี้ขอให้ท่านเข้าใจ
 อย่างนั้นด้วยที่ ที่ท่านบอกว่ารัฐบาลโค่นำสงครามมาสู่เป็นรัฐบาลที่แถลงกรานแถลงเหลว
 ใครบ้างจะชอบสงคราม ข้าพเจ้าเป็นทหาร ไม่อยากไปรบเลย ใครอยากรบ แต่เป็นทหาร
 เป็นเกียรติศักดิ์ของผู้ชาย เป็นความจำเป็นของประเทศชาติ เราจำเป็นก็ต้องรบ
 ข้าพเจ้าเคย^{ไป}ไปอยู่ในสนามรบมาแล้ว รัฐรู้ว่ามีคนมากเพียงไร อยู่เชียงตุงตั้ง
 ๒ ปี ออกทาบดินนอนอยู่ ยิงกันที่แม่น้ำโขง^{น้ำ} ข้าพเจ้าเคยเห็นแล้ว ข้าพเจ้าเคย
 เข้าไปในยุนานอยู่ตั้งหลายเดือน ไม่มีทหารคนใดอยากรบ อายว่าศพพลเรือนเลย รัฐบาล
 ก็เช่นเดียวกันรัฐบาลตระหนักในหน้าที่ดี รัฐบาลโค่นำสงครามประเทศเข้าไปสู่สงคราม รัฐบาล
 นั้นที่ท่านพูดเป็นการพูดตามคำรา ข้าพเจ้าชอบมันเป็นอย่างนั้น เป็นการพูดตามคำรา ข้าพ
 ก็เข้าใจอย่างท่าน แต่เราไม่เอาไม่อยากรบ^ร เราเอาอย่างไรถึงเวลาออกว่าจะรบ
 แล้วเราว่าอย่างไร ใครอยากรบบ้าง ไม่มีใครอยากรบ ข้าพเจ้าก็ไม่อยากรบ เราไม่
 อยากจะไปต่อใครเลย แต่อีกคนมาตีหัวเรามาต่อหน้าเรา ก็ต้องป้องกันตัวเป็นหลักธรรมดา
 อยู่แล้ว นี่ก็เช่นเดียวกัน เราไม่อยากรบแต่เขามารบเรา เราก็ต้องรบ เราจะทำอย่างไร
 ถ้าเราไม่รบ ชาติเราก็เสื่อมเสียเกียรติ เราก็ต้องป้องกันอธิปไตยของเรา เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าเห็นคำว่ารัฐบาลโค่นำสงครามละก็ แ^น ข้าพเจ้าว่ารัฐบาลนี้ไม่ต้องการ
 สงครามเลย ขอให้ท่านเข้าใจอย่างนั้นด้วย

นอกจากนี้ที่ท่านบอกว่า มีกรมรักษาคนแดนถิ่นน่าจะพอแล้ว นี่ข้าพเจ้าคิดว่า
 ข้าพเจ้าพูดแล้วด้วยเหตุผลเบื้องต้น เรื่องรักษาคนแดนเรื่องหนึ่ง เรื่องนี้เราเตรียมเรื่อง
 ซึ่งอย่างที่เราเรียกว่า "รีเซฟออฟฟิซอร์เทรนนิ่ง (Reserve Officer Training)"
 เพื่อเตรียมการที่จะมีนายทหารกองหนุนซึ่งทั่วโลกเขาทำกันแล้ว ข้าพเจ้าพูดแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นจะไม่รู้สึก คนไทยพร้อมแล้วที่จะรับได้ ท่านว่าอย่างนี้ท่านพร้อมของท่านไปคนเดียว
 พร้อมแล้วจะไปรบอะไรถ้าไม่มีวิหการไม่มีความรู้ พร้อมรบ ๆ ฉวยมีคชวยชวานไปรบ
 อย่างแบบชาวบ้านบางระจันสมัยก่อนก็เป็นแมลงเม่าบินเข้าหาไฟ เพราะฉะนั้นเราจะต้อง
 รู้วิธีการจะต้องรู้เทคนิคพอสมควรในการรบ เพราะการรบสมัยนี้ใช้วิทยาศาสตร์เข้าช่วย
 ใสแสง เสียง ใสสิ่งต่าง ๆ เข้าถูกลอบ ไม่รู้ยุก็ ๆ ฉวยมีหรือรำคาบสองมือเข้าไปรบ
 อย่างสมัยก่อน ถ้าเข้าไปรบ ก็เจริญนะ ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นที่ท่านว่าท่าน
 พร้อมรบ ข้าพเจ้าว่าไม่พร้อมรบ ถ้าพร้อมรบต้องทำด้วยหลักวิชา และต้องมีอาวุธปืน
 รอยคณ ต้องแผนการดี ต้องมีการฝึกซ้อม แมแต่หน่วยทหารใหญ่ ๆ เมื่อเตรียมพร้อมแล้ว
 ต้องมีการประลองยุทธเคลื่อนไหวประจำที่ทาง ต้องมีเหตุผล ซึ่งสมัยนี้ต้องใช้วิทยาการ
 ทั้งสิ้น ที่ท่านบอกว่าคนไทยพร้อมรบแล้วรักษาทุกคน นั้นเป็นการทำอย่างแมลงเม่าบินเข้า
 หาไฟซึ่งไม่มีเหตุผล

นอกจากนี้อีกเรื่องหนึ่งที่ท่านบอกว่า การคลังเราขายแบบ อันนี้ข้าพเจ้าก็เห็นใจ
 ท่านจะเห็นได้งบประมาณปี ๒ กระทบงตลาใหม่ไม่ได้เต็มเลย ข้าพเจ้าคิดว่าปิดลายเสียด้วย
 ข้า กระทบงตลาใหม่ซึ่งข้าพเจ้าบริหารอยู่ ข้าพเจ้าสำนึกในหน้าที่อันนี้คือจึงไม่พยายาม
 ที่จะเพิ่มทุนให้มากมาย ข้าพเจ้าทราบว่ากิจการของประเทศชาติจะเจริญรุ่งเรืองได้นั้น
 ไม่ใช่ทหารอย่างเดียว ข้าพเจ้าเคยพูดในสภาไปแล้วคนหนึ่งข้าพเจ้าจำได้ กิจการของ
 ประเทศชาติจะเจริญนั้นต้องมีความเจริญไปทุกสาขา การศึกษา การเศรษฐกิจ ซึ่งเสมือน
 ครอบครัวยุเหมือนกัน ถ้าครอบครัวไม่มีฐานะที่ดีจะไปทำอะไรก็ได้ ประเทศชาติก็เหมือน
 กันก็ต้องมีการเศรษฐกิจ ต้องมีการศึกษา คนก็เจริญขึ้น จะเห็นได้ว่ามันประเทศเล็ก

นึกเดียว ถ้ามีฐานะการเงินดี การศึกษาดี อย่างประเทศสวีเดนหรือเบลเยียมซึ่งมีพื้นที่เท่ากับ
มณฑลอุดรเท่านั้น แต่ทำไมเขาจึงมีความเจริญรุ่งเรืองไปได้ มีการทหารเป็นปึกแผ่นไปได้
ข้าพเจ้าตระหนักรู้ดี ไม่ใช่ท่านตระหนักคนเดียว ข้าพเจ้าก็ได้รับการศึกษามาเหมือนกัน
และรู้สึกว่าคุณต้องเป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องวิตก แล้วทางนี้ทางรัฐบาลก็เตรียม
หาอุบายไว้แล้ว เช่นเดียวกับในเรื่องเอานิสิตมาเป็นทหาร ถ้าคนอื่นจะเสียไป นี่ข้าพเจ้า
ได้พูดแล้วเมื่อกี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะไม่ขอชี้แจงอีก

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเป็นอันมาก ที่ตลอด
เวลาที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นว่าเราได้มีนักการทหารที่มีความคิดอันไกล มีความคิด
ที่เข้ากันได้เหตุการณ์และพยายามที่จะเตรียมพร้อมเพื่อรับสถานการณ์ต่าง ๆ ในด้านที่จะนำ
ความไม่ปลอดภัยมาสู่ประเทศ แต่ข้าพเจ้าก็ใคร่จะปรารภไว้ ^{แต่}นี่คือว่า ตามประวัติศาสตร์
นั้น รัฐที่เตรียมพร้อมด้วยวิชาการทหาร และนักการทหารส่วนมากมักจะเลยเถิดไปสู่ความ
พินาศในอันปลาย สิ่งเหล่านี้เกิดจากความบกพร่องในบางสิ่งบางประการ คือความรับผิดชอบ
ของนักการทหารที่หลงละเลิง คิดระแวงเดียวแต่จะสนับสนุนกิจการทหารให้เจริญก้าวหน้า
อย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งข้าพเจ้าก็ขอยกไว้ด้วยว่า ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่านักการทหารของชาติไทย
เราจะเป็นเช่นที่มีประวัติศาสตร์ในต่างประเทศมาแล้ว แต่ถ้ามองว่าเราไม่คำนึงถึงความ
เจริญของประเทศทั้งหลาย ๆ กันแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่ามิวันใดสักวันหนึ่งท่านนักการทหาร
ของเราถ้าจะพลากพลั้งไปได้ เพราะฉะนั้นสิ่งใดที่ข้าพเจ้าพูดนี้ขอให้ถือว่า เป็นการเตือน
ในฐานะที่ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบ ต่อประเทศร่วมกัน มิได้เป็นการคัดค้าน พ.ร.บ. ฉบับนี้
อย่างเคร่งครัดนัก ข้อสำคัญของความเจริญของประเทศชาตินั้นมีหลายด้านหลายประการ
ด้วยกัน ประการแรกสุดก็ในทางด้านการทหาร ประการที่ ๒. ก็ในทางด้านการเมือง
ประการที่ ๓. ก็ในทางด้านการเศรษฐกิจ ประการที่ ๔. ในทางด้านสังคม ถ้าเราเรียน
รู้สภาพการณ์ทั้ง ๔ ด้านของประเทศชาติเราในปัจจุบันนี้แล้ว เราก็พอจะวาดภาพได้ว่า

ปัจจุบันนี้ในสังคมก็ตาม ในการเมืองก็ตาม ในการเศรษฐกิจก็ตาม ในการทหารนั้นไม่ต้องพูด
 ใน ๓ ประการนั้นปรากฏว่าผู้ที่จะเป็นผู้นำของประชาชนชาวไทยปัจจุบันนี้คือนักการทหาร
 นักการทหาร เมื่อมีส่วนสำคัญยิ่งในความเจริญของหลักการทั้ง ๓ อย่างที่ข้าพเจ้าพูดนั้น
 ข้าพเจ้าจึงมาเป็นห่วงว่า เมื่อเราได้มอบหมายกิจการงาน มอบหมายหน้าที่ให้แก่การทหาร
 มากและยิ่งใหญ่ขึ้นไปแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่า เหตุการณ์เหล่านั้นอาจจะถูกพันและอาจจะก่อให้เกิด
 เกิดความรู้สึกเติบโตขึ้นในจิตใจของนักการทหารบางคน บางเหล่า บางหมู่ อันจะนำความ
 ไม่ปลอดภัยมาสู่ประเทศชาติซึ่งที่เราหวัง อย่างไรก็ตามที่พูดนี้ข้าพเจ้าเพียงแต่ให้ความคิดเห็น
 ไว้เท่านั้น ข้าพเจ้าไม่อาจจะเชื่อและข้าพเจ้าหวังว่านักการทหารของเราคงไม่พาชาติไทย
 ไปสู่ความซบถขึ้นไปสู่ปัญหาที่ยุ่งยากอันจะแก้ไม่ตกในภายหลัง ถ้าหากว่าเราระลึกไว้ได้ว่า
 ประการสำคัญของความเจริญของประเทศชาตินั้น มีข้ออยู่ที่การทหารประการเดียว ทหาร
 ปัจจุบันนี้ของชาติไทยต้องรับผิดชอบในฐานะสังคม ในฐานะของการเมือง ในฐานะของการ
 เศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นขอให้การทหารทั้งหลายตลอดจนท่านแม่ทัพที่ ๑ โปรดได้ระลึกถึง
 ข้อนี้ไว้ด้วย และข้าพเจ้าขอให้ความหวังว่าเมื่อเราได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว
 ก็คงจะนำไปใช้ให้เป็นผลอย่างดีแก่ประเทศชาติ แทนที่จะนำเราไปสู่ภาวะที่ได้เกิดกับประเทศ
 ชาติอื่น ๆ ในโลกนี้มาแล้วหลายประเทศ ข้าพเจ้าขอให้คำเตือนสติไว้เพียงเท่านี้

๑๐.๑๖ น.

นายยศ อินทรโยธาปลัด (นครราชสีมา) : ความเป็นไทยและเอกราชของชาติ

๒ อยู่เบื้องหน้าสิ่งอื่นใด การที่เรานำประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง เรื่องบ่อนเป็นที่
ทราบกันทั่วไปแล้ว ว่าการทหาร ซึ่งต้องมาเป็นอันดับแรก แม้แต่สหรัฐอเมริกา ซึ่งงบประมาณ
การทหาร ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหลาย ในการเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้ามาสู่
สภานั้น ทศ ท่านแม่ทัพรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมได้ชี้แจงรายละเอียดแล้วว่า
เพื่อเป็นการปิดหัดผู้ที่จะเป็นนายทหารให้เพียงพอแก่การรบทัพจับศึก เมื่อสถานการณ์ของ

ประเทศชาติเข้าอยู่ในภาวะคับขัน เพราะฉะนั้นในการที่ท่านจะกล่าวไปต่าง ๆ นา ๆ ว่า
 การที่จะทำให้กิจการทหารมาพัฒนาในทุกสิ่งทุกอย่างทุกด้านทุกแง่ทุกมุม จะทำให้ประเทศชาติ
 ไปไม่รอกปรอลคัมภ์ และต้องเสียเงินเสียทองมากมายนั้น ย่อมไม่เป็นความจริง

1030

อบรมเป็นทหารเพื่อให้อยู่ในระเบียบวินัยเป็นเวลา ๑๐ ปี ๒๐ ปี คนเขามีระเบียบ กรุงโรมสมัยนั้น
 จึงเจริญรุ่งเรืองมาก เราไม่ฟังปรารภนาถึงขั้นนั้น เพียงแต่เราปรารภนาว่าต้องการให้คนไทยทั้ง
 ชาติอยู่ในวินัยอยู่ในระเบียบมีวัฒนธรรม มีศีลธรรม รู้จักหน้าที่ของตัวที่จะกระทำตัวเองอย่างไร จะ
 กระทำต่อชาติอย่างไร จะทำต่อสังคมอย่างไร เราปรารภนาเช่นนั้น เพราะเกี่ยวพันกับประมาณ
 ที่จะห่มเทไปนั้นมันเสียเพราะคนที่ไม่มีความรู้ ไม่มีระเบียบ ไม่มีวินัย ไม่รู้จักหน้าที่เป็นอย่างมาก
 กระทั่งยามของฝ่ายค้านที่เข้าสู่สภาเป็นเอกอนันต์ก็ล้วนแต่เกี่ยวกับคนที่ไม่รู้จักหน้าที่ ไม่รู้จักรักสิ่ง
 ที่เป็นสาธารณประโยชน์ ไม่รู้จักอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ล้วนเป็นเรื่องที่ขาดการอบรมทางจิตใจและ
 วัฒนธรรม ลำพังการศึกษาในโรงเรียนในมหาวิทยาลัยมันไม่พอ เราจำเป็นจะต้องให้หลาย ๆ ด้าน
 ร่วมกันศึกษา และในการศึกษา ในทางการทหารนี้ ไม่เพียงแต่การรบการยุทธวิธี แต่มีศึกษาอบรม
 แนะนำสั่งสอนให้รู้จักว่าอะไรเป็นอะไร เกิดมาเป็นมนุษย์จะต้องปฏิบัติตนอย่างไรต่อประเทศชาติ
 ต่อสังคม ต่อเพื่อนมนุษย์และแม้กระทั่งแก่ตัวเอง ในการที่จะบังคับตัวเองให้รู้จักที่เป็นคนมีความ
 เคารพต่อตัวเอง เชื่อศึคือตัวเองและเคารพต่อผู้อื่นอะไรต่าง ๆ เหล่านี้มันล้วนแต่เป็นสิ่งมีประ-
 โยชน์ทั้งสิ้น และไม่ได้เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณแต่ประการใด เพราะอะไรก็เพราะเหตุว่า
 เราส่งนายทหารเข้าไปฝึกในมหาวิทยาลัยในโรงเรียนเตรียมอุดมในอะไรต่ออะไรต่าง ๆ เหล่านี้
 เป็นคน และพวกเหล่านี้เมื่อเรียนจบหลักสูตรชั้นปริญญาเป็นผู้ที่มีมันสมองดี เบื้องปราชญ์ในวิทยา
 การก็สามารถที่จะค้นคว้าศึกษาอะไรต่ออะไรให้กว้างขวางออกไปได้ เมื่อความจำเป็นของประเทศ
 ชาติมีขึ้น ตัวเขาก็จะไ้เข้ามาเป็นนายทหารที่จะสำรองเป็นผู้นำบังคับหมวดเป็นผู้นำบังคับกองร้อยได้
 พอเพียง เช่นในสหรัฐอเมริกาและแม้ในสวิทเซอร์แลนด์ที่ พลโท ทวนได้กล่าวถึงว่ารอซลีไดนาห์
 รอย ๒ เดือนหรือปี เขาจะเอาประชาชนมาฝึกทหารตามไหล่เขาคามอะไรต่ออะไร โดยจ่ายอาวุธ
 ยุทโธปกรณ์เข้าไป สงครามเกิดขึ้นมาไม่ต้องเสียกำลังทัพที่จะต้องเรียกระดมพลอย่างยุ่งยากลำบาก
 และไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณอย่างมากมาย เพราะเขามีเตรียมพร้อมอยู่แล้วไม่ต้องไปเคื้อคร่อน
 ไม่ต้องเอามาสิ้นเปลืองงบประมาณอย่างที่เรากำลังกระทำอยู่ขณะนี้ การกระทำอย่างนี้จะทำให้
 งบประมาณปีหน้าหรือปีต่อไปลดน้อยลงเป็นเอกอนันต์คงหาไม่ ถ้าหากว่าเราได้ตัวนายทหารที่มี
 คุณวุฒิ ความรู้ความสามารถอย่างนี้อย่างพอเพียงแล้ว ต่อไป ๆ เราคอยฝึกหัดไป ๕ ปี ๑๐ ปี ๒๐ ปี

1031

ข้างหน้าทหารประจำการซึ่งจะเป็นนายก็อาจจะลดน้อยลงไม่จำเป็นต้องใช้มาก ๆ เพราะว่าเมื่อก่อนสงครามขึ้นตัวนายทหารประจำการซึ่งมีความสามารถเราเรียกได้เกือบทุกกระทรวงกรมหรือเกือบจะทุกจังหวัดอำเภอและหมู่บ้าน เหล่านี้มันก็เป็นกรเตรียมการเพื่อป้องกันเหตุฉุกเฉินซึ่งเราไม่อาจจะคาดหมายได้ว่าจะเป็นอย่างไรในอนาคตมันเป็นการที่ป้องกันไว้เพราะความไม่ประมาท นั่นแหละเป็นทางดีที่สุดที่จะรักษาเอกราชและความเป็นไทยของพลเมืองทั้ง ๑๘ ล้านไว้ได้ กระผมจึงสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อขอให้ท่านผู้เกียรติได้โปรดพิจารณา

๑๐.๓๕ นายชาตยบุตร ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการป้องกันประเทศซึ่งเราทุกคนก็จำเป็นที่จะต้องเห็นชอบด้วย แต่ความมันหลักการบางอย่างซึ่งอาจจะขัดต่อความเป็นอยู่ของประชาชนซึ่งผมขอให้ความเห็นในที่นี้ แต่ว่าหลักการใหญ่ ๆ ผมเห็นชอบอยู่บ้าง ส่วนหลักการที่ว่ามันขัดอย่างไรนั้น ขอยกไว้ในคราวหลัง ผมจะขอกล่าวถึงคำอภิปรายของท่านสมาชิกวุฒิสภาโลกกล่าวถึงอาณาจักรโค ๆ ที่เจริญได้ จะต้องการทหารเป็นใหญ่ข้าพเจ้าขอชักประวัติศาสตร์เช่นเดียวกันว่าชาวสเปนที่ท่านได้ชักประวัติศาสตร์มานั้นถ้าท่านได้อ่านประวัติศาสตร์อย่างแนบแน่นสมัยเอเธน กรีกและโรมันเมื่ออ่านอาจจะเห็นชาวสเปนเอาคนสเปนมาชิงมาฆ่ากันมาแย่งกันและทุกคนต้องเป็นทหารและภายหลังก็ยิวขึ้นอย่างไร สเปนเป็นอย่างไร เอเธนเป็นอย่างไร โรมันเป็นอย่างไรประวัติศาสตร์ในทางนี้เห็นคาบสองคมคือการเป็นทหารเปรียบเสมือนอาณาจักรซึ่งเต็มไปด้วยอาวุธ ถ้าหากอาวุธนี้ให้เป็นประโยชน์มันก็มีประโยชน์ แต่ถ้าเราใช้มันก็เป็นภัยต่อประเทศชาติได้เช่นเดียวกัน นอกจากนั้นไรซ์เยอรมันแต่ก่อนนี้คิดเล่ห์ขมู้อื่น เยอรมันทั้งประเทศจะต้องขมู้อาวุธออกจักรไรซ์ต้องลวมจมเพราะการขมู้อาวุธของชาวเยอรมัน ฉะนั้นประวัติศาสตร์ซึ่งท่านยกมานั้นมันเป็นเรื่องที่ย่านมาแล้ว เหตุการณ์เฉพาะหน้าเราควรจะพิจารณาใกล้ ๆ ว่าสมควรหรือไม่ที่จะให้พระราชบัญญัติเหล่านี้ไปบังคับนักศึกษานิสิตในมหาวิทยาลัยให้เขาจำต้องรับราชการอยู่ต่อไปหลังจากที่เขาได้สำเร็จปริญญาแล้ว ในการที่เขาสำเร็จปริญญาสมควรที่จะให้เขาประกอบอาชีพส่วนตัวในทางส่วนตัวเป็นอิสระ แต่ทางรัฐบาลก็ได้ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับให้ทุกคนต้องจำใจอยู่รับราชการอีก ๒ ปี อันเป็นการคัดอาชีพของผู้ที่สำเร็จปริญญาตามควรแก่ฐานะรูป การทหารใน

1032

ชื่อว่าเป็นการผูกพันงบประมาณอย่างใหญ่หลวงของประเทศไทย ทุก ๆ ปีเราจะต้องมีเงินงบประมาณ
 ของทหารเป็นหลายแสนหนึ่งและถ้าเราเพิ่มปริมาณของนักศึกษาวิชาทหาร ปริมาณของผู้เข้าฝึก
 วิชาทหารนี้ขึ้น งบประมาณก็ต้องคิดตามเป็นข้อผูกพัน เหมือนเช่นคนฝากหางหมู พวกเราและราษฎร
 ทุกคนจะต้องแบกรับภาระภาษี เพื่อจะเอาเงินเหล่านั้นมาบำรุงกิจการทหาร ถึงอย่างงไรก็ตามถ้าหาก
 ว่ากิจการทหารนี้ไม่ผูกพันพลเมืองทุกคนที่เป็นนักศึกษาวิชาทหารแล้วมันก็จะไปกันไม่ได้/แต่ที่
 ในที่สุดแล้วเราไม่ได้ผูกพันพลเมืองทุกคนที่สำเร็จวิชาในปริญญาแล้วมันก็จะไปกันได้ แต่ในหลักการ
 ข้อหนึ่งท่านยังก็บอกว่านักศึกษาวิชาทหารหลังจากที่สำเร็จวิชาในปริญญาในมหาวิทยาลัยแล้วต้องมารับ
 ราชการสองปี ซึ่งท่านลองนึกดูว่าถ้าท่านสำเร็จปริญญาธรรมศาสตร์ ท่านสำเร็จวิชาวิศวกรรม
 ท่านสำเร็จวิชาการแพทย์ ท่านจะมาให้รัฐบาลจ้างต้องบังคับให้ท่านต้องทำงานในวิชาทหารสองปี
 ถ้าเขาไม่ปลื้มคงทนุไปละท่านจะไปทำอะไร บ้านเมืองเขาเดินไปก็ปีแล้ว ท่านจะไปทำอะไรทำ
 บ้านเมืองเขาไม่ต้องการท่าน พลเมืองก็ต้องไร้อาชีพซึ่งเป็นข้อตกหนักในภายหลัง และนอกจากนั้น
 ในข้อที่ท่านได้กล่าวว่าสำหรับผู้ที่ไม่เห็นในร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่เห็นประเทศเป็น
 ของสำคัญ เปล่า เราเห็นประเทศเป็นของสำคัญเหมือนกัน ในทางตรงกันข้ามคือเราเห็นสำคัญ
 ที่ว่าสมควรที่จะมีพลเหมาะสมแก่จำนวนพลเมืองตามความจำเป็น จริงอยู่ เราไม่ใช่ นักการทหาร
 ความจำเป็นของประเทศเราไม่รู้—ในเรื่องเสนาธิการแต่เราอาจจะพอรู้กันว่าเวลานี้กำลังของ
 ทหารแห่งประเทศไทยชาติของเราพอเหมาะแก่จำนวนพลเมืองและกำลังงบประมาณของเรา สมควร
 หรือยังที่ เราจะเพิ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขึ้นเป็นนักการทหารและสมควรหรือยังที่จะให้นักเรียน
 ฝึกวิชาทหารทั่วประเทศต้องฝึกวิชาทหารซึ่งมันขัดกับกิจการซึ่งเราได้เคยทำมาแล้วครั้งก่อนเรา
 เคยมียุวชนซึ่งฝึกวิชาทหาร ฝึกอาวุธด้วย ผลที่สุดเมื่อสงครามสงบยุวชนทุกคนก็หายไป นี่กำลังเริ่ม
 ให้มียุวชนขึ้นอีก ประชาชนทั้งประเทศจะต้องเป็นทหารขึ้นอีกอีกอีกด้วยการเป็นทหารและศีลธรรม
 มันจะเสื่อมลง เพราะว่าเมื่อประชาชนของเราจิตใจมุ่งไปในการทหาร มุ่งในการรบ มุ่งไปในการ
 ที่จะรบราฆ่าฟันกันหรือเตรียมพร้อมอยู่ในระเบียบวินัย เราโยนแต่งบประมาณเข้าไปในกองทุนของ
 การทหาร ส่วนการศึกษาบ้านอื่น ๆ ต้องลดลงเป็นหลักใหญ่ ถ้าเรามุ่งอะไรให้เป็นหลักใหญ่หรือ
 แมกโปลิศ () แล้ว สิ่งนั้นจะต้องกอบโกยงบประมาณไปให้สิ่งอื่น ๆ ต้องพลอย

น

ก

หรือ

ข

1033

ลคค้อยดอยลงไป เวลานี้ชาติทั่วโลกเขาต้องการที่จะให้พลเมืองมีการศึกษาคือเป็นหมายเลขหนึ่ง
 แต่ตัวเราที่พึ่งพึ่งวิชาการทหารเป็นหมายเลขหนึ่ง ซึ่งมีชดกับกิจการทั่วโลกเขาคำเป็นการอยู่
 จริงอยู่อเมริกาที่ทานยกมาว่าอเมริกาเขาลือว่างบประมาณการทหารของอเมริกาเป็นหมายเลข
 หนึ่ง ทานอย่าลืมนะว่าอเมริกาเขาไม่ได้เกณฑ์ทหารเสมอไปและเขามีทหารเกณฑ์จ้างและเขามี
 การรับราชการด้วยวิธีจ้าง พวกเราเกณฑ์พวกเรามีสิทธิเกณฑ์กันได้ แต่อเมริกาถ้าหากว่าใคร
 สามารถรับราชการทหารเขาจ้างด้วย ถ้ามีสงครามเขาจ้างทหารต่างค่าเข้าไปรบด้วย นี่แหละ
 อย่างลืมนะประมาณ เขามีมากอย่างนี้ ไม่ใช่เขาเอาพลเมืองทุกคนฝึกวิชาทหาร เขานักเรียนทุกคน
 ไปฝึกวิชาทหาร เมื่อสำเร็จแล้วออกมารับราชการเท่านั้นมีเท่านั้น นี่เป็นการบังคับกัน วิชาทหารก็ค
 การรับใช้ราชการทหารก็ค ควรจะเป็นไปด้วยการสมัครใจในขั้นที่สำเร็จการศึกษาชั้นอุดมแล้ว ส่วน
 การเกณฑ์และการบังคับพลเมืองชั้นสามัญชนทั่ว ๆ ไปก็ควรจะบังคับกันได้ ส่วนผู้สำเร็จสมควรจะ
 ไปทำงานให้เห็นประโยชน์แก่ประเทศชาติในสาขาอื่น ๆ เขาก็ควรจะปล่อยเขาไป ไม่ควรจะบังคับ
 สู้กันอีกสองปี ส่วนอื่น ๆ ข้าพเจาก็เห็นชอบกับแม่ทัพที่อภิปรายมา

ขุนวิเทศกรรมการ (เพชรบุรี) : ต่างฝ่ายต่างยาวแล้ว เพราะฉะนั้นพอจะเข้าใจได้
 แล้ว ผมขอเสนอปิดอภิปรายเพื่อลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายสอิ่ง มารังกุล (บุรีรัมย์) : เมื่อมีสมาชิกท่านใดขอเสนอลงมติแล้ว ผมเองก็
 รู้สึกเป็นห่วง เพราะว่าวิชาทหารนั้นเราขอมอบแล้วที่เราจะต้องรักษาประเทศชาติ ก็ยังไม่ค่อย
 ประเด็นสำคัญ ๆ เช่นว่าการศึกษาเราขอมอบกันอยู่แล้วว่าการศึกษาของเราอ่อน พลเมืองมีการ
 ศึกษาอ่อน แล้วอ่อนเพราะเหตุใด อ่อนเพราะครูไม่พอ อ่อนเพราะเวลาของนักศึกษาที่จะเรียนนั้น
 มีมากกว่าความทรงจำของเด็กที่ต้องเรียนไป เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะเพิ่มวิชาทหารสอด
 แทรกเข้าไปแล้วมันก็จะทำให้การศึกษาอ่อนไปอีก นี่ประการหนึ่งที่เรายังไม่อภิปรายกันให้เพียงพอ

ประการที่สอง เมื่อสำเร็จจากกรศึกษาเสร็จแล้วก็มาเป็นทหาร และวิชาทหารที่นักศึกษา
 เหล่านั้นยังไม่ได้รับ และเมื่อมาเป็นทหารแล้วจะต้องเป็นชั้นนายร้อยตรี ร้อยโท ถือว่าเป็นผู้บังคับ
 ทหารก็จะมีโอกาสไปฝึกสอนพลทหาร การเหล่านี้เรายังไม่ได้รับมาเพียงพอจะไปฝึกสอนพลทหาร ได้

อย่างไรก็จะทำให้หลักการทหารอ่อนลง ไปอีก แทนที่จะ เติบโตเต็มที่กลับ ไม่โตผล นี้เป็นประการที่สอง

ประการที่สาม เมื่อบรรจุเข้าเป็นข้าราชการทหารประจำการแล้ว ไม่แน่ว่าจะอยู่ในพระนครอย่างเดียว อาจต้องกระจายหน่วยต่าง ๆ ไปประจำอยู่ส่วนภูมิภาคแล้วก็อยู่ที่ประจำหน่วยนั้นการศึกษาของกระทรวงศึกษาก็มีหลายแขนงอย่างแพทยก็ไม่พอก็จำเป็นต้อง ไปประจำอยู่ตามแนวต่าง ๆ ในพระนครก็ไม่พอ อย่างนี้เป็นต้น นั้นเป็นประการที่สาม ที่นี้คล้าย ๆ กับว่าการศึกษาของเราไม่เพียงพอจะเอามาบรรจุนายทหารเป็นหนึ่งคล้าย ๆ วิชาต้องมาสอนทำให้หลักการอ่อนไป เหล่านี้สิ่งเหล่านี้ก็หลายอย่างหลายประการ การอุปการะไปเคี้ยวทานประธานจะหักก็ใครจะขึ้นเพียงสามอย่างเท่านั้นเป็นการให้เรา คือกิปรายได้มากขึ้นอีก มันจะเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลมาก เมื่อเสนอเปิดกิปรายต่อไป ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้จะขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าควร จะเปิดกิปรายหรือจะปิดกิปรายได้แล้ว ท่านผู้ใดเห็นควร เปิดกิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร ปิดกิปราย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าปิดกิปราย ต่อนี้ไปข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควร จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยพร้อมเพรียงกัน

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ทางรัฐบาลขอเสนอพิจารณารวดเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอพิจารณารวดเดียว ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้พิจารณารวดเดียวได้

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร :

ร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่...)
พ.ศ. ๒๔๕๕

.....
.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควรแก่ใจเห็น สมควรหมายความว่าช่วยส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร

มาตรา ๑. พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๕๕"

มาตรา ๒. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๖

เป็นต้นไป

มาตรา ๓. โทษยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔. ให้บัณฑิตศึกษาหรือนิสิตของมหาวิทยาลัย ซึ่งลงบัญชีทหารกองเกินตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารแล้วมีหน้าที่เข้ารับการฝึกวิชาทหารและให้ถือว่าเป็นทหารกองประจำการตลอดระยะเวลาที่เป็นบัณฑิตศึกษาหรือนิสิตอยู่ในมหาวิทยาลัยและให้รับทะเบียนกองประจำการเมื่อออกมารับสมบัตินับเป็นวีรบุรุษ

บัณฑิตศึกษาหรือนิสิต ซึ่งยังมีกองบัญชีทหารกองเกิน ให้เข้ารับการฝึกวิชาทหารตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่คือนานกว่าสามปีนับแต่วันออกบัญชีทหารกองเกิน

สำหรับนักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียนที่ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตาม
ที่กระทรวงกลาโหมกำหนด*

มาตรา ๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชา
ทหาร พ.ศ. ๒๔๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

*มาตรา ๕. นักศึกษาหรือนิสิต หรือนักเรียนซึ่งเข้ารับราชการทหารตามพระราช
บัญญัตินี้ต้องมีลักษณะและคุณสมบัติตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด*

มาตรา ๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร
พ.ศ. ๒๔๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

*มาตรา ๗. นักศึกษาหรือนิสิต ซึ่งเข้ากองประจำการตามมาตรา ๔ เมื่อเรียนสำเร็จ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นประถมศึกษา อนุประถมศึกษา หรือประกาศนียบัตรเทียบเท่า
ประถมศึกษา ให้เข้ารับราชการทหารในสังกัดกระทรวงกลาโหมต่อไปในฐานะนายทหารสัญญาบัตรอีก
มีกำหนดไม่เกินสองปี เมื่อรับราชการครบกำหนดแล้วให้ปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๑

๑๑.๕๑ น.

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาคสมัคร) : ในมาตรา ๕ อนุมาตรา ๗ นั้นขอเพิ่มข้อความ
ความบรรทัดที่ ๔ ซึ่งจากคำว่า "มีกำหนดไม่เกินสองปี" ลงไป เป็นว่า "เว้นแต่เจ้าตัวประสงศ
จะลาออก" และขอเพิ่มในข้อความหลังคำว่า "ประเภทที่ ๑" ว่า "เว้นแต่เจ้าตัวประสงศจะ
รับราชการต่อไป" คือหมายความว่า ในกำหนด ๒ ปีซึ่งเราสำเร็จวิชาได้ปริญญาบัตรมาจาก
มหาวิทยาลัยนี้ ถ้าหากว่าผู้ใดที่ไม่จำเป็นจะต้องรับราชการเสมอไป และมันเกี่ยวเนื่องประมาณ
หรือบางทีเหตุการณ์ข้างหน้าอาจจะทำให้ตัวประสงศได้ เป็นการทำให้งบประมาณเพิ่มหรือบ้านเมือง
ของเราจำเป็นต้องจัดการอย่างอื่น ก็กฎหมายนี้ออกไปนานไม่ช้ามี ๒ ปี จึงเขียนไว้ว่า
ว่า "เว้นแต่เจ้าตัวประสงศจะลาออก" แล้วถ้ามองที่เพิ่มเติมว่า ถ้าหากว่าปลดกองหนุนแล้ว
ถึงเวลาปลดกองหนุนแต่เจ้าตัวประสงศว่าจะรับราชการต่อไป ทางราชการก็ควรที่จะรับ คือเมื่อ

ให้เขารับได้ ตาจะให้เขาออก ถ้าเขาประสงค์จะรับคนไปก็ควรจะได้รับ เขา คือหวังดีกับความจ
 เราปรากฏกันอยู่ เสมอว่านายทหารที่ถูกปลดออกจากราชการมักจะเป็นคนที่ไร้อาชีพ เนื่องจาก
 ภัยพิบัติที่บางชนิดก็ไม่สามารถที่จะประกอบอาชีพส่วนตัวได้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าในประเทศของเรา
 จะสำเร็จวิชาอะไรลงไปมันไม่ทันหมายเสมอว่าจะประกอบอาชีพได้ เช่นอย่างวิศวกรมอย่าง
 นี้ จริงอยู่เป็นวิชาซึ่งคนเรากำจัดจำเป็นที่จะต้องการอยู่มาก แต่ว่าหากว่านายจ้างเขาพอเสีย
 แล้ว เราจะไปทำอะไรได้ เพราะมันไม่มีอะไรมันจึงอยากจะทำเพิ่มเพื่อเป็นการประกันฐานะ
 ของผู้ที่รับราชการทหารว่า คือหากว่าถึงกำหนด ๒ ปีเขาได้ปริญญาแล้ว คือหมายความว่า
 นี้ คือเมื่อเขาสำเร็จปริญญาแล้วให้รับราชการต่อไปบางทีหนึ่งเขาจำเป็นต้องลาออกหากมีเหตุ
 อันสมควรก็ให้ลาออกได้ แต่ตามมีเหตุอันไม่สมควรทางราชการทหารก็อาจมีขังอยู่ก็ได้ เพราะ
 ระเบียบวินัยที่มีอยู่ ทั้งนี้เมื่อเขาครบกำหนด ๒ ปีแล้ว-มันไม่จำเป็นจะต้องออกไป ไม่อยากไปละ
 อยากเป็นนายทหารอยู่ที่นี่ ก็ควรที่จะรับเขาไว้ มันจึงเห็นว่าเราควรที่จะเห็นใจเขา เพราะว่า
 นายทหารถ้าออกไปแล้วบางทีไม่ทำงานก็เงินและเงินของเราเห็นกันอยู่นี้ เพราะฉะนั้นเราควรจะ
 โปรเทค (protect) ในเรื่องอย่างนี้ในแก่ผู้ที่ได้รับราชการทหารด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณขอแปรญัตติในมาตรา ๕ ที่แก้ไขมาตรา ๗ ใน

ตอนที่ว่า "มีกำหนดไม่เกิน ๒ ปี เว้นแต่เจ้าตัวมีความประสงค์จะลาออก" อย่างนั้นไซ้ใหม่
 ขอโทษแล้วก็อีกแห่งหนึ่งละ

นายชาตุมุท ไขคดี (ภาคินทร) : เมื่อรับราชการแล้วให้ปลดเป็นกองหนุน

มนตรีเพิ่มเติมว่า : "เว้นแต่เจ้าตัวประสงค์จะรับราชการต่อไป"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : "เว้นแต่เจ้าตัวประสงค์จะรับราชการต่อไป"

มนตรีเพิ่มเติมว่า : "เว้นแต่เจ้าตัวประสงค์จะรับราชการต่อไป"

มนตรีเพิ่มเติมว่า : "เว้นแต่เจ้าตัวประสงค์จะรับราชการต่อไป"

มนตรีเพิ่มเติมว่า : "เว้นแต่เจ้าตัวประสงค์จะรับราชการต่อไป"

สภาผู้แทนราษฎร ๑๙๕๗ (วิสามัญ)

วันทนา. ๓.๕/๕

รัฐมนตรีว่าการศึกษาธิการมีกำหนดไม่ ดินสองปี - ที่นี้ถ้าหากว่าจะบอกตามใจ ออกก็ได้
 ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องมีข้อบังคับไว้ว่าให้เข้ารับราชการทหาร ที่นี้คืออยู่ในตอนสุดท้ายท่านก็บอกว่า
 ให้เข้ารับราชการต่อไปถ้าสมัครยังรับราชการอยู่ นี่เป็นการว่าถึงที่ต่อกระทรวงกลาโหมให้ต้องรับ
 อัด ซึ่งเป็นการตรงกันข้ามกับความประสงค์ของกฎหมายมาตรานี้ ที่นี้ถ้าหากว่าถ้าจะเขียนบอก
 รับราชการทหารสัญญาบัตรอีกมีกำหนดไม่ ดินสองปี เว้นแต่มีความประสงค์จะลาออก อย่างนี้ก็ไม่มี
 ความหมายอะไรเลย เท่ากับไม่ได้เขียนมาตรานี้ไว้ เพราะไม่ให้เป็นการบังคับให้เข้ารับราชการ
 ทหาร ที่นี้ส่วนที่ว่าจะรับราชการเท่าไรนั้น เป็น เรื่อง ของกระทรวงกลาโหมจะกำหนดว่าเราควรจะรับสิทธิ
 พลาว่า ที่ต้องลดเดือนก็ได้หรือที่อื่นก็ได้ แล้วแต่ฐานะของประเทศและการมองว่าองค์การทหาร-
 ก็อาจจะให้รับราชการมากเพื่อให้ความชำนาญในการทหารมากขึ้น เพราะฉะนั้นเหมือนกับพวก
 ไม่เห็นด้วยว่าจะขอให้เพิ่มสามที่ศูนย์ปรจักษิ

๑๐.๕๐ น.

นายชาญบุทศ ไชยคำมิ่ง (ภาคสมัคร) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าว

กฎหมายฉบับนี้ เป็นการบังคับแก่นักศึกษาให้จำเป็นต้องรับราชการทหารนั้น ก็เรารู้แล้วว่าเรา
 บังคับให้ เขาในสิ่งที่ เขาไม่ชอบ บัดนี้ขอว่าปฏิญญาฉบับนี้ เราไม่ควรจะบังคับให้ เขารับราชการทหาร
 หมดโลกแล้วเพราะเป็นชั้นผู้ใหญ่ เป็นชั้นที่จะทำประโยชน์ประเทศชาติของเราเจริญในสาขาอื่น ๆ
 เช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าเราจะบังคับสมมติว่า เขารับราชการสัก ๔ - ๕ เดือน แค่นั้นเชิญ
 จำเป็นที่ เขาจะต้องไปประกอบอาชีพอย่างอื่นเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ หรือว่าเขาจะรับ-
 ราชการไปก็ช่าง เขาเห็นว่าราชการทหารนี้ไม่เจริญต่อไป เขาควรจะไปประกอบอาชีพของเขา
 อย่างนี้ เราควรจะเห็นใจเขา ถ้าถูกท่านข้างละ สมมติว่าท่านสำเร็จปริญญาเนติศาสตร์มาอย่างนี้
 บังคับให้รับราชการเป็นนายร้อยตรีอยู่ไป ๒ ปีอย่างนี้ละ ท่านไม่สบายเพื่อนเขาหรือ เราต้องคิดถึง
 ศักดิ์ศรีตัวเราบ้าง คนเราถ้าจำเป็นต้องให้เขาเสียสิทธิอะไรอย่างนี้ มันก็ควรจะคิดถึงกาล
 ข้างหน้าบ้าง เพราะกฎหมายนี้ไม่ใช่ว่าข้างหน้าจะเสียนะ มันคง) ๆ ไม่ช่วยในชั่วสมัยชีวิตอายุยืนทน

๑๐.๕๓ น.

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : ความจริงท่านผู้ปฏิบัติที่นั่นน่าจะเข้าใจ
ประเด็นของความหมายในมาตรา ๗๗ ไปมาก จริงอย่างที่ท่านว่า ถ้าท่านว่าท่านมีความ
ประสงค์อย่างนั้น ท่านไม่ต้องมาปฏิบัติอย่างนี้ ก็ลอกไปเลย เสนอคัดลอกทั้งมาตรา ๗
นี้เลย นั่นจึงจะเป็นการตรงกับวัตถุประสงค์ของท่านผู้ปฏิบัติ ที่นี้เมื่อหากว่ามาตรา ๗
นี้มีอยู่ทั่วไปเป็นเรื่องของการให้เข้ารับราชการทหาร เมื่อเป็นบทบังคับอย่างนี้เราจะไป
เขียนว่า "เว้นแต่เจ้าตัวประสงค์จะลาออกอย่างนี้ในมาตราเดียวกันถ้าหากว่าเดิมตาม
ท่านผู้ปฏิบัติในมาตรา ๗ เดียวกันนี้ ข้อความนั้นก็ขัดกันอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ไม่เห็น
ด้วย.

นายพัน นีวาภาสณฑ์ (ชัยภูมิ) : กระผมเห็นว่าพอจะวินิจฉัยกันได้แล้วว่า
จะเอาความที่ท่านผู้มีเกียรติหรือผู้ปฏิบัติหรือจะเอาตามร่างเดิมที่รัฐบาลเสนอกัน เพราะ
ฉะนั้นขอ เสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตาก) : การจะลงมติก็ควรจะต้องพิจารณา
ตามที่ปฏิบัติหรือไม่เห็นด้วย เพราะร่างเดิมบางที่คนอื่นเขาอาจจะแปรอย่างโน้นบ้าง
อย่างนี้บ้าง ข้อความเดียวกันมีหลายอย่าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชาอุย ๗ ยังตั้งใจอยู่หรือ

นายชาอุย ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ยังตั้งใจ แต่ขอฟังท่านรัฐมนตรี คือ
ถ้าหากท่านให้เหตุผลพอ ผมก็จะถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นขอให้ประชุมวินิจฉัย สำหรับ
ในมาตรา ๕ ที่แก้ไขมาตรา ๗ ทวินี้ ตามที่ผู้ปฏิบัติไว้ ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามผู้ปฏิบัติ
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคงตามร่าง ~~กรรมวิธีการ~~ ^{ระเบียบ}

๑๐.๕๕ น.

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตลก) : สำหรับมาตรา ๕ ที่ยกเลิกความในมาตรา ๗ นี้ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติดังนี้ คือว่าขอแปรญัตติแก้กำหนด ๒ ปีนี้ลงเป็นว่า "ไม่เกิน ๑ ปี" คือเหตุผลที่ว่านักศึกษาที่สำเร็จปริญญาออกมาแล้ว ในระยะเรียนก็ได้เรียนมาในระหว่าง เป็นนักศึกษามาตั้ง ๔ - ๕ ปี หรือบางแห่งตั้ง ๗ ปี อย่างเรียนแพทย์จากเตรียมกว่าจะ สำเร็จแพทย์ก็ ๗ ปี ก็มีเวลานานพออยู่แล้ว ก็พอจะมีความรู้ความชำนาญในเรื่องการทหาร อยู่บ้างพอสมควร เมื่อเข้ารับราชการทหารก็เข้ามาประจำการสัก ๑ ปีก็เป็นการพอควร แก่ความต้องการแล้ว หรือในแขนงอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน เช่นแขนงมัญชีหรือแขนงอะไรต่างๆ รับราชการปีเดียวก็พออยู่แล้ว จะให้รับราชการเกินไปบางที่อาจจะถึง ๒ ปีก็ที่จะทำให้เสีย หายแก่ส่วนรวมหรือชาติอยู่บ้าง เพราะว่าในกรณีผู้ที่ไปรับราชการทหารเสีย ๒ ปี บางที วิชาความรู้ อาจจะรู้ขาดความชำนาญในวิชาเทคนิคที่ตัวเรียนมาได้ ซักตัวอย่างผู้ที่เรียน สำเร็จวิชาแพทย์มา เมื่อสำเร็จมาแล้วก็ออกมารับราชการทหาร ๒ ปี ถ้าออกมารับราชการ ถึง ๒ ปีวิชาแพทย์ที่เรียนมาก็อาจจะรู้ไป หรือถ้าหากว่ามีงานเมื่อมีตำแหน่งนายแพทย์ ทหารในกรมกองทหารว่างบ้าง ก็อาจจะถูกดึงไปรับราชการในกรมการแพทย์นั้นบ้าง แต่ ถ้าไม่ว่างก็อาจจะไปประจำที่อื่น สำหรับผู้ที่ประจำอยู่ในกองการแพทย์นี้ จะได้รับการรักษา เฉพาะทหารซึ่งเป็นคนในวิสัยหมู่ แต่ส่วนโรคที่เกี่ยวกับเด็ก ผู้หญิง คนชราอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ก็ไม่ได้ได้รับความรู้ความชำนาญในทางนั้น เพราะไม่ได้รับการหาเว้นรักษาพยาบาล เพราะฉะนั้นวิชานั้นก็อาจจะรู้ เพราะท่านก็ทราบกันอยู่แล้วว่าวิชาแพทย์นั้นถ้าเว้น

เป็นเวลาเนิ่นนานในบางความชำนาญก็อาจจะเลื่อนลงไป ถึงวิชาอื่น ๆ ก็เหมือนกัน ทั้งนี้
 ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า • ก็เป็นการเพียงพออยู่แล้ว ส่วนอีกปีหนึ่งก็ให้เขาไปประกอบกิจการ
 เศรษฐกิจบ้านเมืองในทางเศรษฐกิจต่อไป ความเจริญของชาติบ้านเมืองไม่ใช่
 อยู่เฉพาะในวิชาทหาร เพราะวิชาทหารเขาเรียนมาแล้วก็พอสมควร แม้แต่บางประเทศ
 การเศรษฐกิจกับการหาเงินก็ต้องประกอบควบคู่กันไป อีกตัวอย่าง อย่างเช่นประเทศ
 ออสเตรเลียเขามีพลเมืองน้อยกว่าเราครึ่งหนึ่ง แต่ว่าประชาชนเขาประกอบเศรษฐกิจจน
 ประเทศเขาอุดมสมบูรณ์และร่ำรวยมา เมื่อเขาร่ำรวยแล้วเขาก็ลดละเงินซื้อ
 อาวุธซื้ออะไรมา แม้แต่เครื่องบินไอพ่นก็สร้างได้ เรือรบเขาก็ซื้อได้ เครื่องบินอะไรก็
 อะไรเขาก็สร้างได้ นี่เป็นการทำให้ประเทศนั้นเจริญก้าวหน้าในทางทหาร เช่น ออสเตรเลีย
 ของเราแล้ว ของเราหาเท่ากับเขาไม่ ทั้ง ๆ ที่เราตั้งประเทศมาก่อนเขาคั้งหลายร้อยปี
 หรือหลายสิบศตวรรษ เขาเพิ่งมาตั้งใหม่ ๆ ชั่วระยะเพียงไม่ถึง ๒๐๐ ปี เขาก้าวหน้าไป
 กว่าเราในทางเศรษฐกิจและทางทหารมาก นี่ท่านจะเห็นได้ว่าเราต้องบำรุงทางเศรษฐกิจ
 ควบคู่ไปด้วย และอีกประการหนึ่งท่านจะเห็นว่าถึงแม้พวกนี้เขาออกมาไปหนึ่งก็พอแล้ว
 เพราะถึงเราจะเพิ่มกำลังพลทหารขึ้นมาก็มีอีกบ้างเล็กน้อย นี่ข้าพเจ้าเองไม่ใช่จะ
 คิดเห็นหรือเกลียดชังทหารมิใช่อย่างนั้น ข้าพเจ้าต้องการให้เจริญควบคู่กันไป ข้าพเจ้าเอง
 ก็เคยเป็นทหารมาและต้องการจะส่งเสริมเหมือนกัน แต่ว่าปีหนึ่งพอแล้วสำหรับที่จะฝึกใน
 ภาคปฏิบัติสำหรับนายทหาร เพราะฉะนั้นขั้นนี้จึงขอประณัติให้มีกำหนดไม่เกิน ๑ ปี.

๑๐.๕๕ น.

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ที่กระผมได้เรียนไว้แล้วว่าไม่เกิน ๒ ปีนั้น
 ทางกระทรวงกลาโหมอาจจะเอาแค่เพียง ๒ เดือนหรือหนึ่งก็ได้ แต่ว่าไม่เกิน ๒ ปี
 ที่นี้หากท่านจะประณัติว่าไม่เกิน ๕ ปี นั้นท่านรับรองได้ไหมว่า ๑ ปีพอแน่ ท่านก็ไม่รับ
 รอง ท่านว่าน่าจะพอเท่านั้น ที่นี้ถ้ามันไม่พอเขาจะกฎหมายมันยืดหยุ่นไม่ได้ ก็ต้องเอา

มีเคียว มันก็เสียบผล ที่นี้ถ้าทางราชการเห็นว่ามีเคียวพอทางราชการก็ต่องเอาหนึ่ง ไม่
 ไรว่าทางราชการจะต่องการไปกักกันไว้ให้มันทหารว่าไปตลอดชีวิตหรือตลอด ๒ ปี—ตาม
 ที่กฎหมายที่เขียนไว้ ลากจะมีหนึ่งก็ได้ แต่ที่เขียนไว้ว่า ๒ ปีนี้ก็เพื่อไม่ให้คนนั้น ที่ท่าน
 อ้างว่าออสเตรเลียเจริญกว่าประเทศไทยทั้ง ๆ ที่เขาค้างมาที่หลังนั้น ก็ใครเล่าเอาเงินมา
 ลงทุน ถึงกับทุกประเทศเอาเงินมาลงทุน แล้วทำไมจะไม่เจริญยิ่งกว่า วิทยาศาสตร์ที่เขา
 ก็เจริญกว่า แล้วเราจะไปเอาเขามาเปรียบเทียบกับอย่างไร.

๑๑.๐๐ น.

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตลก) : ท่านผู้อภิปรายคัดค้านข้าพเจ้า ถามข้าพเจ้า
 ว่าท่านจะรับรองได้ไหมว่ามีเคียวจะได้ ข้าพเจ้าก็รับรองว่าได้ตามความเห็นของข้าพเจ้า
 แล้วท่านจะว่าอย่างไรเล่าไม่เมื่อข้าพเจ้ารับรองว่าเป็นอย่างนี้ ท่านจะยอมไหมเล่า ท่าน
 อาจจะลุกขึ้นมาว่าไม่ยอม เมื่อไม่ยอมพูดทำไม เสียเวลาเปล่า ๆ นี่แหละท่านประธาน
 การที่เราใช้กฎหมายแบบนี้มันต่างกับประเทศอื่นเขาอยู่มากแล้ว เราจึงควรกำหนดเวลา
 จำกัดเสีย เพราะกฎหมายแบบนี้ประเทศอื่นเขาไม่ค่อยใช้กัน ใช้เฉพาะประเทศไทย ประ
 เทศอื่น จริง เขาสำรวจนายทหารไว้มาก เช่นอเมริกาหรืออังกฤษอะไรต่าง ๆ เหล่านี้
 แล้วเขาไม่ได้บังคับเขามากศึกษาที่สำเร็จแล้วทุกคนไม่ยกมือเรียน เขาใช้เฉพาะพวกประ
 เกศที่ศึกษาไปเรียนมา นี้ตามที่ข้าพเจ้ารู้มา แต่ว่าจะเท็จจริงแค่ไหนข้าพเจ้าก็ยังไม่รับรอง
 แต่ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเป็นอย่างนั้น ไม่เชื่อท่านถามแม่ทัพกูเกิด ท่านจะยืนยันไหมว่าในอเมริกา
 เขายังกับนักศึกษาคณะไหนให้เรียนทหารอย่างนั้น ถ้าเขายังกับอย่างนั้น ข้าพเจ้าอาจจะเข้าใจ
 ผิดไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ามีเคียวนี้แหละเป็นการเพียงพอแล้ว.

๑๑.๐๐

พลตรี หลวงวิไลยุทธศาสตร์ (อ้างทอง) : การที่ผู้แทน ขอโทษ จังหวัดการ
 ใต้กล่าวเมื่อคืนว่า • มีเพื่อน จะทำให้บรรดาสมาชิกหลงเข้าใจผิด เพราะว่าวิชาการ

ทหารในสมัยนี้ต่างกับสมัยก่อน ๆ มาก คือว่าต้องฝึกความรู้ทางเทคนิคและวิชาการทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้าขึ้นสมาชิกทั้งหลายเข้าใจว่า • มีพอละก็จะทำให้พวกเราทั้งหลายนี้ใจไร้ด้วย เพราะว่าท่านไม่รู้วิชาทหารเลย การฝึกวิชาและอบรมวิชาทหารทำกันทั้งกลางวันและกลางคืน วิชาและความรู้มีมาก ยิ่งในสมัยใหม่ทั้งสองไข้ผู้ที่มีความรู้มากมาข ท่านไปรับรองว่า • มีพอ เลยพาให้ภานี้ใจใหม่เลย ถ้าพวกเรากล้วยตามไปอย่างนั้น ท่านไม่มีความรู้ในทางทหาร แล้วท่านกล้ามากกล่าว ข้าพเจ้าเสียใจเหลือเกิน ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดหรือกลอยากจะฟังเท่านั้น และสำหรับผู้แทนผู้มีเกียรติคุณท่านอภิปรายข้าพเจ้าทนไม่ไหว ท่านไม่มีความรู้แล้วท่านมาพูดเช่นนี้ทำให้ราชการทหารเสียหายอย่างมากมายทีเดียว.

นายเนิน เกษสุวรรณ (กระบี่) : ขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสำหรับในมาตรา ๕ แก้มมาตรา ๑ ทวิ ที่ว่าเดิมคำว่าไม่เกิน ๒ ปีนั้น ออกแก้เป็น • ปี ...

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตาก) : ขอสรุปเทอญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องสรุปหรอก เข้าใจกันก็แล้ว เพราะฉะนั้นขอให้วินิจฉัยจะแก้ตามผู้แปรญัตติหรือคงไว้ ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ในมาตรา ๑ ที่แก้ไขนี้ ๒ ให้เป็น • ตามที่ผู้แปรญัตติเสนอ ถ้าเห็นด้วยตามผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นสมควรไว้ตามระเบียบที่ ๓๐๕/๒

นายพันธุ์ ลี-ห้วงษ์ (นครพนม) : มาตรา ๑ ที่ได้เดิมมาที่กระผมใจที่

จะขอเสนอแปรญัตติเปลี่ยนข้อความ คือในข้อความที่ว่า มาตรา ๑ นักศึกษาหรือบัณฑิตซึ่ง

1046

เข้ากองประจำการตามมาตรา ๕" นั้น เมื่อไปดูความมาตรา ๕ ใจความว่า "ให้ชั้นทะเบียน
 กองประจำการ" เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอเสนอแปรญัตติเบื้องต้นนี้ ภา คำว่า ชั้น
 ออก เดิมคำว่า "ชั้นทะเบียน" คงอ่านได้ความว่า "ซึ่งชั้นทะเบียนกองประจำการตาม ความ
 * และเติมคำว่า "ความใน"
 ใน มาตรา ๕" เพราะในมาตรา ๕ นี้จะเห็นได้ว่าวิธีการการที่จะชั้นทะเบียนกองประจำ
 การนี้ปฏิบัติอย่างไร เพราะฉะนั้นเพื่อข้อความให้รัดกุมและสละสลวยร่วมกับมาตรา ๕ นั้น
 จึงใคร่เสนอแปรญัตติดังที่ได้ขอเรียนนี้.

หลวงธรรมพรพิศาล (ตรอก) : มาตรา ๕ เขาก็บอกว่า "เข้ากองประจำการ" และให้ถือว่า ชลให้ทาน ณกรม หัก ๒ ตอนสุดท้าย "และให้ถือว่าเป็นทหารกอง
 ประจำการ" นี้ก็เรียกว่าประจำการอยู่แล้ว แล้วจะไปลงทะเบียนอะไรอีก เพราะฉะนั้น
 ข้อความนี้ไต่ความดีแล้ว.

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : ข้อข้อความตอนท้ายนี้ "และให้ชั้นทะเบียน
 เป็นกองประจำการ เมื่ออายุครบ ๒๒ มีบริบูรณ์" นั้น จะเห็นได้ว่าสำคัญอยู่ที่ตรงนั้น
 ชั้นทะเบียนนั้น เพราะฉะนั้นข้อความความที่มีอยู่ไว้ในมาตรา ๕ มีสาระสำคัญหมายความว่า
 ถึง "ที่ชั้นทะเบียนประจำการ" เขาจึงเน้นในมาตรา ๕ นั้น ส่วนที่ขอเติม "ความใน"
 เพราะมีระเบียบวิธีการว่ามีอยู่ตั้งแต่ก่อนมาว่าต้องปฏิบัติอย่างไร ๆ จึงได้เติม "ความใน"
 ลงไป

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิเชียร) : ความจริงน่าจะได้ออกกลางกันมาแล้ว เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติไต่แล้วว่าจะเอาอย่างไร

มีสมาชิกรับรอง

~~นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิภคร) : ความจริงน่าจะตกถึงกันไปแล้ว เพราะฉะนั้น~~
ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่าจะเอาอย่างไร

มีสมาชิกครบองค์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้น ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินิจฉัยว่า ข้อ
แปรญัตติของคุณพิภคร ว่า คำว่า "เข้า" ตัดออก ใช้คำว่า "ขึ้นทะเบียนแทน" แทน ๗๕
ระหว่างความในมาตรา เดิม ~~๗๕/๗๕~~ "ลงไป" ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะได้แก้ไขตามญัตติ
"ความใน"
ญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : วรรคที่ ๒

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าใคร่จะขอแปรญัตติในมาตรา
๗ ดังต่อไปนี้ วรรคที่ ๓ เขียนไว้ว่า ให้เข้ารับราชการทหารในสังกัดกระทรวงกลาโหม"
ท่านประธานคงเห็นแล้ว ขอให้แก้เป็นว่า "ให้มีสิทธิเข้ารับราชการทหารในสังกัดกระทรวง
กลาโหม" คือเดิมคำว่า "มีสิทธิ" ลงไปในระหว่างให้"ให้" กับ "เข้า" ความจริงปัญหา
กฎหมายฉบับนั้นข้าพเจ้าเองก็พอใจในหลักการอยู่เป็นอันมาก แต่เท่าที่ขอแปรญัตติก็
เจตนา ~~๗๕/๗๕~~ ให้อายุจะให้กฎหมายนี้สมบูรณ์และเป็นผลดียิ่งขึ้น ประการแรกที่ข้าพเจ้าขอ
แปรญัตตินั้น ก็ตรงไปว่าถ้าไม่แก้ไขดังที่ข้าพเจ้ากล่าวไว้ เกรงว่ากฎหมายฉบับนี้หรือมาตรา
๗ ที่จะขัดหลักการ ซึ่งได้เขียนไว้ในหน้าแรก ท่านเปิดไปดูในหน้าแรกท่านจะเห็นได้ว่า
ในเหตุผลนั้น ในร่างเดิมได้เขียนไว้ว่า เพื่อกิจการให้นักศึกษาหรือนักสิข ข้าพเจ้าขอเน้น
ว่าอย่างนี้เพื่อกำหนดให้นักศึกษาหรือนักสิข ก็หมายความว่ากฎหมายฉบับนี้มีความต้องการจะให้
นักศึกษาหรือนักสิขเท่านั้น ที่อยู่ในข่ายแห่งกฎหมายฉบับนี้เข้ารับราชการทหารตามความ

จำเป็น เจตนาที่ประสงค์จะเป็นเช่นนั้น คือเจตนาต้องการจะให้บัณฑิตหรือนิสิต ตามเหตุผล
 ของรัฐบาลซึ่งได้ตกลงมาในหลักการในหน้าต้น ก็เมื่อเรามาอยู่ในมาตรา ๑ นี้แล้ว ได้บัญญัติ
 เกินขอบเขต และเหตุผล ซึ่งแสดงไว้แต่ต้น/๓/๗ ก่อนหน้านี้ นักศึกษาหรือนิสิตแล้ว มีปริญญา
 หรือผ่านอนุปริญญามาแล้วให้เข้ารับราชการทหารด้วย จะเป็นอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าได้
 กล่าวแล้วว่า จะขัดกับหลักการหรือไม่ขัดก็แล้วแต่สภานี้จะวินิจฉัย ด้วยเหตุผลอันสำคัญที่
 ข้าพเจ้ามีความปรารถนา ก็คือว่า ก็ข้าพเจ้ามีความเห็นว่านักศึกษาคือนิสิตที่ผ่านมหา
 วิทยาลัยมาแล้วนั้น ทุกคนต้องมีโอกาสอยู่ในมหาวิทยาลัยรับราชการทหารตามกฎหมายฉบับนี้
 มาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี เพราะบุคคลซึ่งสำเร็จปริญญาหรืออนุปริญญาก็ต้องเรียนในมหา
 วิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๔ ปี ในระยะ ๔ ปีข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการเพียงพอหรือยังที่ เขาจะฝึก
 วิชาทหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลซึ่งเป็นนักศึกษาคือนิสิตในมหาวิทยาลัยส่วนมากก็เป็น
 บุคคลซึ่งมีความรู้สูง การฝึกวิชาทหารก็ย่อมจะฝึกได้ง่าย เมื่อฝึกได้สบายในระยะ ๔ ปีก็พอแล้ว
 ก็เหตุไฉนทางราชการจึงจะมาบัญญัติว่า เมื่อออกจากนิติศาสตร์มหาวิทยาลัย ได้ปริญญาจะต้องไป
 ฝึกวิชาทหารหรือรับราชการทหารอีกถึง ๒ ปีอย่างนี้เป็นต้น บุคคลซึ่งเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย
 ใหลจะสำเร็จ ทุกคนจะต้องมีเหมายว่าตนเรียนวิชาวิศวกรรมศาสตร์ หรือเรียนวิชาใด ๆ ก็ดี ทุกคนต้อง
 มีความมุ่งหมายว่าตนมีนิสัยชอบเป็นทหารหรือไม่หรือว่าจะไปดำรงอาชีพในแง่ใดสถานใด
 ตามที่ประสงค์ ถ้าหากว่าเขียนกฎหมายไว้ในรูปดังนี้บุคคลจะถูกกักความรู้สึกว่า เมื่อตนสำเร็จ
 ปริญญาแล้ว ถึงแม้จะมีเจตนาจะไปกรมพลตระเวนหรือกรมรถไฟก็ดี ไปไม่ได้ตามเจตนาที่
 มุ่งหมายไว้ จะต้องเข้าไปอยู่เป็นทหารอย่างมากไม่เกิน ๒ ปีอย่างนี้เป็นต้น แต่บุคคลบาง
 คนอาจจะเจตนาว่าตนมีความประสงค์จะไปเรียนเมืองนอกเมืองนาที่ โดยสอบชิงทุนก็ดีหรือ
 ทุนส่วนตัวก็ดี เพื่อเพิ่มพูนวิชาความรู้อย่างนี้เป็นต้น ก็ไม่สามารถจะไปได้ เขาก็ต้องเป็นทหาร
 อีก ๒ ปี อย่างนี้เป็นต้น เป็นการคัดค้านของเคื่ก ๓ เพราะฉะนั้นความมุ่งหมายของ
 ทางราชการทหารที่ออกกฎหมายฉบับนี้มาต้องการให้นักศึกษาหรือนิสิต ไปรับราชการทหาร
 เสียก่อน แยกได้รับมาแล้วถึง ๔ ปีตลอดระยะเวลาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยอย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้นอาจจะเป็นการเพียงพอหรือยัง ข้าพเจ้าใคร่จะขอให้ความเห็นต่อทางรัฐบาล
เท่านั้นสุดแล้วแต่ทางรัฐบาลจะมีความเห็นเป็นประการใด

พลเอก สุวนิจ ธีระวิชัย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ตามที่ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติขอเดิมคำว่า "สิทธิ" ~~บทที่ ๓~~ ในบรรทัดที่ ๓ มาตรา ๗ ซึ่งบอกว่า "ให้มีสิทธิเข้า
รับราชการทหาร" อันนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงว่า ถ้าเดิมคำว่า "สิทธิ" เข้าไปทำให้ข้อความ
มันอ่อนไปกว่า "ให้เข้ารับราชการ" คำว่า "ให้เข้า" เป็นเรื่องบังคับทีเดียว "ให้มีสิทธิ"
ถ้าข้าพเจ้าไม่ต้องการสิทธิอันนี้จะว่าอย่างไร ก็เช่นเดียวกันเป็นเรื่องค้ำหลักการทั้งหมดของ
ร่างพระราชบัญญัติอันนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควรจะเดิมคำว่า "มีสิทธิ" ถ้า
"มีสิทธิ" จะรับไม่ได้ ข้อความในภาษาไทยของเรามีอ่อนกว่า "ให้เข้า" และยิ่งกว่านั้น
ในเหตุผล ถ้าพิจารณาเหตุผลจะเห็นว่าค้ำอย่างมากมาย ในเหตุผลมีว่าอย่างนี้ "เพื่อกำหนด
ให้นักศึกษาหรือนิสิตในมหาวิทยาลัยรับราชการทหารตามความเหมาะสมแก่ความจำเป็นของ
ราชการทหาร" ไม่ได้มีคำว่า "เพื่อให้มีสิทธิมีสิทธิเข้ารับราชการ" ไม่ได้บอกไว้เลย บอกว่า
"เพื่อต้องเข้า" เพราะฉะนั้นถ้าเดิมคำว่า "มีสิทธิ" เข้าไปเท่ากับเปิดช่องโหว่หรือทำให้
กฎหมายฉบับนี้อ่อนน้ำหนักลงไป นอกจากนั้นอีกประการหนึ่ง ~~ที่~~ ที่ท่านได้ชี้แจงเหตุผล
ต่าง ๆ ว่า เรื่อง ๒ ปีจะพอหรือไม่พอ ความจริงเรื่องนี้เป็นการ ผิดกับหลักการซึ่งท่าน
ได้รับหลักการมาแล้วในวาระที่ ๑ แล้วเรื่อง ๒ ปีก็เป็นเรื่องที่อยู่แทนเมืองตากโคกพูดแล้ว
เป็นเรื่องที่ลงมติไปแล้ว เพราะฉะนั้นจะมากำหนดเรื่อง ๒ ปีอีกไม่มีประโยชน์อะไร แค่วัย
เหตุผลบางประการ ข้าพเจ้าใคร่จะขอชี้แจงว่า ทางกระทรวงกลาโหม เค้าที่ศูนย์หลวงวิศิษ
ชี้แจงเมื่อคืนนี้ ไม่มีพรความปรารถนาเลยที่จะเก็บเอาบุคคลเหล่านี้เอาไว้ ถ้าไม่จำเป็นแก่
ทางราชการแล้วอาจจะเป็น ๑ ปีหรืออาจจะเป็นปี ๒ เดือนหรือ ๒ ปีอะไรก็ตาม ซึ่ง
ทางราชการไม่ต้องการจะเก็บเอาไว้เลย เพราะการประการหนึ่งหนักงบประมาณ ที่นี้หาก
ไม่เห็นเป็นความจำเป็นแล้ว ทางราชการก็จะ ~~ปลดปล่อย~~ ปลดปล่อยออกไปทันที แล้วอีกประการหนึ่ง
ที่ท่านชี้แจงว่า มีคนพูดกันมากกว่าปีเดียวก็พอแล้ว ๖ เดือนก็พอแล้ว ประการสำคัญ

ที่ท่านบอกว่าพวกนักศึกษาหรือนิสิตที่สำเร็จการศึกษา ได้ปริญญามานั้น เป็นผู้ที่รอบรู้กิจการ
 ต่าง ๆ ข้าพเจ้ารับรองว่าเป็นความจริงว่าผู้ที่สำเร็จปริญญามานั้น ว่ามีความรู้รอบรู้ในสาขา
 ที่ตนศึกษามา แต่อาจจะไม่สามารถมีความรอบรู้ในวิชาการทหารก็ได้ แต่เท่าที่ให้เข้ามา
 เป็น ๒ ปีนี้ก็พอที่จะให้เรียนรู้อีกในวิชาการทหาร ให้เรียนวิธีจัด ให้รอบรู้
 วิชาการต่าง ๆ ซึ่งเมื่อระคมเข้ามาแล้วก็จะรู้ทั้ง ในรูปการจักเหล่านี้เป็นอันมาก นอกจากนั้น
 ขอให้ท่านสังเกตว่าบรรดาผู้ที่เข้ามาจากมหาวิทยาลัยนั้น ไม่ใช่เป็นผู้ที่ศึกษาวิชาโดยเฉพาะ
 ส่วนมากศึกษาวิชาเทคนิคเช่นวิศวกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ จะมีก็มหาวิทยาลัยศิลปากรช่ออะไร
 อยู่นั่นด้วย ซึ่งส่วนมากก็เป็นเรื่องเทคนิคทั้งนั้น ซึ่งเรื่องนี้เราพิจารณาถกเถียงกันมานาน
 ในเรื่องนี้ เราอาจจะจัดการศึกษาให้ทราบในสิ่งเหล่านี้ ขอให้ฟังเข้าใจว่าทางการทหาร
 เคี้ยวนี้ต้องการผู้ที่รอบรู้ ในด้านเทคนิคเป็นอันมาก แต่พวกเหล่านั้นไม่ต้องการหวังมาเป็นทหาร
 แต่ขอให้เข้าใจว่าทางกระทรวงกลาโหมได้ตั้งทุนแพทย์ขึ้นไว้ใหญ่ที่ไม่มีอันจะกินหรือผู้มีทุน
 รอน้อยมารับทุนของกระทรวงกลาโหม มีมารับเป็นส่วนน้อย ซึ่งส่วนมากเป็นบุตรข้าราชการ
 ของกระทรวงกลาโหมเหล่านี้เป็นต้น แสดงว่าคนยังกลัวหรือยังไม่เข้าใจในวิธีการ ด้วยเหตุ
 นี้เราจึงใช้วิธีบังคับโดยปริยาย เพราะเหตุว่าทหารนั้นต้องอาศัยวิชาเทคนิคเป็นส่วนมาก ทั้ง
 ๓ กองทัพ ทั้งกองทัพบก กองทัพเรือและกองทัพอากาศ เพราะฉะนั้นผู้ที่สำเร็จวิชาวิทยาศาสตร์
 ศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์อะไรนี้ เป็นสิ่งที่ทางราชการทหารต้องการทั้งนั้น แต่ยังไม่
 เอาเข้ามาจ้อยู่ในราชการทหาร พอถึงเวลาก็ให้เขากลับไปตามความสมควร สิ่งเหล่านี้
 ขอให้ฟังเข้าใจเถอะว่ารัฐบาลจะอยู่ในศีลธรรมอันดีที่ควร ไม่ใช่ว่าจะเอาคนเข้ามาอีกไว้
 ไม่มีอะไรที่จะขาดเลยอย่างนี้ไม่เป็นที่น่าวิตก และนอกจากนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณ
 ชาญบุตร ๆ ที่พูดมาเมื่อคืนนี้ ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยมีโอกาสดจะตอบ ซึ่งท่านบอกว่าเขาจะเข้ารับ
 ราชการอยู่ต่อไปจะได้อหรือไม่ ในฐานะที่ผมเป็นรัฐมนตรีช่วยกระทรวงกลาโหม-*พระยา*

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ในมาตรา ๗ นี้ ข้าพเจ้าสงสัยก็โดยขอแปร
ญัตติ แต่ก่อนที่จะพูดถึงข้อความที่แปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรว่าจะไรเสียก่อนพูดจะได้เข้าใจเพราะจะให้
พูดกันใหญ่ เรื่อง

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอแปรญัตติมาตรา ๗ ค่อยๆ ไปว่า
บรรณานิติศาสตร์ที่รับปริญญาต่างประเทศนั้นต้องเข้ารับราชการมีกำหนด ๓ ปีนั้นชัดเจนแล้ว
คือไปอีกข้อหนึ่งกำหนดขอยกเว้นว่า ในกรณีที่กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ได้ส่งนักศึกษา
ที่เขาเรียนในมหาวิทยาลัยซึ่งมีข้อผูกพันกับกระทรวง นี้เมื่อสำเร็จแล้วต้องให้เขาไปรับ
ราชการตามที่ตามความจำเป็น นี้ข้าพเจ้าขอแปรญัตติสองตอนเท่านี้ ส่วนเหตุผลจะได้ชี้แจง
ต่อไป ในกรณีที่ผู้สำเร็จปริญญาต่างประเทศนี้ที่ข้าพเจ้าขอแก้ไขให้เป็นเข้าศึกษาหา
๓ ปีก็เพราะถือว่าบุคคลที่ไปศึกษาวิชาในต่างประเทศไม่ใช่ศึกษาวิชาทหารมาตั้งแต่เบื้องต้น
เหมือนที่นักศึกษาภายในประเทศ เพราะฉะนั้นความรู้เบื้องต้นเรื่องการทหารก็ดีหรือ
ความรู้ในเรื่องที่จะมาอบรมศึกษาในคณาการทหารก็ดี ถ้าจะใช้เวลาเพียง ๒ ปีเท่าที่ผู้ที่ไม่
ฝึกมาแล้วก็จะได้ไม่ไต่ผล เพราะฉะนั้นในกรณีที่ผู้สำเร็จปริญญาต่างประเทศมาแล้ว ต้อง
๓ ปี ไม่เกิน ๓ ปีนี้ประการหนึ่งเหตุผล ที่นี่อีกประการหนึ่งที่เดิมขอยกเว้น ทำ
จะเห็นได้ว่าอย่างกระทรวงศึกษาธิการอย่างนี้ ไม่มีครูสอนนักเรียนส่งนักเรียนมาจาก
ต่างจังหวัดมาเรียน ป.ม.บ้าง เรียน อักษรศาสตร์บ้าง เมื่อจบแล้วมีสัญญาผูกพันกับกระทรวง
ว่าต้องกลับเข้าไปรับราชการในกระทรวงนั้น ซึ่งกระทรวงที่เขาให้ทุนก็มีความมุ่งหมายส่ง
ส่งเสริมเพื่อจะต้องการครู มีความจำเป็นจึงให้ทุน เพราะฉะนั้นเมื่อเขาจบแล้วเข้าไปรับ
ราชการทหารสักปี ๒ ปี ก็ขาดประโยชน์ของกระทรวงศึกษาไป เพราะฉะนั้นจึงขอแปรญัตติ
ว่าให้มีขอยกเว้นในเรื่องนี้ หรือท่านรัฐมนตรีจะไม่รับรองว่าจะไปกำหนดให้ในกฎกระทรวง
ว่าอย่างไรนั้นในแง่ของกฎหมายข้าพเจ้าก็อยากจะทราบว่ามีความมุ่งหมายอย่างไรที่ข้าพเจ้า
แปรญัตตินี้หรือไม่ และจะทำได้หรือไม่ในรูปกฎกระทรวงหรือจะแก้ไขในรูปที่ข้าพเจ้าขอ
แปรญัตติ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ในมาตรา ๓ นี้ ข้าพเจ้าสงสัยกับเลขขอแปร
ญัตติ แต่ว่าก่อนที่จะพูดถึงข้อความที่แปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรว่าจะอะไรเสียก่อนพูดจะได้เข้าใจเพราะฉะนั้น
พูดกันใหญ่เรื่อง

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอแปรญัตติมาตรา ๓. ต่อท้ายไปว่า
บรรดาบัณฑิตที่ได้รับปริญญาต่างประเทศนั้นต้องเข้ารับราชการมีกำหนด ๓ ปีนับจากหนึ่ง แล้ว
ต่อไปอีกข้อหนึ่งกำหนดข้อบ่งว่า ในกรณีที่กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ใส่งนักศึกษา
ที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยซึ่งมีข้อตกลงกับกระทรวง นี้เมื่อสำเร็จแล้วต้องให้เขาไปรับ
ราชการที่กระทรวงตามความจำเป็น นี้ข้าพเจ้าขอแปรญัตติสองตอนเท่านี้ ส่วนเหตุผลจะค่อยแจ้ง
ต่อไป ในกรณีที่ผู้สำเร็จปริญญาต่างประเทศนี้ที่ข้าพเจ้าขอกำหนดให้เป็นนักศึกษาวชิร
๓ ปีก็เพราะถือว่าบุคคลที่ไปศึกษาวิชาในต่างประเทศไม่ได้ศึกษาวิชาทหารมาตั้งแต่เบื้องต้น
พูดเหมือนกับนักศึกษามาในประเทศ เพราะฉะนั้นความรู้อย่างหนึ่งเรื่องการทหารก็ตีหรือ
ความรู้ในเรื่องที่จะมาอบรมศึกษาในด้านการทหารก็ ถ้าจะใช้เวลาเพียง ๒ ปีเท่าที่ผู้ได้
ฝึกมาแล้วก็จะได้ไม่ไฉน เพราะฉะนั้นในกรณีที่ผู้สำเร็จปริญญาต่างประเทศมาแล้ว คัดมา
๓ ปี ไม่เกิน ๓ ปีนี้ประการหนึ่งเหตุผลหนึ่งเหตุผล ที่อีกประการหนึ่งที่เดิมข้อบ่งว่า ท่าน
จะเห็นได้ว่าอย่างกระทรวงศึกษาธิการอย่างนี้ ไม่มีครูสอนที่พิเศษ ส่งนักเรียนมาจาก
ต่างจังหวัดมาเรียน ป.ม.บ้าง เรียน อักษรศาสตร์บ้าง เมื่อจบแล้วมีสัญญาที่กระทรวง
ว่าต้องกลับเข้าไปรับราชการในกระทรวงนั้น ซึ่งกระทรวงที่เขาให้ทุนก็มีความมุ่งหมายที่จะ
ส่งเสริมเพื่อจะต้องการครู มีความจำเป็นจึงให้ทุน เพราะฉะนั้นเมื่อเขาจบแล้วเข้าไปรับ
ราชการทหารสักปี ๒ ปี ก็ขาดประโยชน์ของกระทรวงศึกษาไป เพราะฉะนั้นจึงขอแปรญัตติ
ว่าให้มีข้อบ่งว่าในเรื่องนี้ หรือท่านรัฐมนตรีจะผู้รับรองว่าจะไปกำหนดได้ในกฎกระทรวง
ว่าอย่างไรนั้นในแง่ของกฎหมายข้าพเจ้าก็อยากจะทราบว่ามีความมุ่งหมายอย่างไรที่ข้าพเจ้า
แปรญัตตินี้หรือไม่ และจะทำได้หรือไม่ในรูปกฎกระทรวงหรือจะแก้ไขในรูปที่ข้าพเจ้าขอ-
แปรญัตติ

๑๑.๒๒ น.

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ที่ท่าน
 ข้าราชการบอกว่าคุณที่สำเร็จมหาวิทยาลัยจากต่างประเทศควรจะเอา ๓ ปี แล้วว่าเขาไม่ได้
 รับการฝึกวิชาทหาร ฝึกกระบี่ มหาวิทยาลัยในต่างประเทศเขาก็เหมือนกันอย่างเรามี
 อ. โด. ที. ซี. อย่างนี้เหมือนกัน ความจริงเขาคือ และถ้าโดยธรรมดาเขาเป็นคนมี
 สัญชาติเขาคงจะเข้าประจำกองทัพในประเทศนั้น ๆ เหมือนกัน เขาคือ อพยตของ
 อังกฤษก็มีของอเมริกาก็มี แต่ถ้าเขากลับมายังประเทศไทย อันนี้ก็มีข้อความระบุอยู่แล้วใน
 พ.ร.บ. รัษฎการทหาร เพราะฉะนั้นรัษฎการทหารมีระบุอยู่แล้วโดยชัดแจ้งว่ารับ
 รัษฎการทหารอย่างไรมีเงื่อนไขวางไว้แล้ว แต่ว่าเพื่อจะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติอันนี้
 เราจะพิจารณากันใหม่ก็ได้ ทั้งนี้เป็นรายละเอียด ที่นี้อีกเรื่องหนึ่งก็เรื่องครู อันนี้ข้าพเจ้า
 ได้ชี้แจงแล้วว่าเราอาจจะระบุต่อไปก็ได้ว่าอาจจะเอา ๕ เดือน ๑ ปี อะไรซึ่งท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการก็เข้าใจ ก็เห็นความจำเป็นอยู่แล้วในเรื่องขาดครู
 แต่สิ่งอันนี้ถ้าเราจะมาแยกว่า ครู แยกว่าแพทย์ กฎหมายนี้ที่เลยออกไม่ได้ ไม่รู้จะทำอย่าง
 ไร ซึ่งอันนี้เราจะต้องไปทำรายละเอียดกันอีกต่อไป

หลวงดร.ดร.พรพิศาล (ตราด) : พอจะวินิจฉัยได้แล้ว ขอเสนอให้ลงมติ
 มีสมาชิกรับรอง

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ความจริงยังคิดพันอยู่ครับ ผมข้องใจอยู่
 หน่อยเดียว คุณหลวงครับ คือที่ท่านรัฐมนตรีว่าคุณที่สำเร็จปริญญาต่างประเทศฝึกวิชาทหาร
 มาทุกประเทศ นั้นไม่จริงหรอก ไม่ได้ฝึกกันเสีย เขาไม่ให้ต่างตัวฝึกหรอก คืออยากให้เป็น
 เป็น ๓ ปีอย่างเดิมได้ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ขอเปิดอภิปราย

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ถ้าฝึกมาแล้วให้ ๒ ปี ถ้ายังไม่ฝึกมา

ประธานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ : เอละ ขอให้ประชุมวิจฉฉฉ สำหรับมาตรา

๑๑ ที่แก้ไขนี้ ท่านผู้ใดเห็นพ้องกับท่านเสนอแปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

นายเด็ฉฉ จิราภรณ์ (พิฉฉฉ) : ขอถอนครับ

ประธานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ : ดอนหรือ ค่อไป

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ : พรรคที่สอง สำหรับนักเรียนหรือนักศึกษา

ในโรงเรียนที่ค่าความทววิทยาสัยนั้น ในระหว่างรับการฝึกวิชาทหารตามหลักสูตรที่กระทรวง
กลาโหมกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับการยกเว้นตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการ
ทหาร มาตรา ๑ ทวิ

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) : เนื่องจากมาตรา ๕ ให้ยกเลิก
ความในมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้
ความที่ค่อไปนี้แทน ในมาตรา ๑ นี้ค่อมากระฉฉฉได้ข้อแปรญัตติเป็นมาตรา ๕ ๗ทวิว่าคังนี้
ให้เพิ่มความค่อไปนี้เป็นมาตรา ๑ ทวิแห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ.
๒๔๕๔ และให้ใช้ความค่อไปนี้แทน แล้วจึงจะมาเป็นมาตรา ๑ ทวิข้อความจึงจะสัมพันธ์กัน
ทไมแล้วมาตรา ๑ ทวินี้ก็จะสัดฉฉฉมาเฉม ๆ ไม่ทราบว่ามีความสัมพันธ์ค่อเนื่องกันมาจาก
มาตราใด เพราะตามธรรมเนียมการร่างกฎหมายนั้น ค่อมีความสัมพันธ์ค่อเนื่องกันมาแต่ละ
มาตรา ๆ ในการอ่านกฎหมายจะอ่านแค่เพียงมาตราใดมาตราหนึ่งโดยไมสัมพันธ์กับอีกมาตรา
หนึ่งนั้นยอมไม่ได้ และในการเพิ่มข้อความในมาตรานี้ก็เพื่อให้แน่ชัดขึ้น กระฉฉฉจึงขอประทาน
เสนอแปรญัตติคังนี้กราบเรียนมาฉฉฉ

ประธานสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ : คุณจะแปรญัตติว่าอย่างไรพูดให้ชัดเสียอีกที่

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) : มาตรา ๕ ทวิเป็นฉบับในมาตรา

๑ แต่ฉฉฉครับ ให้เพิ่มความค่อไปนี้เป็นมาตรา ๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชา
ทหาร พ.ศ. ๒๔๕๔ แค่นั้นครับ แล้วคังนี้ เป็นมาตรา ๑ ทวิ เพื่อให้ทราบที่มาของมาตรา ๑ ทวิ

ว่ามาจากไหน

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ^{รักษา} รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ตามที่
ท่านผู้เป็เกียรติเสนอแปรญัตติอันนี้ก็เกี่ยวแก่แบบซึ่งได้กล่ได้ยงชด้นอยู่มากเหมือนกัน แล้ว
แบบอันนี้ก็เป็นแบบที่ยึดถือ เพราะเราเพิ่มข้อความขึ้นที่จึงใส่มาตรา ๕ อย่างที่ว่าเมื่อ
ทางรัฐบาลไม่ช้ค้ช้อง เพราะเกี่ยวแก่แบบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ขอแปรญัตติเพิ่มความในระหว่างท้ายมาตรา
๗ ที่แก้ไขเป็นมาตรา ๕ ทวิ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ ทวิแห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๔๕๔ ทางรัฐบาลก็ไม่ช้ค้ช้อง

สมาชิกไม่มีสมาชิกรู้ความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่า
ให้แก้ไขได้ครบที่ผู้เสนอ ๆ

นายพัน อินทวงศ์ ^{รักษา} : กระผมก็ขอเสนอให้มีอินเวอรโคคคอม
มิต สำหรับมาตรา ๗ ที่ฉบับนั้นเสียด้วย และมาตรา ๗ ทวิที่ขึ้นใหม่มีอินเวอรโคคคอมมาบิต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าที่ประชุมให้แก้ไขตามที่ผู้เสนอ ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ข้อความในมาตรา ๗ ทวิ คงมีว่า "มาตรา
๗ ทวิ นักศึกษาหรือนิสิตถ้าต้องออกจากกร เป็นนักศึกษาหรือนิสิตในขณะที่ยังเรียนไม่สำเร็จ
ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานอันปริญญา อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรเทียบ
ปริญญา ให้ส่งตัวไปรับราชการในกรมกองทหารต่อไปที่กำหนดไม่เกิน ๒ ปี นับตั้งแต่วันพ้น
ฐานะนักศึกษาหรือนิสิตทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชา
ทหาร พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียนที่ต่ำกว่ามหาวิทยาลัย ซึ่งสำเร็จ

การฝึกวิชาทหารตามหลักสูตรที่กระทรวงกลาโหมกำหนดตามพระราชบัญญัติแล้ว ย่อมได้รับ สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและกฎหมายว่าด้วยยศทหาร

สำหรับการรับราชการทหารของนักศึกษาหรือนิสิตตามพระราชบัญญัติให้เป็นไปตาม วิธีการและหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๔๕๔

"มาตรา ๑๐ บุคคลใดหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนเพื่อจะไม่เข้ารับราชการทหารกอง ประจำการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือเข้ารับราชการทหารกองประจำการแทนผู้อื่นก็ดี หรือเรียกหรือรับหรือยอมว่าจะรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างใด ๆ เป็นประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น เพื่อรับสัญญาว่าจะช่วยเหลือผู้หนึ่งผู้ใดให้ต้องเข้ารับราชการทหารกอง ประจำการก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี

มาตรา ๑๑ บุคคลใดทำร้ายร่างกายตนเอง...

นายฉันท จันทรวงศ์ (ร้อยเอ็ด) : ตามร่างที่ผมได้รับนี้ อันจะประกาศไม่ได้ปิดท้าย ของมาตรา ๑๐ ขอเสนอให้ปิดเสียด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตราอะไร

นายฉันท จันทรวงศ์ (ร้อยเอ็ด) : คือในมาตรานี้ไม่มีอันจะประกาศปิด *เดี๋ยวนี้* เติมเปิดแล้วไม่มีปิด

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๗ นี้แก้มตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา

๑๒

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : คือว่ามาตรา ๕๐๔ ที่ยกแกนี้ *อันพระพรทศ* เรามีอันจะประกาศหรืออื่นเวอร *อศคค* มานี้ไปปิดเอาท้ายมาตรา ๑๒

นายฉันท จันทรวงศ์ (ร้อยเอ็ด) : ประทานโทษครับ ผมคิดว่าขออันเดียว ขอ ถอนครับ ขอถอน

เสนาธิการสภากฎแห่งราชฎมร : มาตรา ๑๑ ผู้ใดทำร้ายร่างกายคนเองหรือให้
ผู้อื่นทำเพื่อจะให้พ้นจากการรับราชการทหาร ตามพระ ราชบัญญัตินี้มีความผิดต้องระวาง โทษ
จำคุกตั้งแต่ ๑ ปีขึ้นไปจนถึง ๕ ปี

ผู้สมรู้เป็นใจในการทำร้ายร่างกายเพื่อความมุ่งหมายดังกล่าวนี้มีความผิดต้องระวาง
โทษจำคุกตั้งแต่ ๒ เดือนขึ้นไปจนถึง ๔ ปี

มาตรา ๑๒ บุคคลใดให้ข้อมูลหรือหลักฐานให้เจ้าหน้าที่ลง เชื้อโดยเจตนาหลีก เลี่ยง
ให้พ้นจากการ เข้ารับราชการทหาร ตามพระ ราชบัญญัตินี้จนเป็นผลสำเร็จ หรือผู้บุงเสียมสอ
จนเกิดความผิดตามมาตรานี้ มีความผิดต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการ ตามพระ ราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจ ออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการ ให้เป็น ไปตามพระ ราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้บังคับได้

ประธานสภากฎแห่งราชฎมร : เป็นการ เสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ค่อยไป
พิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควร จะให้ประกาศร่างพระ ราชบัญญัตินี้ให้บังคับ เป็น
กฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร อมเพริ่งกัน

ประธานสภากฎแห่งราชฎมร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภากฎแห่งราชฎมร : เป็นอันว่า ที่ประชุมลงมติให้ประกาศร่างพระ ราชบัญญัตินี้
นี้บังคับ เป็นกฎหมายได้โดยพร อมเพริ่งกัน

ค้อยไป รับเข้าไว้รับผู้คิดอ่านของรัฐบาล ขอให้เปลี่ยนระ เป็นวาระ รสชให้ยึดเอา
ร่างพระ ราชบัญญัติทางศร ๆ ตามระเบียบการรับรับหมายเลข ๕ จนถึงหมายเลขที่ ๑๒
ขึ้นพิจารณา ก่อนกระษัตริย์ตาม

สภาผู้แทนราษฎร ๑๒/๕๗ (วิสามัญ)

1058
โฆมเจดา เยียน ค. ๔/๖

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถิ่นว่าที่
ประชุมอนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบวาระได้ตามที่รัฐบาลเสนอ

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๔ ร่างพระราชบัญญัติศึกษาให้แก่มุคคดบาง
จำพวก พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาใน
วาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๔๐๒/๒๕๕๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๕๕๗

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๕๕๗
พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๕๕๗ (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายญาติ ไชวดี
๒. นายทองดี สุภะมารัก
๓. นายธรรมบุญ ภูมาศ
๔. พระนิกร บดี
๕. นายนิวัฒน์ พูนศรี ศรีสุวรรณันท์
๖. นายปรกรณ์ อังสุสิงห์
๗. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
๘. นายมาลัย หุวะนันทน์
๙. นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือก นายมาลัย หุวะนันทน์ เป็นเลขาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

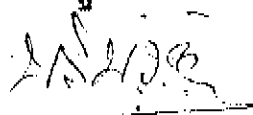
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร

(อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ.

สำเนาอันถูกต้อง.

ประสงค์ พ.

ท.

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางจำพวก

พ.ศ. ๒๔๘๗

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๘๗ (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น บันทึกไว้ค่า เป็นการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง นายพลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร เป็นประธาน และ นายมาลัย หุวะนันทน์ เป็น เลขานุการ
๒. ผู้ที่คณะกรรมการได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายเจริญ มโนทัศน์
๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๕ คน คือ ๑. นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัชรานนท์ ๒. นายเสวกร เปี่ยมพงษ์สานต์ ๓. นายอารีย์ ศันติเวชกุล ๔. นายเทียม ไชยนิมิต ๕. นายทิม ภูริพันธ์

๕. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
ร่างประมวล	"	"
มาตรา ๑	"	"
มาตรา ๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	"	"
มาตรา ๔	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๕	"	"
หมวด ๑ การจัดอาชีวศึกษาให้		
แก่บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๖	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๗	"	"
มาตรา ๘	"	"
มาตรา ๙	"	"
มาตรา ๑๐	"	"
มาตรา ๑๑	"	"

มาตรา ๑๒๐	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒๑	"	"
มาตรา ๑๒๒	"	"
มาตรา ๑๒๓	"	"
มาตรา ๑๒๔	"	"
<u>หมวด ๕ การจัดการศึกษาใหม่</u>		
บุคคลวิชน	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๒๖	มีผู้แปรญัตติ	กรรมาธิการที่คัดออก
มาตรา ๑๒๗	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒๘	"	"
มาตรา ๑๒๙	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๓๐	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๓๑	"	"
มาตรา ๑๓๒	"	"
มาตรา ๑๓๓	"	"
มาตรา ๑๓๔	"	"
มาตรา ๑๓๕	"	"
มาตรา ๑๓๖	"	"
มาตรา ๑๓๗ ทวิ	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	"
มาตรา ๑๓๘	มีผู้แปรญัตติ	กรรมาธิการที่คัดออก
มาตรา ๑๓๙	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๐	"	"
มาตรา ๑๔๑	"	"
มาตรา ๑๔๒	"	"
มาตรา ๑๔๓	"	"
มาตรา ๑๔๔	"	"
มาตรา ๑๔๕	"	"
มาตรา ๑๔๖	"	"
มาตรา ๑๔๗	"	"
หมวด ๖ บทกำหนดโทษ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๘	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๙ ทวิ	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	"
มาตรา ๑๕๐	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕๑	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕๒	"	กรรมาธิการที่คัดออก

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

ข้อร่างพระราชบัญญัติ

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติชื่อพระราช
บัญญัติ ขอแก้เป็น พระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษา
ให้แก่บุคคลบางประเภท

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

คำปรารภ

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติขอแก้บุคคล
บางพวก เป็น บุคคลบางประเภท
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑

นายพันตำรวจเอก พิเศษ นิลวัชรานนท์
นายอารีย์ ศันติเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติขอแก้ชื่อพระ
ราชบัญญัติ โดยตั้งคำว่า "หาม" ออก และแก้
บุคคลบางจำพวก เป็น บุคคลบางประเภท
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔

นายพันตำรวจเอก พิเศษ นิลวัชรานนท์
นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ และนายทิม ภูริพัฒน์
ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ นายอารีย์
ศันติเวชกุล และนายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัฒนานนท์
ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ และ
นายอารีย์ ศันติเวชกุล ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติในวรรค ๒

อยู่ ๓ คำว่า "ภิกษุ" ให้แก้เป็น "พระภิกษุ" และตัด

คำว่า "สามเณร" ออก คงเป็นคำว่า "พระ

ภิกษุในพระพุทธศาสนาและนักบวชในศาสนาอื่น"

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัฒนานนท์

ขอแปรญัตติแก้คำว่า "ในกฎหมายว่า

ด้วยวิธีพิจารณาความอาญา" เป็น "ในประมวล

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา"

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายอารีย์ ศันติเวชกุล และนายทิม

ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ นายอารีย์

ศันติเวชกุลและนายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเทียม ไชยรินทร์ ขอแปรญัตติไว้

แต่ไม่ได้มาชี้แจง

มาตรา ๕

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัฒนานนท์

ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์และนายทิม

ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายอารีย์ ทัศนวิเศษกุล ขอแปรญัตติคัด
ความตอนท้ายตั้งแต่ "เจ็ดวัน - จนถึง - จาก
ผู้ว่าราชการจังหวัด" และใช้ความต่อไปนี้แทน
"๒๕ ชั่วโมงนับแต่เวลาได้รับมอบตัวบุคคลนั้น"
กรมการปกครองได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ และนายทิม
ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้
กรมการปกครองได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๒

นายพันตำรวจเอก พิเศษ นิลวัชานานนท์ และ
นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรมการปกครองได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้
กรมการปกครองได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเทียน ไชยรินทร์ ขอแปรญัตติไว้ แต่
ไม่ได้อธิบายชี้แจง

มาตรา ๑๓

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรมการปกครองได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายอารีย์ ทัศนวิเศษกุลและนายทิม ภูริพัฒน์
ขอแปรญัตติไว้
กรมการปกครองได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๔

นายพันตำรวจเอก พิเศษ นิลวัชานานนท์และ
นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรมการปกครองได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายอารีย์ ทัศนวิเศษกุลและนายทิม ภูริพัฒน์
ขอแปรญัตติไว้
กรมการปกครองได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรมการปกครองได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายทิม ภูริพัฒน์ ขอแปรญัตติไว้
กรมการปกครองได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖

นายพันตำรวจเอก พิณ นิลฉวีวานนท์
และนายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๗

นายเทียม ไชยนิษฐ์ ขอแปรญัตติไว้ แต่
ไม่ได้อธิบาย

มาตรา ๑๘

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายอารีย์ คันทิเวชกุลและนายทิม ภูริพิณ
ขอแปรญัตติไว้

กรรมวิธีการใดชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๙

นายพันตำรวจเอก พิณ นิลฉวีวานนท์ ขอ
แปรญัตติไว้

กรรมวิธีการใดแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ นายอารีย์
คันทิเวชกุลและนายทิม ภูริพิณ ขอแปรญัตติไว้

กรรมวิธีการใดชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๐

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ และนายทิม
ภูริพิณ ขอแปรญัตติไว้

กรรมวิธีการใดชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเทียม ไชยนิษฐ์ ขอแปรญัตติไว้
แต่ไม่ได้อธิบาย

มาตรา ๒๑

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ นายอารีย์
คันทิเวชกุล และนายทิม ภูริพิณ ขอแปรญัตติไว้

กรรมวิธีการใดแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๒

นายอารีย์ คันทิเวชกุล และนายทิม
ภูริพิณ ขอแปรญัตติไว้

กรรมวิธีการใดชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

- มาตรา ๒๔ นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๒๕ นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๒๖ นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๒๗ นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๒๘ นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๒๙ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติ
ไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๓๐ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติ
ไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๓๑ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ และ
นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๓๒ นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๓๓ นายอารีย์ คันทิเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๓๔ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติ
ไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ
นายอารีย์ คันทิเวชกุล และนายทิม
ภูริทัตต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมวิธีการใดที่แข็งแรง ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗๖

นายอารีย์ ตันติเวชกุล ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันนี้

ด้วยเกล้า

(นายมาลัย หุวะนันทน์)

เลขาธิการ.

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดอาชีวศึกษาให้สงเคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก

พ.ศ. ๒๔๙๙

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้จัดอาชีวศึกษาให้สงเคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาให้สงเคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๙๙"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดทำงานใหญ่ไร้อาชีพ พุทธศักราช ๒๔๘๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"บุคคลวัยรุ่น" หมายความว่า ชายอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์ขึ้นไปและหญิงอายุสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ยังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วแต่ยังขาดความสามารถ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าพนักงานที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการสอบสวน" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาสอบสวนเพื่อการอาชีวศึกษาสงเคราะห์

"คณะกรรมการพินิจ" หมายความว่า คณะกรรมการพินิจและสงเคราะห์บุคคลวัยรุ่น

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานคุมประพฤติ และเจ้าพนักงาน และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดอาชีวศึกษาให้สงเคราะห์แก่บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว

มาตรา ๖ บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วผู้ใดยังไม่มีอาชีพหรือรายได้ที่ดี มีอาชีพหรือรายได้หรือทรัพย์สินไม่พอแก่การยังชีพตามควร แก้อัตภาพซึ่งผู้ซึ่งขัดเกลาที่ดี ซึ่งผู้ซึ่งมีอาชีพหรือรายได้ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ ประชาชนที่ดี จะได้รับการสงเคราะห์ให้เข้ารับการศึกษาตามบทแห่งพระราช บัญญัตินี้

บทบัญญัติให้บรรลุนิติภาวะแล้วผู้ใดยังไม่มีอาชีพหรือรายได้ที่ดี

- (๑) ผู้ที่มีอายุเกินกว่าหกสิบปีบริบูรณ์
- (๒) ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานการศึกษาของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือของสหกรณ์โรงเรียนหรือ ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ
- (๓) ภิกษุ สามเณร ในพระพุทธศาสนา และนักบวชในศาสนาอื่น
- (๔) ผู้ที่มีร่างกายพิการทุพพลภาพหรือสติจิตพิการ ไม่สามารถประกอบ หรือผู้ซึ่งเจ็บป่วยซึ่งอยู่ในระหว่างรักษาพยาบาลหรือผู้ซึ่งหายป่วยซึ่งอยู่ในระหว่างพักฟื้น
- (๕) ผู้ซึ่งได้รับความอุปการะเลี้ยงดู เป็นปกติจากผู้มีหน้าที่ตามกฎหมาย หรือ หน้าที่ตามศีลธรรม ซึ่งต้องให้ความอุปการะเลี้ยงดู เช่นนั้น
- (๖) ผู้ซึ่งขาดอาชีพหรือรายได้ยังไม่พอกำหนดหกเดือน

มาตรา ๗ เมื่อมีกรณีอันควรสงสัยว่าบุคคลใดซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดใด เป็นผู้มีอาชีพหรือรายได้ไม่ดีดังจะตามข้อกำหนดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ เจ้าพนักงานที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น มีอำนาจเรียกบุคคลดังกล่าวมาแสดงหลักฐานอาชีพหรือรายได้หรือทรัพย์สินของตนบุคคลนั้นได้ และให้มีอำนาจเขาไปในที่ซึ่งมีที่อยู่อาศัยหรือสำนักงานในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึง พระอาทิตย์ตก ผู้ซึ่งรับสงเคราะห์ดังกล่าวข้างต้นเพื่อสอบสวนอาชีพหรือรายได้หรือทรัพย์สินของบุคคลผู้ซึ่งต้องสงสัยซึ่งอยู่ในที่ซึ่งมีที่อยู่อาศัยหรือสำนักงานนั้น

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือเจ้าพนักงานที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำนักงานนั้น ผู้ตรวจตราผู้ ยืนยันความสะดวก และสอบถามของผู้ว่าราชการ จังหวัดหรือเจ้าพนักงานที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ถ้าบุคคลซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดหรือเจ้าพนักงานที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรือเจ้าพนักงานที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่สามารถแสดงหลักฐานอาชีพหรือ รายได้หรือทรัพย์สินของตนได้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมอบตัวบุคคลนั้นให้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบสวนต่อไป ผู้ซึ่งขัดเกลาที่ดีที่ได้รับสงเคราะห์ตามบทแห่งพระราช

บัดนี้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน เช่นเดียวกับ
พนักงานสอบสวนตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๘ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับบุคคลซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดส่งตัว
มาแล้ว ให้ผู้ตรวจการ ผู้พิพากษาผู้พิพากษาผู้ช่วยผู้พิพากษาผู้ช่วยผู้
ในระหว่างสอบสวนให้มีความคุมตัวไว้ได้ ในกรณีว่าพนักงานเจ้าหน้าที่หรือ
จะปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันหรือหลักประกันตามควรแก่กรณีก็ได้

มาตรา ๙ การควบคุมบุคคลซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดส่งตัวมาในระหว่างสอบ
สวน จะต้องควบคุมไว้ได้ไม่เกินเจ็ดวัน เว้นแต่ตราได้รับอนุมัติจากผู้ตรวจการจังหวัด
ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวนหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ผู้ว่าราชการจังหวัด
จะส่งบุคคลในควบคุมตัวไว้ต่อไปอีกก็ได้ครั้งละไม่เกินเจ็ดวัน และให้อนุญาตได้ไม่เกิน
กว่าสองครั้ง

มาตรา ๑๐ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ผู้ส่ง
ส่วนรวมพร้อมด้วยความเห็นจากพนักงานผู้ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ส่งตัว และให้ส่งคนนั้น
ไปยังผู้พิพากษาผู้พิพากษาผู้ช่วยผู้พิพากษาผู้ช่วยผู้พิพากษาผู้ช่วยผู้
ผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อทำการพิจารณาคดีในชั้นต้น เว้นแต่ผู้ส่งตัวซึ่ง
คณะกรรมการสอบสวน

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าบุคคลซึ่งถูกส่งไปสอบสวนนั้น ไม่ปรากฏ
มีลักษณะเข้าผู้ไม่ออกหรือออกตามความที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ ที่ผู้ว่าราชการ
จังหวัดมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากการควบคุมได้

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการพิจารณา
— สอบสวนเพื่อการศึกษาสงเคราะห์" เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วย
คณาบดีกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ อธิบดี
กรมมหาดไทย อธิบดีกรมอัยการ อธิบดีกรมตำรวจ/ผู้ตรวจการ และบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ
ไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีเป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง อาจผู้ใดรับแต่งตั้งใหม่เป็นกรรมการอีกได้

ถ้ามีตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนถึงกำหนดตามวาระ ให้แต่งตั้งกรรมการ
ขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นแทนนี้ให้ดำรงตำแหน่งเพียงเท่าเวลา
ของคนที่ซึ่งตนแทน

ผู้ตรวจการผู้พิพากษาผู้พิพากษาผู้ช่วยผู้พิพากษาผู้ช่วยผู้
สอบสวนผู้พิพากษาผู้พิพากษาผู้ช่วยผู้พิพากษาผู้ช่วยผู้

มาตรา ๑๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า บุคคลซึ่งถูกสอบสวนเป็นผู้ไม่
พร้อมที่จะรับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ ให้มีคำสั่งส่งตัวไป
ยังสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ใหญ่ และบุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปนั้นต้องปฏิบัติตามระเบียบ
วินัยซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ในการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนก่อนมีคำสั่งส่งตัวไปยังสถาน
อาชีวศึกษาสงเคราะห์ใหญ่ตามความในวรรคแรก ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจ
เรียกบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาทำการสอบสวนเพิ่มเติมอีกได้ และให้คณะกรรมการสอบสวน
มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวนเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามที่ยกย่องไว้ในกฎหมาย
ว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

บุคคลที่ส่งตัวไปรับราชการในกระทรวงมหาดไทยหรือในกรม
ที่สังกัด

มาตรา ๑๓ บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่พร้อมที่จะรับหน้าที่ที่ได้รับ
มอบหมายตามคำสั่งที่ ๖ ของข้าหลวงใหญ่ให้ส่งตัวไปยังสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ใหญ่ มีสิทธิ
อุทธรณ์คำสั่งของรัฐมนตรีโดยภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง คำวินิจฉัย
ของรัฐมนตรีที่ขอให้เป็นผู้รับหน้าที่ดังกล่าว ในระหว่างอุทธรณ์คำสั่ง ให้ส่งบุคคลนั้นไปควบคุมตัว
ของคณะกรรมการสอบสวนก่อน แต่อย่างไรก็ตามให้เป็นที่เชื่อถือได้ จะไม่ประนีประนอม
อุทธรณ์คำสั่งก็ได้

ในระหว่างที่ผู้รับราชการดังกล่าวยังไม่พร้อมที่จะรับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
ตามคำสั่งที่ ๖ ของข้าหลวงใหญ่ให้ส่งตัวไปยังสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ใหญ่

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศส่งสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์
ใหญ่ สำหรับรับผู้ที่ไม่พร้อมที่จะรับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งที่ ๖ ของข้าหลวงใหญ่
ไว้เพื่อทำการอบรม และฝึกให้ทำงานอาชีพตามความเหมาะสมและตามถนัด และให้ความ
อุปการะตามควร เพื่อให้มีความเป็นอยู่ด้วยดีเหมาะสมกับแก่สุขภาพ และให้มีสิทธิ
ที่รับเงินเดือนและสวัสดิการอื่น ๆ

มาตรา ๑๕ บุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปรับหน้าที่ในสถานอาชีวศึกษา
สงเคราะห์ใหญ่ ถ้าภายหลังปรากฏว่า มีความสามารถที่จะทำอาชีพประกอบอาชีพ
ใดหรือมีรายได้อื่นพอแก่การยังชีพสมควรแก่สุขภาพที่ดี เป็นผู้ที่ได้รับการยก
เว้นไม่ทำราชการในตำแหน่งที่ตามมาตรา ๖ หรือที่ดี เป็นผู้ที่ไม่ได้ทำราชการในตำแหน่งที่
ผู้ใหญ่รับในตำแหน่งที่รับหน้าที่ในมาตรา ๖ หรือที่ดี เป็นผู้ที่ไม่ได้ทำราชการในตำแหน่งที่
ระเบียบที่ ๖ ของวินัยของสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ใหญ่เป็นมาลาไม่บอกกล่าวขอลา
พักและผู้นั้นประสงค์จะไปประกอบอาชีพของตนเอง โดยมีบุคคลที่เชื่อถือได้รับรองจะหา
อาชีพให้ทำ หรือโดยกรมประชาสงเคราะห์จัดให้ประกอบอาชีพที่ดี ก็ให้คณะกรรมการ
สอบสวนมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ใหญ่ได้

มาตรา ๑๖ ภายในกำหนดสามปีนับแต่วันที่ได้ออกจากสถานอาชีวศึกษา
สงเคราะห์ผู้ใหญ่ ผู้ที่คดีซึ่งตามคำสั่งของคณะกรรมการสอบสวนผู้ใหญ่บุคคลซึ่งคณะกรรมการ
สอบสวนสั่งให้ออกจากสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ผู้ใหญ่ ๗๒๓๕ ไปรายงานตัวต่อผู้
วาราชการจังหวัด หรือเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้วาราชการจังหวัดผู้ซึ่ง
ผู้ซึ่งตนมีภูมิลำเนาอยู่สามเดือนต่อครั้ง เว้นแต่เป็นผู้ที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๒
(๑) (๒) หรือ (๔)

ในผู้วาราชการจังหวัด หรือเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้วาราชการ
จังหวัด มีอำนาจเรียกตัวผู้ใดที่ได้รับอนุญาตให้ออกจากสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ผู้ใหญ่
มาสอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนความประพฤติและการประกอบอาชีพได้ ถ้า
ปรากฏว่าเป็นผู้ไม่ประพฤติดีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒
วรรคแรกอีก หรือ ไม่มารายงานตัวตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรกโดยไม่มีเหตุอันสมควร
ในผู้วาราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ควบคุมตัวผู้ซึ่งส่งไปยังสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์
ผู้ใหญ่ต่อไปตามเดิม

หมวด ๒

การจัดอาชีวศึกษาให้สงเคราะห์แก่บุคคลวัยรุนแรง

มาตรา ๑๗ ในที่ที่บทบัญญัติมาตรา ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒, ๕๓, ๕๔, ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐, ๖๑, ๖๒, ๖๓, ๖๔, ๖๕, ๖๖, ๖๗, ๖๘, ๖๙, ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๗๖, ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๒, ๘๓, ๘๔, ๘๕, ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔, ๙๕, ๙๖, ๙๗, ๙๘, ๙๙, ๑๐๐, ๑๐๑, ๑๐๒, ๑๐๓, ๑๐๔, ๑๐๕, ๑๐๖, ๑๐๗, ๑๐๘, ๑๐๙, ๑๑๐, ๑๑๑, ๑๑๒, ๑๑๓, ๑๑๔, ๑๑๕, ๑๑๖, ๑๑๗, ๑๑๘, ๑๑๙, ๑๒๐, ๑๒๑, ๑๒๒, ๑๒๓, ๑๒๔, ๑๒๕, ๑๒๖, ๑๒๗, ๑๒๘, ๑๒๙, ๑๓๐, ๑๓๑, ๑๓๒, ๑๓๓, ๑๓๔, ๑๓๕, ๑๓๖, ๑๓๗, ๑๓๘, ๑๓๙, ๑๔๐, ๑๔๑, ๑๔๒, ๑๔๓, ๑๔๔, ๑๔๕, ๑๔๖, ๑๔๗, ๑๔๘, ๑๔๙, ๑๕๐, ๑๕๑, ๑๕๒, ๑๕๓, ๑๕๔, ๑๕๕, ๑๕๖, ๑๕๗, ๑๕๘, ๑๕๙, ๑๖๐, ๑๖๑, ๑๖๒, ๑๖๓, ๑๖๔, ๑๖๕, ๑๖๖, ๑๖๗, ๑๖๘, ๑๖๙, ๑๗๐, ๑๗๑, ๑๗๒, ๑๗๓, ๑๗๔, ๑๗๕, ๑๗๖, ๑๗๗, ๑๗๘, ๑๗๙, ๑๘๐, ๑๘๑, ๑๘๒, ๑๘๓, ๑๘๔, ๑๘๕, ๑๘๖, ๑๘๗, ๑๘๘, ๑๘๙, ๑๙๐, ๑๙๑, ๑๙๒, ๑๙๓, ๑๙๔, ๑๙๕, ๑๙๖, ๑๙๗, ๑๙๘, ๑๙๙, ๒๐๐, ๒๐๑, ๒๐๒, ๒๐๓, ๒๐๔, ๒๐๕, ๒๐๖, ๒๐๗, ๒๐๘, ๒๐๙, ๒๑๐, ๒๑๑, ๒๑๒, ๒๑๓, ๒๑๔, ๒๑๕, ๒๑๖, ๒๑๗, ๒๑๘, ๒๑๙, ๒๒๐, ๒๒๑, ๒๒๒, ๒๒๓, ๒๒๔, ๒๒๕, ๒๒๖, ๒๒๗, ๒๒๘, ๒๒๙, ๒๓๐, ๒๓๑, ๒๓๒, ๒๓๓, ๒๓๔, ๒๓๕, ๒๓๖, ๒๓๗, ๒๓๘, ๒๓๙, ๒๔๐, ๒๔๑, ๒๔๒, ๒๔๓, ๒๔๔, ๒๔๕, ๒๔๖, ๒๔๗, ๒๔๘, ๒๔๙, ๒๕๐, ๒๕๑, ๒๕๒, ๒๕๓, ๒๕๔, ๒๕๕, ๒๕๖, ๒๕๗, ๒๕๘, ๒๕๙, ๒๖๐, ๒๖๑, ๒๖๒, ๒๖๓, ๒๖๔, ๒๖๕, ๒๖๖, ๒๖๗, ๒๖๘, ๒๖๙, ๒๗๐, ๒๗๑, ๒๗๒, ๒๗๓, ๒๗๔, ๒๗๕, ๒๗๖, ๒๗๗, ๒๗๘, ๒๗๙, ๒๘๐, ๒๘๑, ๒๘๒, ๒๘๓, ๒๘๔, ๒๘๕, ๒๘๖, ๒๘๗, ๒๘๘, ๒๘๙, ๒๙๐, ๒๙๑, ๒๙๒, ๒๙๓, ๒๙๔, ๒๙๕, ๒๙๖, ๒๙๗, ๒๙๘, ๒๙๙, ๓๐๐, ๓๐๑, ๓๐๒, ๓๐๓, ๓๐๔, ๓๐๕, ๓๐๖, ๓๐๗, ๓๐๘, ๓๐๙, ๓๑๐, ๓๑๑, ๓๑๒, ๓๑๓, ๓๑๔, ๓๑๕, ๓๑๖, ๓๑๗, ๓๑๘, ๓๑๙, ๓๒๐, ๓๒๑, ๓๒๒, ๓๒๓, ๓๒๔, ๓๒๕, ๓๒๖, ๓๒๗, ๓๒๘, ๓๒๙, ๓๓๐, ๓๓๑, ๓๓๒, ๓๓๓, ๓๓๔, ๓๓๕, ๓๓๖, ๓๓๗, ๓๓๘, ๓๓๙, ๓๔๐, ๓๔๑, ๓๔๒, ๓๔๓, ๓๔๔, ๓๔๕, ๓๔๖, ๓๔๗, ๓๔๘, ๓๔๙, ๓๕๐, ๓๕๑, ๓๕๒, ๓๕๓, ๓๕๔, ๓๕๕, ๓๕๖, ๓๕๗, ๓๕๘, ๓๕๙, ๓๖๐, ๓๖๑, ๓๖๒, ๓๖๓, ๓๖๔, ๓๖๕, ๓๖๖, ๓๖๗, ๓๖๘, ๓๖๙, ๓๗๐, ๓๗๑, ๓๗๒, ๓๗๓, ๓๗๔, ๓๗๕, ๓๗๖, ๓๗๗, ๓๗๘, ๓๗๙, ๓๘๐, ๓๘๑, ๓๘๒, ๓๘๓, ๓๘๔, ๓๘๕, ๓๘๖, ๓๘๗, ๓๘๘, ๓๘๙, ๓๙๐, ๓๙๑, ๓๙๒, ๓๙๓, ๓๙๔, ๓๙๕, ๓๙๖, ๓๙๗, ๓๙๘, ๓๙๙, ๔๐๐, ๔๐๑, ๔๐๒, ๔๐๓, ๔๐๔, ๔๐๕, ๔๐๖, ๔๐๗, ๔๐๘, ๔๐๙, ๔๑๐, ๔๑๑, ๔๑๒, ๔๑๓, ๔๑๔, ๔๑๕, ๔๑๖, ๔๑๗, ๔๑๘, ๔๑๙, ๔๒๐, ๔๒๑, ๔๒๒, ๔๒๓, ๔๒๔, ๔๒๕, ๔๒๖, ๔๒๗, ๔๒๘, ๔๒๙, ๔๓๐, ๔๓๑, ๔๓๒, ๔๓๓, ๔๓๔, ๔๓๕, ๔๓๖, ๔๓๗, ๔๓๘, ๔๓๙, ๔๔๐, ๔๔๑, ๔๔๒, ๔๔๓, ๔๔๔, ๔๔๕, ๔๔๖, ๔๔๗, ๔๔๘, ๔๔๙, ๔๕๐, ๔๕๑, ๔๕๒, ๔๕๓, ๔๕๔, ๔๕๕, ๔๕๖, ๔๕๗, ๔๕๘, ๔๕๙, ๔๖๐, ๔๖๑, ๔๖๒, ๔๖๓, ๔๖๔, ๔๖๕, ๔๖๖, ๔๖๗, ๔๖๘, ๔๖๙, ๔๗๐, ๔๗๑, ๔๗๒, ๔๗๓, ๔๗๔, ๔๗๕, ๔๗๖, ๔๗๗, ๔๗๘, ๔๗๙, ๔๘๐, ๔๘๑, ๔๘๒, ๔๘๓, ๔๘๔, ๔๘๕, ๔๘๖, ๔๘๗, ๔๘๘, ๔๘๙, ๔๙๐, ๔๙๑, ๔๙๒, ๔๙๓, ๔๙๔, ๔๙๕, ๔๙๖, ๔๙๗, ๔๙๘, ๔๙๙, ๕๐๐, ๕๐๑, ๕๐๒, ๕๐๓, ๕๐๔, ๕๐๕, ๕๐๖, ๕๐๗, ๕๐๘, ๕๐๙, ๕๑๐, ๕๑๑, ๕๑๒, ๕๑๓, ๕๑๔, ๕๑๕, ๕๑๖, ๕๑๗, ๕๑๘, ๕๑๙, ๕๒๐, ๕๒๑, ๕๒๒, ๕๒๓, ๕๒๔, ๕๒๕, ๕๒๖, ๕๒๗, ๕๒๘, ๕๒๙, ๕๓๐, ๕๓๑, ๕๓๒, ๕๓๓, ๕๓๔, ๕๓๕, ๕๓๖, ๕๓๗, ๕๓๘, ๕๓๙, ๕๔๐, ๕๔๑, ๕๔๒, ๕๔๓, ๕๔๔, ๕๔๕, ๕๔๖, ๕๔๗, ๕๔๘, ๕๔๙, ๕๕๐, ๕๕๑, ๕๕๒, ๕๕๓, ๕๕๔, ๕๕๕, ๕๕๖, ๕๕๗, ๕๕๘, ๕๕๙, ๕๖๐, ๕๖๑, ๕๖๒, ๕๖๓, ๕๖๔, ๕๖๕, ๕๖๖, ๕๖๗, ๕๖๘, ๕๖๙, ๕๗๐, ๕๗๑, ๕๗๒, ๕๗๓, ๕๗๔, ๕๗๕, ๕๗๖, ๕๗๗, ๕๗๘, ๕๗๙, ๕๘๐, ๕๘๑, ๕๘๒, ๕๘๓, ๕๘๔, ๕๘๕, ๕๘๖, ๕๘๗, ๕๘๘, ๕๘๙, ๕๙๐, ๕๙๑, ๕๙๒, ๕๙๓, ๕๙๔, ๕๙๕, ๕๙๖, ๕๙๗, ๕๙๘, ๕๙๙, ๖๐๐, ๖๐๑, ๖๐๒, ๖๐๓, ๖๐๔, ๖๐๕, ๖๐๖, ๖๐๗, ๖๐๘, ๖๐๙, ๖๑๐, ๖๑๑, ๖๑๒, ๖๑๓, ๖๑๔, ๖๑๕, ๖๑๖, ๖๑๗, ๖๑๘, ๖๑๙, ๖๒๐, ๖๒๑, ๖๒๒, ๖๒๓, ๖๒๔, ๖๒๕, ๖๒๖, ๖๒๗, ๖๒๘, ๖๒๙, ๖๓๐, ๖๓๑, ๖๓๒, ๖๓๓, ๖๓๔, ๖๓๕, ๖๓๖, ๖๓๗, ๖๓๘, ๖๓๙, ๖๔๐, ๖๔๑, ๖๔๒, ๖๔๓, ๖๔๔, ๖๔๕, ๖๔๖, ๖๔๗, ๖๔๘, ๖๔๙, ๖๕๐, ๖๕๑, ๖๕๒, ๖๕๓, ๖๕๔, ๖๕๕, ๖๕๖, ๖๕๗, ๖๕๘, ๖๕๙, ๖๖๐, ๖๖๑, ๖๖๒, ๖๖๓, ๖๖๔, ๖๖๕, ๖๖๖, ๖๖๗, ๖๖๘, ๖๖๙, ๖๗๐, ๖๗๑, ๖๗๒, ๖๗๓, ๖๗๔, ๖๗๕, ๖๗๖, ๖๗๗, ๖๗๘, ๖๗๙, ๖๘๐, ๖๘๑, ๖๘๒, ๖๘๓, ๖๘๔, ๖๘๕, ๖๘๖, ๖๘๗, ๖๘๘, ๖๘๙, ๖๙๐, ๖๙๑, ๖๙๒, ๖๙๓, ๖๙๔, ๖๙๕, ๖๙๖, ๖๙๗, ๖๙๘, ๖๙๙, ๗๐๐, ๗๐๑, ๗๐๒, ๗๐๓, ๗๐๔, ๗๐๕, ๗๐๖, ๗๐๗, ๗๐๘, ๗๐๙, ๗๑๐, ๗๑๑, ๗๑๒, ๗๑๓, ๗๑๔, ๗๑๕, ๗๑๖, ๗๑๗, ๗๑๘, ๗๑๙, ๗๒๐, ๗๒๑, ๗๒๒, ๗๒๓, ๗๒๔, ๗๒๕, ๗๒๖, ๗๒๗, ๗๒๘, ๗๒๙, ๗๓๐, ๗๓๑, ๗๓๒, ๗๓๓, ๗๓๔, ๗๓๕, ๗๓๖, ๗๓๗, ๗๓๘, ๗๓๙, ๗๔๐, ๗๔๑, ๗๔๒, ๗๔๓, ๗๔๔, ๗๔๕, ๗๔๖, ๗๔๗, ๗๔๘, ๗๔๙, ๗๕๐, ๗๕๑, ๗๕๒, ๗๕๓, ๗๕๔, ๗๕๕, ๗๕๖, ๗๕๗, ๗๕๘, ๗๕๙, ๗๖๐, ๗๖๑, ๗๖๒, ๗๖๓, ๗๖๔, ๗๖๕, ๗๖๖, ๗๖๗, ๗๖๘, ๗๖๙, ๗๗๐, ๗๗๑, ๗๗๒, ๗๗๓, ๗๗๔, ๗๗๕, ๗๗๖, ๗๗๗, ๗๗๘, ๗๗๙, ๗๘๐, ๗๘๑, ๗๘๒, ๗๘๓, ๗๘๔, ๗๘๕, ๗๘๖, ๗๘๗, ๗๘๘, ๗๘๙, ๗๙๐, ๗๙๑, ๗๙๒, ๗๙๓, ๗๙๔, ๗๙๕, ๗๙๖, ๗๙๗, ๗๙๘, ๗๙๙, ๘๐๐, ๘๐๑, ๘๐๒, ๘๐๓, ๘๐๔, ๘๐๕, ๘๐๖, ๘๐๗, ๘๐๘, ๘๐๙, ๘๑๐, ๘๑๑, ๘๑๒, ๘๑๓, ๘๑๔, ๘๑๕, ๘๑๖, ๘๑๗, ๘๑๘, ๘๑๙, ๘๒๐, ๘๒๑, ๘๒๒, ๘๒๓, ๘๒๔, ๘๒๕, ๘๒๖, ๘๒๗, ๘๒๘, ๘๒๙, ๘๓๐, ๘๓๑, ๘๓๒, ๘๓๓, ๘๓๔, ๘๓๕, ๘๓๖, ๘๓๗, ๘๓๘, ๘๓๙, ๘๔๐, ๘๔๑, ๘๔๒, ๘๔๓, ๘๔๔, ๘๔๕, ๘๔๖, ๘๔๗, ๘๔๘, ๘๔๙, ๘๕๐, ๘๕๑, ๘๕๒, ๘๕๓, ๘๕๔, ๘๕๕, ๘๕๖, ๘๕๗, ๘๕๘, ๘๕๙, ๘๖๐, ๘๖๑, ๘๖๒, ๘๖๓, ๘๖๔, ๘๖๕, ๘๖๖, ๘๖๗, ๘๖๘, ๘๖๙, ๘๗๐, ๘๗๑, ๘๗๒, ๘๗๓, ๘๗๔, ๘๗๕, ๘๗๖, ๘๗๗, ๘๗๘, ๘๗๙, ๘๘๐, ๘๘๑, ๘๘๒, ๘๘๓, ๘๘๔, ๘๘๕, ๘๘๖, ๘๘๗, ๘๘๘, ๘๘๙, ๘๙๐, ๘๙๑, ๘๙๒, ๘๙๓, ๘๙๔, ๘๙๕, ๘๙๖, ๘๙๗, ๘๙๘, ๘๙๙, ๙๐๐, ๙๐๑, ๙๐๒, ๙๐๓, ๙๐๔, ๙๐๕, ๙๐๖, ๙๐๗, ๙๐๘, ๙๐๙, ๙๑๐, ๙๑๑, ๙๑๒, ๙๑๓, ๙๑๔, ๙๑๕, ๙๑๖, ๙๑๗, ๙๑๘, ๙๑๙, ๙๒๐, ๙๒๑, ๙๒๒, ๙๒๓, ๙๒๔, ๙๒๕, ๙๒๖, ๙๒๗, ๙๒๘, ๙๒๙, ๙๓๐, ๙๓๑, ๙๓๒, ๙๓๓, ๙๓๔, ๙๓๕, ๙๓๖, ๙๓๗, ๙๓๘, ๙๓๙, ๙๔๐, ๙๔๑, ๙๔๒, ๙๔๓, ๙๔๔, ๙๔๕, ๙๔๖, ๙๔๗, ๙๔๘, ๙๔๙, ๙๕๐, ๙๕๑, ๙๕๒, ๙๕๓, ๙๕๔, ๙๕๕, ๙๕๖, ๙๕๗, ๙๕๘, ๙๕๙, ๙๖๐, ๙๖๑, ๙๖๒, ๙๖๓, ๙๖๔, ๙๖๕, ๙๖๖, ๙๖๗, ๙๖๘, ๙๖๙, ๙๗๐, ๙๗๑, ๙๗๒, ๙๗๓, ๙๗๔, ๙๗๕, ๙๗๖, ๙๗๗, ๙๗๘, ๙๗๙, ๙๘๐, ๙๘๑, ๙๘๒, ๙๘๓, ๙๘๔, ๙๘๕, ๙๘๖, ๙๘๗, ๙๘๘, ๙๘๙, ๙๙๐, ๙๙๑, ๙๙๒, ๙๙๓, ๙๙๔, ๙๙๕, ๙๙๖, ๙๙๗, ๙๙๘, ๙๙๙, ๑๐๐๐

มาตรา ๑๘ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าการที่บุคคลวัยรุนแรงในกรณีไม่ประพฤติดี
หรือมีโรคจิตตามที่บัญญัติในมาตรา ๒ ให้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่
ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนี้ บุคคลวัยรุนแรงใดที่เห็นสมควรในที่สุดแล้วแสดงเป็นที่น่า
สงสัยว่าไม่มีที่อยู่อาศัยถาวร ไม่มีทางเลี้ยงชีพถาวร หรือมีความยากจนเกินไป
หรือประพฤติไม่สมควรแก่ชีวิต ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจเรียกตามบุคคล
วัยรุนแรงนั้น และอาจเห็นสมควรให้นำตัวไปยังที่ทำการพนักงานสอบสวนที่ใกล้ ที่ซึ่งที่สุด เพื่อให้
พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนฐานะอันแท้จริงของบุคคลวัยรุนแรงนั้น

เมื่อใดทำการสอบสวนแล้ว ปรากฏว่าเป็นผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่
บัญญัติไว้ในวรรคแรก ให้พนักงานสอบสวนควบคุมบุคคลวัยรุนแรงนั้นไว้ แล้วแจ้งให้บิดามารดา
หรือผู้ปกครองบุคคลวัยรุนแรงนั้นรับตัวไป และให้วางตัวบิดามารดาหรือผู้ปกครองบุคคลวัยรุนแรง
นั้น ในกรณีที่บุคคลวัยรุนแรงประพฤติไม่เรียบร้อยอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรกอีก
เป็นครั้งที่สอง ให้พนักงานสอบสวนเรียกประกันตัวผู้ประกันตามบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ถ้า
บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีค. — ประกันตัวผู้ประกันในกรณีนี้ในกินหาสินบาท และให้ส่งบุคคล
วัยรุนแรงนั้นไปยังผู้วาราชการจังหวัดเพื่อส่งต่อผู้วาราชการพิจารณา

ในกรณีที่บุคคลวิญญูไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือมีแต่ไม่ยอมมารับ
บุคคลวิญญูนั้น โทษจึงวางส่วนสงวนบุคคลวิญญูนั้น ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อดำเนิน
การแทนเดียนกับที่มิดิตใจในวรรคสอง

มาตรา ๘๔ โทษทัณฑ์ที่พึงใช้สำหรับบุตรของภรรยาที่ตายแล้วหรือที่หย่าร้าง
ตามกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนสมรส พุทธศักราช ๒๔๕๖ พกโทษทัณฑ์แก่บุตรที่ตายแล้ว
โดยชอบด้วย

ในกรณีที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของบุคคลวิญญูต่างต้นตอของบุคคลวิญญู
มาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาชญา พุทธศักราช ๒๔๕๖ เห็นควรที่จะ
แก้ไขโดยวิธีที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของบุคคลวิญญูที่ตกทอดไปแก่ บุตรที่ตายแล้วหรือที่
หย่าร้างตามกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนสมรส หรือตามกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนสมรส
ใหม่โดยกรมการทะเบียน เริ่มด้วย "คณะกรรมการพิจารณาและสงเคราะห์บุคคลวิญญู" ประกอบ
ด้วย อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ เป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง ผู้แทนกระทรวง
ศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมมหาดไทย ผู้แทนกรมตำรวจ และ
บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิไม่เป็นสามัญ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี เป็นกรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในตำแหน่งคราวละสามปี
กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ เป็นกรรมการอีกได้
ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนถึงกำหนดออกตามวาระ ในแต่งตั้งกรรมการ
ขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่ในตำแหน่งว่างเพียงเท่า
เวลาของกรรมการแทน

ในคณะกรรมการพิจารณามีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการและความคุมดูแลสถาน
อาชีวศึกษาสงเคราะห์บุคคลวิญญูไทย เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการของบุคคลวิญญู
และสงเคราะห์ซึ่งมีหน้าที่ของสถานศึกษาที่สังกัดบุคคลวิญญู เมื่อคณะกรรมการพิจารณา
เห็นว่าบุคคลวิญญูผู้ใดเป็นผู้สมควรตามที่ยกขั้วไว้ในมาตรา ๘๔ ให้มีคำสั่งสงวนบุคคลนั้น
ไปยังสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์บุคคลวิญญู

มาตรา ๘๗ ให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์ซึ่งมีสมาชิกของกรมการทะเบียน
และสงเคราะห์ซึ่งมีหน้าที่ของสถานศึกษาที่สังกัดบุคคลวิญญู หรือของสงเคราะห์ ซึ่งตั้งกรมประชาสงเคราะห์
หรือของสงเคราะห์โดยที่แห่ง ผู้แทนกรมการทะเบียนศึกษาธิการ ผู้แทนกรมการมหาดไทย
ผู้แทนกรมการตำรวจ และบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิในวงการศึกษาที่รัฐมนตรี
แต่งตั้งโดยชอบด้วยวิธีรัฐมนตรี เป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในตำแหน่งคราวละสามปี

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่เป็นกรรมการอีกได้

ถ้ามีเงินในบัญชีของกรมการคลังของจังหวัดใดที่เกินกว่าที่กำหนดไว้ให้แต่สำหรับ
กรมการคลังในเขตจังหวัดหรือจังหวัดใดที่รับแต่สำหรับจังหวัดนั้นในจังหวัดอื่นแล้วให้ส่งเงินดังกล่าว
คืนให้จังหวัดนั้น

ให้ตั้งกรมการคลังขึ้นที่จังหวัดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒ และตั้ง
ผู้แทนผู้ศึกษาวิชาสงเคราะห์บุคคลวัยรุ่น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ
ประกาศตั้งสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์บุคคลวัยรุ่น และออกกฎกระทรวงกำหนดระเบียบ
วินัยของสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์บุคคลวัยรุ่น

มาตรา ๒๒ ให้ผู้ทำหน้าที่ผู้ปกครองผู้เยาว์ที่ประจำสถานอาชีวศึกษา
สงเคราะห์บุคคลวัยรุ่นซึ่งรัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา
การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของบุคคลวัยรุ่น ผู้
ปกครองและบุคคลอื่นที่บุคคลวัยรุ่นนั้นอาศัยอยู่ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทั้งปวง เกี่ยวกับบุคคล
วัยรุ่นนั้น รวมทั้งสาเหตุแห่งการที่ต้องเป็นบุคคลไม่ประเสริฐซึ่งมีที่
ซึ่งมีลักษณะตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒ เพื่อรายงานคณะกรรมการพินิจ

(๒) ควบคุมบุคคลวัยรุ่นที่ได้รับตัวไว้และดำเนินการ เพื่อสวัสดิภาพ
ของบุคคลวัยรุ่น

(๓) ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลอบรมสั่งสอนบุคคลวัยรุ่น

(๔) ให้ความศึกษาและฝึกอาชีพ หรือวิชาชีพ ตลอดจนทำการอบรม
สั่งสอนศีลธรรมแก่บุคคลวัยรุ่น

(๕) ทั่ว การตามความจำเป็นให้ทราบความเป็นอยู่ของบุคคลวัยรุ่นที่
ผู้ปกครองไปเพื่อให้ความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัย การครองชีพและการศึกษา
เท่าที่จะทำได้

(๖) ให้คำปรึกษาหารือแก่คณะกรรมการพินิจ

(๗) ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการพินิจ

มาตรา ๒๓ ถ้าบุคคลวัยรุ่นเป็นผู้ที่มีคามารถหรืออยู่ปกครอง และบิดา
มารดาหรืออยู่ปกครองนั้นอยู่ในฐานะที่จะเลี้ยงดูอุปการะบุคคลวัยรุ่นได้ คณะกรรมการ พินิจ
จึงอาจมอบตัวบุคคลวัยรุ่นใดที่มีคามารถหรืออยู่ปกครองรับไป โดยที่ผู้เรียกประกัน
ที่พิมพ์นอบบิดามารดาหรืออยู่ปกครองให้สัญญาไว้ว่าจะปกครองดูแลบุคคลวัยรุ่นให้
เป็นปกติซึ่งประพฤติกฎที่ฝ่าฝืน และจะกำหนดโทษที่ผู้รับฝากทำประกันที่พิมพ์นหรือ
บุคคลวัยรุ่นรายงานให้พนักงานคุมประพฤติทราบความเป็นไปของบุคคลวัยรุ่น
ตามระยะเวลาที่ระบุไว้ในประกันที่พิมพ์นก็ได้

มาตรา ๒๔ ถ้าบุคคลวัยรุ่นซึ่งถูกควบคุมนั้นไม่มีคามารถหรือผู้ปกครอง
หรือมีแต่ไม่สามารถจะรับปกครองดูแลตามความในมาตรา ๒๓ ได้ คณะกรรมการพินิจ
อาจจัดหางานในยุ้นนั้นทำ และถ้าบุคคลวัยรุ่นมีทางที่จะหาที่อยู่อาศัยได้ ก็อาจปล่อยตัว
ไปเพื่อให้มีโอกาสได้ทำงาน

ถ้าบุคคลวัยรุ่นไม่มีที่อยู่อาศัยหรือมีแต่ไม่เป็นที่พอใจของคณะกรรมการพินิจ
ก็อาจกำหนดที่ที่ซึ่งที่ใดหนึ่งให้อยู่ตามที่เป็นสมควร

งานซึ่งคณะกรรมการพินิจจัดทำให้เท่านั้น บุคคลวัยรุ่นจะปฏิเสธไม่ทำ
โดยไม่มีเหตุอันสมควร ไม่ได้

มาตรา ๒๕ ถ้าคณะกรรมการพินิจเห็นว่า การมอบหรือปล่อยตัวบุคคลวัยรุ่น
ตามความในมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ จะไม่เกิดผลดี ก็ให้ควบคุมบุคคลวัยรุ่นไว้ใน
สถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์บุคคลวัยรุ่น หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรอาจส่งผู้นั้นไปยัง
สถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ผู้ใหญ่ ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายในส่วนที่ ๕ ก็ได้

มาตรา ๒๕ ทวิ ในกรณีที่บุคคลวัยรุ่นถูกส่งตัวไปอยู่สถานอาชีวศึกษา
สงเคราะห์ผู้ใหญ่ ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับภารกิจการอาชีวศึกษาสงเคราะห์
แก่บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะ

มาตรา ๒๖ ทวิ ทว่าการควบคุมบุคคลวัยรุ่นซึ่งถูกส่งตัวไปอยู่สถานอาชีวศึกษาผู้ใหญ่
ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับภารกิจการอาชีวศึกษาสงเคราะห์แก่บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะ

มาตรา ๒๗ บุคคลวัยรุ่นซึ่งถูกปล่อยหรือปล่อยตัวหรือมีผู้รับตัวไปตามความ
ในมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ จะต้องอยู่ในความควบคุมความประพฤติของพนักงาน
คุมประพฤติตามกำหนดเวลาซึ่งคณะกรรมการพินิจเห็นสมควร

ถ้าพนักงานคุมประพฤติเห็นว่า บุคคลวัยรุ่นซึ่งอยู่ในระหว่างการควบคุม
ความประพฤตินั้น ประพฤติดีสมควรเรียบรอยสมควรให้พ้นจากการควบคุมความประพฤติ
ก็ให้รายงานไปยังคณะกรรมการพินิจ เมื่อคณะกรรมการพินิจเห็นสมควร ก็ให้สั่งให้
พ้นจากการควบคุมความประพฤติได้

บุคคลวัยรุ่นผู้ใหญ่ซึ่งต้องอยู่ในความควบคุมความประพฤติ เมื่อบรรลุนิติภาวะ
แล้ว ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ เพื่อรายงานความประพฤติต่อคณะกรรมการ
พินิจพิจารณาดำเนินการตามความในมาตรา ๒๕ ต่อไป

มาตรา ๒๘ บุคคลวัยรุ่นซึ่งถูกควบคุมตัวตามความในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ
คณะกรรมการพินิจเห็นว่าผู้ใดเป็นผู้ประพฤติดีสมควรเรียบรอยสมควรปล่อยตัวได้
ก็ให้มีความว่าผู้ใดปล่อยตัวผู้ใดไป

ถ้าได้ส่งตัวบุคคลด้วยวิธีใดก็ตามแล้ว และ
คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่ายังไม่เรียบร้อยจำเป็นต้องควบคุมต่อไป ก็ให้
มีอำนาจส่งตัวไปอยู่ในสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ใหญ่ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ
พ.ศ. ๒๕๕

มาตรา ๒๕ ให้พนักงานคุมประพฤติซึ่งมีหน้าที่ควบคุม
และสอดส่องความประพฤติของบุคคลด้วยวิธีที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ ให้พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจส่งตัวแบบเดียวกับพนักงานสอบสวน
ตามที่ยกฟ้องไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการพิจารณาคดีอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับ
กับอำนาจและหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติซึ่งมีอำนาจส่งตัวผู้ต้องหาผู้ต้องหาผู้ต้องหา
ไว้ในมาตรา ๒๕ และให้มีอำนาจเข้าไปในที่ซึ่งบุคคลด้วยนั้นอาศัยในระหว่างเวลา
พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อสืบเสาะและรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการควบคุม
ความประพฤติของบุคคลด้วยนั้นได้

มาตรา ๒๗ บุคคลด้วยวิธีซึ่งต้องอยู่ในความควบคุมความประพฤติ ถ้า
ละเมิดข้อกำหนดในการควบคุมความประพฤติ ครั้งแรกให้พนักงานคุมประพฤติว่ากล่าว
ตักเตือน ครั้งที่สองให้ส่งตัวไปยังสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์บุคคลด้วยนั้น เพื่อส่งตัว
พ.ศ. ๒๕๕ ควบคุมไว้ต่อไป

มาตรา ๒๘ บุคคลด้วยวิธีซึ่งถูกควบคุมอยู่ในสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์
บุคคลด้วยนั้น ถ้าหลบหนีหรือไม่ยอมทำงานตามที่กำหนดให้ทำ ครั้งแรกให้ลงโทษทางวินัย
ครั้งที่สองให้ส่งตัวไปอยู่ในสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ใหญ่ ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ
พ.ศ. ๒๕๕

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๓ บุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปอยู่ในสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ใหญ่
หรือที่ใดที่หนึ่งที่ได้จัดโดยคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แลแล้วแต่กรณี
ได้ฝ่าฝืนไปหรือหลบหนีไปจากสถานที่นั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๓ ตรี บุคคลวัยรุ่นซึ่งถูกส่งไปอยู่สถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์
บุคคลวัยรุ่น ฉะนั้นที่ขึ้นไม่ไป มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือ
จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓ มีความผิดของระวาง
โทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน

มาตรา ๓๕ ผู้ใดกระทำการเพื่อมิให้ผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
ไม่ได้รับการอาชีวศึกษาสงเคราะห์ผู้ใหญ่ ซึ่งตกทุกข์ได้ยากซึ่งเป็นผู้ตกทุกข์ได้ยาก
ผู้ตกทุกข์ได้ หรือช่วยเหลือมิให้ผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากซึ่งตกทุกข์ได้ยากไปยังสถานอาชีวศึกษา
สงเคราะห์ผู้ใหญ่ หรือสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์บุคคลวัยรุ่น เป็นการหลอกลวง
ข่มขู่หรือขู่ข่มขู่พระราชาธิบดีผู้ตกทุกข์ได้ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท
หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๖ ผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากซึ่งตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยาก
ผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยาก
ผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยาก
ผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ตกทุกข์ได้ยาก

.....
.....

๓

๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีอะไรจะชี้แจงบ้างไหม

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ กรรมการ : กรรมการไม่มีอะไรชี้แจง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบาง

จำพวก พ.ศ. ๒๔๕๑

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข

นายพิม ภูริพันธ์ (อุบลราชธานี) : ในชื่อร่างพระราชบัญญัตินี้กระผมได้ขอแปรญัติไว้ คือผมร่างเดิมนี้ว่าจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางจำพวก กระผมขอแปรญัติให้เป็นว่าจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลบางประเภท ทั้งนี้กระผมมีเหตุผลว่าคำว่า "จำพวก" นั้นเป็นคำที่กว้างกว่าคำว่า "ประเภท" คำว่า "จำพวก" นั้นแปลว่าหมู่ แปลว่าเหล่า แปลว่าประเภท แปลว่าชนิดก็ได้เหมือนกัน แต่คำที่นี้คำว่า "ประเภท" นั้นแคบลงไปหมายถึงลักษณะความแตกต่างหรือชนิดของบุคคลแคบกว่าคำว่า "จำพวก" คำว่า "จำพวก" นั้นเป็นความหมายขอประเภทอยู่ด้วยก็จริง แต่คำว่า "ประเภท" นั้นมันจำกัดความให้แคบไป จำพวกนี้ก็มีคำแปลอยู่ในพจนานุกรมฉบับใหม่ในหน้า ๒๕๒ แปลว่า หมู่ แปลว่า เหล่า แปลว่า พวก แปลว่า ประเภทอย่างนี้ ส่วนคำว่า "ประเภท" นั้นมีอยู่ในพจนานุกรมหน้า ๕๒๕ แปลว่า ความแตกต่างกัน แปลว่า ชนิด ลักษณะ เหล่านี้จึงเห็นได้ว่าเมื่อเรามีคำที่จำกัดให้แคบลงไปแล้ว เราควรจะให้แคบลงไป ถ้าหากว่าเราใช้คำกว้างนั้นอาจมีความหมายได้เป็น ๒ นัย คือถ้าใช้คำว่า "จำพวก" ก็หมายถึงพวกนั่นเอง คำว่า "พวก" คือหมู่ คือเหล่า อาจหมายถึงว่าการจัดอาชีวศึกษานี้เราจะจัดให้พวกเหนือ พวกใต้ หรือพวกบางขุนพรหม หรือพวกบ้านหม้ออะไรเป็นพวกเป็นเหล่าไปอย่างนี้ไม่สมควร ผมคิดว่าเมื่อมันมีความหมายของการจัดอาชีวศึกษานี้ดีเพื่อสืบเนื่องมาจากว่าเราจัดนี้เพื่อจะให้อาชีวศึกษาแก่คนที่ไร้อาชีพนั้นเป็นเบื้องต้นแล้ว

สภาผู้แทนราษฎร ๑๒/๕๓ (วิสามัญ)

1060
โฉมเจดีย์ เดือน ค. ๕/๑

แล้วต่อมาก็ได้มีการที่จะมีแผนวิชาอาชีพให้แก่บุคคลอันหลากหลายจากพวกหนึ่ง ซึ่งรัฐบาล
จัดอยู่แล้ว

อย่างนี้มันเป็นลักษณะของบุคคล คือเราจัดประเภทของบุคคลจากอาชีพกับประเภทของบุคคลประ-
 เภทที่เกี่ยวข้องกัน ประเภทที่ไร้อาชีพ ประเภทที่โรงงาน อะไรเหล่านี้ ไม่ใช่จัดเป็นพวกเป็นหมู่
 เห็นเหล่า ดังนั้นกระผมจึงขอให้กรรมการ ขอแก้คำนี้ ที่มีรัศมูมเข้า แต่ว่าทางกรรมการนั้น
 บางท่านก็เห็นด้วย แต่ส่วนมากก็ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นผมจึงขอสงวนเอาไว้เพื่ออภิปรายในสภ
 นี้และกระผมรู้สึกมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ ผมได้พยายามแปรญัตติหลายมาตรา
 ด้วยกัน ส่วนมากกรรมการก็ได้ทำความตกลงประนีประนอมกันและบางแห่งก็เห็นด้วยกับที่กระผมได้ขอ
 แปรญัตติ แต่ในเรื่องที่ผมขอสงวนไว้สองคำนี้ คือคำว่า "ชื่อแห่งพระราชบัญญัติ" นี้อันหนึ่ง และอีก
 อันหนึ่งที่จะกล่าวต่อไปเท่านั้นก็ เพราะว่าผมมีเหตุผลเฉพาะซึ่งกรรมการควรจะได้อนุมัติเพื่อให้
 มีรัศมูมขึ้นนั่นเอง ผมจึงได้ขอฝากเหตุผลที่ได้อภิปรายไว้ในไว้ในสภานี้เพื่อจะได้อภิปรายพิจารณาสมควร
 ที่จะแก้ตามที่ผมได้ขอแปรญัตติหรือไม่

นายนิวัติ พูนศรี ศรีสุวรรณนัทธ์ กรรมการ : ตามที่ผู้แปรญัตติขอแก้ไขของกฎหมาย
 จากคำว่า "บางจำพวก" มาเป็น "บางประเภท" นั้น ความจริงคำว่า "จำพวก" และ "ประ
 เภท" นี้เป็นถ้อยคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน แม้ประเภทกรมีที่ทางอ้างมา ชาวเจ้าก็ได้ไปเปิดดู
 เหมือนกัน คำว่า "จำพวก" นี้ก็หมายถึงชนิดประเภทอยู่ด้วยเหมือนกัน ความจริงนั้นถ้อยคำที่คล้าย
 คลึงกันเช่นนี้เราก็ควรเลือกใช้ถ้อยคำชนิดใหม่ในที่แห่งใดนั้น เราก็ต้องถือว่าเป็นศิลปะของการ
 ใช้ ถ้าเราใช้ถูกที่มันก็อ่านไพเราะน่าฟัง ถ้าเราใช้ผิดมันก็ขัดเขินและก็โดยเฉพาอย่างยิ่งร่าง
 กฎหมายฉบับนี้ก็ถลนมาหลายชั้น มันมาตั้งแต่ชั้นผู้ร่างจากกระทรวงมหาดไทยซึ่งก็มีคนหลายหลาย
 ตาได้เห็นมาคำว่า "บางจำพวก" นี้เหมาะสมหรือไม่ และยิ่งกว่านั้นไม่ว่ากรรมการกฤษฎีกาหลาย
 คนเช่นเดียวกันก็เห็นว่าไม่ควรเปลี่ยน และยิ่งกว่านั้นมาสัญญาแทนราษฎรนี้ก็มีสมาชิกตั้งมากหลาย
 ก็ไม่เห็นว่าใครแปรญัตติ ก็มีท่านอยู่คนหนึ่งที่มีความเห็นแตกต่างกับเขา เมื่อเห็นเช่นนั้นคณะกรรมการ
 ก็เห็นว่าคำว่าบางจำพวกนั้นเหมาะสมยิ่งกว่าที่ผู้แปรญัตติจะแก้ไขคำว่า "บางประเภท" เพราะคำว่า
 "บางประเภท" นี้ที่นั้นเรานิยมใช้ในที่บางแห่ง เป็นต้นว่าในเรื่องจัดสรรงบประมาณนี้เราก็ใช้คำ
 ว่า "ประเภท" เงินก้อนคำใช้สรรอนุการจร แต่โดยเฉพาในเรื่องคนหรือเรื่องสัตว์นั้นเราก็ใช้คำ

ว่า "จำพวก" เช่นพวกหนูพวก คายอก อะไรว่ะเป็นต้น และยิ่งกว่านั้นในกฎหมายเก่า ๆ ที่เคยใช้คำว่าจำพวกก็มีแล้วเหมือนกัน เช่นว่ากฎหมายพระราชบัญญัติจัดฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๗๔ ใช้คำว่าลูกอย่างมาแล้ว ฉะนั้นกรรมการจึงเห็นว่าไม่ควรจะแก้ควรจะให้ไปเป็นไปตามมร่างเดิม

๑๑.๓๕ น. นายทิม ภูริพันธ์ (อนุรักษชนานี) : กระผมก็ไม่อยากจะโต้เถียงในปัญหาที่มากักแต่ว่าที่ใจฝักซอสัง เกต ใจก็ เพื่อจะเป็นเครื่องสำหรับคิดของที่ประชุมนี้เท่านั้น คือท่านกรรมการได้ชี้แจงว่ากฎหมายนี้ไต่ถามมาหลายชั้นหลายเจียงนั้นแล้วก็ไม่มีใครที่จะมาแปรญัติเหมือนกับข้าพเจ้านั้น ความจริงข้าพเจ้าไม่ได้คิดว่าจะได้มีคำอภิปรายเช่นนี้/เลย เพราะว่าถ้าเช่นนั้นแล้วถ้าไม่ใช่ไม่มีมาอะไรมาหลายชั้นหลายเจียงแล้วก็ไม่ต้องมาสู่ที่ประชุมนี้เลย มากมายหลายชั้นหลายเจียงมาแล้วไหมนี่ออกไปเลย ที่จริงผมไม่อยากจะโต้เถียงเลย เพราะว่ามันเป็นปัญหาที่ยากคอดคอกำพูด เช่นนี้กระผมคิดว่าไม่ควรจะไต่ถามในสถานที่ นอกจากนั้นอีกประการหนึ่ง ที่ว่ายัง ไม่มีใครแปรญัติเหมือนข้าพเจ้านั้น มันจะให้เหมือนกันอย่างไร คนทุกคนจะมาให้เหมือนกับข้าพเจ้าอย่างใดเพราะฉะนั้นการแปรญัติทุกอย่างไม่เห็นเหมือนกันทุกคน ต่างคนต่างมีความคิดความเห็นแปรไบคนละอย่างสองอย่าง เพราะฉะนั้นปัญหาโต้เถียงเหตุผลเช่นนี้ผมคิดว่าก็ไม่อยากจะชี้แจงไปมากนัก เพราะฉะนั้นเราจะเอาอย่างไรก็ได้ จะเอาประเภทหรือจำพวกหรือจะเขียนไปอย่างไรก็ได้ แต่ผมขอฝากข้อสังเกตุไว้เท่านั้น จะเอาที่เชิญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทิม คุณไม่คิดใจก็คงเป็นไปตามร่างเดิมสิ

นายทิม ภูริพันธ์ (อนุรักษชนานี) : ครับ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : คาปรารถ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : มาตรา ๔ นี้ผมข้องใจอยู่คนเดียวคือที่กรรมการ

เดิมคำว่า "ตามกฎหมาย" ลงไปต่อจาก "บรรลุนิติภาวะ" อ่านไปแล้วได้ความว่า "บรรลุนิติภาวะตามกฎหมาย" ที่ข้าพเจ้าสงสัยว่าทำไมถึงต้องเดิมตามกฎหมายลงไป เพราะว่าถ้การบรรลุนิติภาวะก็มีในกรณีเดียวคือ ในกรณีตามกฎหมายเท่านั้น ในกรณีอื่นไม่มี ถ้าหากว่าเราไม่เขียนว่าตาม

กฎหมายลง ไป มันจะบรรลุนิติภาวะไม่ได้

นายมาลัย หุวะนันทน์ กรรมการธิการ : การที่เขียนว่าซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมายนั้น ความมุ่งหมายก็คือต้องการที่จะให้คลุมถึงการสมรสในระหว่างผู้ชายมีอายุ ๑๓ ปีบริบูรณ์ และหญิงอายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์ ความหมายก็มีดังเดิม

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : จริงหรือถก คำว่าตามกฎหมายนี้เป็นถ้อยคำเพียงเล็กน้อย แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าในการบัญญัติศัพท์กฎหมายไม่ควรจะถือว่าถ้อยคำเป็นเรื่องเล็กน้อย เพราะว่าถ้อยคำคำเดียวหรืออักษรตัวเดียวอาจจะทำให้ผลบังคับทางกฎหมายแปรผันไปก็ได้ เพราะฉะนั้นในฐานะที่เราเป็นผู้บัญญัติกฎหมาย ถ้าถ้อยคำใดไม่จำเป็นก็ไม่ควรที่จะเขียนไว้ อย่างคำว่า "ตามกฎหมาย" นี้ บรรลุนิติภาวะมันก็ต้องตามกฎหมายทั้งนั้น ในกรณีที่มีบุคคลมีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์บรรลุนิติภาวะก็กฎหมายเขียนไว้ให้เป็นอย่างนั้น หรือในกรณีที่หญิงอายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์ ชายอายุ ๑๓ ปีบริบูรณ์ หากการสมรสกันถูกต้องตามกฎหมายก็บรรลุนิติภาวะ มันก็ตามกฎหมายทั้งนั้น หรือในกรณีที่พระมหากษัตริย์ทรงบรรลุนิติภาวะในเมื่อมีพระชนมายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์อย่างนี้เรียกว่าทรงบรรลุนิติภาวะอันนี้ก็ตามกฎหมายทั้งนั้น ไม่จำเป็นต้องเขียนคำว่าตามกฎหมายไว้ก็ได้ก็คิดว่าบรรลุนิติภาวะ เป็นเรื่องที่เขาใจเอง เพราะคำว่าบรรลุนิติภาวะเป็นศัพท์กฎหมายจะบรรลุนิติภาวะในกรณีใดกฎหมายเขียนไว้ ในกรณีอื่นไม่มี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าสำหรับในมาตรา ๔ ที่คณะกรรมการแก้ไขในบุคคลวัยรุ่นที่เดิมข้างท้ายว่า "ตามกฎหมาย" สมควรจะเอาออกหรือว่าควรจะให้เป็นไปตามที่กรรมการเดิมา ท่านผู้ใดเห็นสมควรตักออก ^{๕๓๑} คำว่า "ตามกฎหมาย" โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรไว้ตามกรรมการแก้ไขมา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้คงไว้ตามกรรมาธิการ
แก้ไขมา

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ หมวด ๑ มาตรา ๖

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : คือมาตรา ๕ นี้ กรรมาธิการตัด "และ"
แบบเขามือและทุกที่ อย่าไปตัดเขาเลยให้เป็นไปตามแบบที่เคยเขียนกันมาทุกฉบับและให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เอา "และ" คงไว้ คือเขาเขียนเป็นแบบ แบบกฎหมายมีมาทุกฉบับแล้ว อย่าไปตัดเลย

นายนิวัต พุทธศรี ศรีสุวรรณนันทน์ กรรมาธิการ : ถึงแม้ว่าเราจะตัดมันออกก็อ่านได้
ความ รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และอื่น ๆ คำว่า "และ" คอนทาก็มีว่าตัดออก
เพื่อให้อ่านความมันอ่านเพราะสั้นแล้ว / # และ # / อันแรกตัดอันหลังต่างกันไปอย่างไร

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ถ้าอย่างนั้นต้องอธิบายเสียแล้ว "และ"
อันแรกกับอันหลังต่างกันอย่างไร คือเรื่องมาตรา ๕ มีเรื่อง ๒ เรื่อง คือเรื่องให้อำนาจรัฐมนตรี
ว่าการรักษาการตามพระราชบัญญัติอันหนึ่ง กับให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่กับออกกฎ
กระทรวงอีกอันหนึ่ง ความมัน ๒ อย่าง เมื่อ ๒ อย่างก็ต้องมี ๒ "และ" ๆ แรกเชื่อมความเกี่ยว
กับว่าอำนาจของรัฐมนตรีเกี่ยวกับรักษาการ เกี่ยวกับมีอำนาจ "และ" ที่ ๒ นั้นเกี่ยวกับอำนาจของ
อันที่ ๑ และเขาเขียนมาอย่างนี้ทุกฉบับกฎหมาย และกรรมาธิการยังมาตัดอีก ผิดกับแบบแผนของสภา
กระผมไม่เห็นด้วย

๑๑.๓๘ น. นายนิวัต พุทธศรี ศรีสุวรรณนันทน์ กรรมาธิการ : ความจริงท่านประธาน "และ" ทั้งสอง
อันนี้แม้เราจะตัดออก เราก็อ่านได้ความว่ารัฐมนตรีนั้นมีอำนาจทำถึง ๓ อย่าง ในที่ที่ท่านอ้างเป็น
แบบนี้ความจริงนั้นคำว่า "และ" นี้เป็นแบบในการเขียนกฎหมายหรือไม่สมก็ไม่ทราบ แต่ว่าอ่าน
แล้วคงได้ความ เข้าใจว่าคงจะทำได้

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : คือ "และ" นี้ความหมายภาษาไทยหรือ
ภาษาไหนก็ตามก็ต้องมีเพื่อความสละสลวย ถ้าอย่างนั้นเขาคัด "และ" ออกให้หมดก็ได้ มาตราไหน

มีและก็ค้ำเสียให้หมกอย่างนั้นก็ได้ แต่ว่ามันไปไม่ได้ สภาก็ไม่เคยเขียนวิธีการคัด และ" นี้ไม่มี กฎหมายเมื่อก่อนรับราชการอะไรก็ยังคงมี" และ" สอง "และ" อย่างนี้เหมือนกัน ที่นี้กรรมการจะบอกว่าคุณใดความ มันใดความทั้งนั้น คัดอีกก็ยังคงได้ความ คัดอะไรอีกก็ยังคงได้ นั้นเน้นคัดออกให้หมกก็ยัง ได้ความเหมือนกัน แต่วิธีที่เขียนภาษาสภาที่ออกไป เผยแพร่แก่ประชาชน บังคับประชาชนควรรู้ให้แบบแผนเท่าที่เขาคำกันมา อย่าไปอุดกรีนอกแบบ

นายชาติ ไหวดี (กรรมาธิการ) : ตามที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้ทักท้วงไปเมื่อกี้ ความจริงมีแบบกฎหมายอยู่แล้ว อย่างกฎหมายควบคุมเด็กและนักเรียน พ.ศ. ๒๔๘๑ ก็ไม่มีคำว่า "และ" ในที่ตามที่ข้าพเจ้าจะอ่านให้ฟังดังต่อไปนี้ "มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจแต่งตั้ง" และเอาและไว้ค่อนข้างเลย เพราะฉะนั้นที่ท่านอ้างว่าเป็นแบบกฎหมายนั้นไม่ใช่เป็นกฎหมายตัว เพราะฉะนั้นกรรมาธิการขอเรียนตามเดิม

(ประธานสภานิติบัญญัติมีกิจธุระจำเป็น จึงได้มอบให้พระราชพิธีกรรมพิเศษ รองประธานสภานิติบัญญัติ คนที่ ๑ ดำเนินการประชุมแทน)

นายสรวง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ในมาตรา ๕ นี้ผมสงสัยคือว่าอ่านแล้ว ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการควบคุมพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานคุมประพฤตินี้ ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะตกหรืออะไร ไม่ทราบ คุมประพฤติหมายความว่าอย่างไร ขอให้กรรมาธิการชี้แจงด้วย

นายมาลัย หุวะนันทน์ (กรรมาธิการ) : พนักงานคุมประพฤตินี้เป็นคำที่ใช้กันในกฎหมายคดีศาลเด็กและ ใ้มีใ้ช้อยู่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ในมาตรา ๓๐ ให้พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจ

นายสรวง มารังกุล (บุรีรัมย์) : คือว่าเราจะเขียนไปให้ตกลง ไปเลยไม่ได้หรือ คือว่า "คุมความประพฤติ" นี้จะไม่เหมาะกว่า "คุมประพฤติ" เฉย ๆ หรือ ผมยังสงสัย แต่ว่าขอให้ท่านชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ (กรรมาธิการ) : ความจริงท่านอธิบาย ก็ไม่ได้ขอแปรพฤติ และกรรมาธิการก็ไม่ได้แก้ พนักงานคุมประพฤตินี้มันเกี่ยวโยงกันหลายมาตราต่อไปข้างท้ายนี้คณะ

กรรมาธิการ ไม่สามารถจะแก้ไขให้ได้ และไม่มีสิทธิอะไร แต่ว่าเพื่อคุ้มครองกรรมาธิการขอ
ชี้แจงอย่างนี้ และมันเป็นศัพท์เฉพาะเท่านั้นเอง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒

๑๑.๕๐ น. นายทิม ภูริพันธ์ (อุบลราชธานี) : "ในมาตรา ๒ นี้เดิมแปลปฏิบัติอนุมาตรา ๓ คือให้
แก้คำว่า "พระภิกษุ" เดิมว่า "ภิกษุสามเณร" ในพระพุทธศาสนาแก้เป็นว่า "พระภิกษุ" และตัด
คำว่า "สามเณร" ออก ที่แก้เป็น "พระภิกษุ" นั้นก็เพื่อที่จะให้เป็นการยกย่องขึ้นนั่นเอง ส่วน
การตัดคำว่า "สามเณร" ออกนั้นก็เพื่อว่าผมเห็นว่ากฎหมายนี้โดยเฉพาะผู้ที่จะให้ใช้บังคับ
สำหรับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว ที่ทำตามธรรมเนียมที่บรรลุนิติภาวะ
แล้วนั้นได้บวชเป็นพระภิกษุ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ควรจะมีคำว่า "สามเณร" ไปด้วย จริงอยู่
กระผมไม่เถียง อาจจะมีย่างสามเณรที่อายุเกินกว่า ๒๐ ปีขึ้นไปแล้วยังบวชอยู่เหมือนกัน บุคคล
ชนิดนี้โดยมากก็เป็นผู้ซึ่งบวชส่วนใดส่วนหนึ่งซึ่งไม่สามารถจะปฏิบัติในเรื่องข้อปฏิบัติให้สมกับ
ที่พระภิกษุจะปฏิบัติได้คือ ไคสามารถนศีลเพียง ๑๐ ข้อเท่านั้น ไม่ถึง ๒๕๗

แควสามแฉกเช่นนั้น ความจริงถึงแม้ว่าจะมีไว้หรือไม่ก็ตาม เมื่อยังบวชอยู่แล้วกฎหมายนี้เรา
 ก็ไม่ควรจะอาจเอื้อมไปถึง ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงแก่กระผมว่าถ้าหากว่าเราไปตัดสามแฉก
 ออกจะเป็นคล้าย ๆ กับว่าเราไม่เคารพศรัทธาที่จริงยมนขอตัดออกนั้นก็โดยความเคารพ
 นั้นเอง เป็นการเทอคุณพระศาสนาคือเราไม่ยากให้ปรากฏว่าเอากฎหมายมาบัญญัติว่าคนที่
 บกพร่องจนกระทั่งไม่สามารถที่จะปฏิบัติไปได้ก็ ๒๒๗ เหมือนกับพระภิกษุแล้วก็ยังมีอยู่ในพระพุทธ
 ศาสนามา เขียนเอาไว้ เช่นนี้มันไม่สมควรจะมีเอาไว้ เช่นนั้นและจึงตัดออก กฎหมายนี้ก็เห็นว่า
 เจ้าหน้าที่คงจะไม่ไปจับเอาสามแฉกที่อายุถึง ๔๐ - ๕๐ แต่ว่ายังไม่ได้นำเป็นพระภิกษุขึ้นไป
 เข้านิคมหรือโรงเรียนฝึกอาชีพนี้ เพราะกฎหมายนี้ดูมคคิของเรามีอยู่ว่าจะเอาผู้ซึ่งไร้อาชีพหรือ
 ไม่มีอาชีพหรือไม่มีความใดที่พอจะดำรงชีพต่อไปตามปกติมันไปอบรมเพื่อฝึกฝนอาชีพ ถ้าสมมติว่ามี
 สามแฉกเช่นนั้นอยู่ในพระพุทธศาสนา สามแฉกนั้นก็มีความใดที่พอจะเลี้ยงตัวอยู่ได้แล้วโดยความ
 สงบสุข ไม่ได้ไปรบกวนใคร ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน แล้วทำไมจะต้องมาเขียนเอาไว้ให้เป็น
 การยกเว้นที่จะไม่เอาไป เช่นนั้น ถึงแม้ว่าไม่ยกเว้นกฎหมายก็คงจะไม่เอื้อมมือเข้าไปจับเอา
 สามแฉกที่มีอาชีพอยู่ด้วยความสุขสมบูรณ์อยู่แล้ว มีคนให้เข้ากินปลากินอะไรสุขสบายอยู่แล้วไป -
 ประเด็นเพื่อให้อาชีพดูมคคิของกฎหมายนี้เพื่อเอาคนที่ไม่มีอาชีพที่เป็นคนอันตรายที่ไม่มีรายได้อันจะ
 ประกอบอาชีพด้วยตนเอง เอาไปฝึกอาชีพแล้วให้เขามีอาชีพแล้ว-สามแฉกเช่นนั้น สมมติว่าจะมีอยู่
 ก็มีรายได้อันจะดำรงตนอยู่แล้ว ทำไมจึงต้องมาเขียนเอาไว้ ^{11๕๐} นี้และผมมีความข้องใจอันนี้
 ความจริงถ้าหากว่ากรรมาธิการจะตัดออกหมดเสียเลยพระภิกษุสามแฉกในพระบวรพุทธศาสนานะ
 มีรายได้อยู่โดยความสงบสุขแล้ว ไม่ต้องไปเขียนเอาไว้ มันก็ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๒ อยู่
 แล้วซึ่งได้เขียนไว้ชัดแจ้งในตอนต้นแล้วว่าคุณคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วยังไม่มีอาชีพหรือรายได้อัน
 มีอาชีพหรือรายได้อันหรือทรัพย์สินไม่พอแก่การยังชีพความควรแก่สุขภาพก็หรือมีอาชีพหรือรายได้อันที่
 ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนก็ดี จะได้รับการสงเคราะห์ตามบทแห่งพระราช-
 บัญญัตินี้ ภิกษุสามแฉกได้รับการยกเว้นอยู่แล้วโดยมาตรานี้ แล้วทำไมท่านจึงจะเอาภิกษุสามแฉก

สภาผู้แทนราษฎร ๑๒/๕๓ (วิสามัญ)

ฉันทนา. ก.๑๑/๒

ลงไปตก เท่าที่ท่านเขียนไว้แทนที่ท่านจะว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ซึ่งไม่เคารพต่อศาสนา กรรมา-
ธิการนั้นเองกลับไม่เคารพต่อศาสนาเองไปเหยียดว่าพระภิกษุสามเณรจะมีอาชีพชักคอกความ
สงบเรียบร้อยของประชาชนจนถึงกับว่ามาบัญญัติขอยกเว้นเอาไว้ มัน เป็นเช่นนี้แหละกระผมจึงได้
สงวนข้อยนี้เอาไว้ทุกเพื่อให้กรรมาธิการได้ใคร่ครวญดูเหตุผลอีกครั้งหนึ่ง ถ้าเห็นชอบด้วยกับผม
ละก็ขอคัดออกเสียหรือไม่อย่างนั้นคัดอนุมาตรา ๓ ออก ผมจะชงใจมาก

นายทองสืบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : เพื่อนสมาชิกที่แปรญัตตินั้นใน
เบื้องต้นคือแปรญัตติในหมวด ๑ ที่ว่าด้วยการจัดอาชีพสงเคราะห์แก่บุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว
ตามปกตินี้บุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วนั้นเป็นที่รู้กันอยู่ว่าไม่ใช่สามเณร คือเป็นพระภิกษุ แต่ที่ว่า
เมื่อท่านขอแปรญัตตินั้นขอคัดเฉพาะคำว่า "สามเณร" ออก แล้วให้ใช้คำว่า "พระภิกษุในพระ-
พุทธศาสนาและนักบวชในศาสนาอื่น" ท่านไม่ได้ขอให้คัดคำว่า "พระภิกษุ" ออกไปด้วย แต่ที่มา
อภิปรายเมื่อปากจะขอให้คัด "พระภิกษุ" ออกไปเสียด้วย มันก็ผิดกับที่ท่านขอแปรญัตติ นี่ข้อหนึ่ง
อีกข้อหนึ่ง โดยปกติแล้วคำว่า "สามเณร" นั้นเราก็เข้าใจว่าบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ แต่ใน
ข้อเท็จจริงนั้นสามเณรที่มีอายุกว่า ๒๐ ก็มี ที่กว่า ๒๐ นั้นในประการหนึ่งคือว่าบุคคลที่ไม่เหมาะสม
จะบวชเป็นพระในทางวินัยท่านอนุญาตให้บวชเป็นสามเณรได้ก็บวชเป็นสามเณรตลอดไป อีกพวกหนึ่ง
คือผู้ที่ได้รับการศึกษายังมีคุณสมบัติไม่พอที่จะบวชเป็นพระภิกษุ เพราะฉะนั้นก็บวชเป็นสามเณรก่อน
เมื่อมีความรู้ความสามารถดีแล้วจึงบวชเป็นพระภิกษุภายหลังอย่างนี้ก็มี แล้วอีกประการหนึ่งผู้ที่บวช
เป็นสามเณรมาแล้วแต่ว่าเมื่อบรรลุนิติภาวะแล้วแต่ยังไม่ได้บวชเป็นพระภิกษุก็รอเวลา อย่างนี้ก็มี
ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนว่าอย่างตัวข้าพเจ้าเอง เมื่อบวชเป็นสามเณรนั้น เป็นปริยญและดี เมื่อบรรลุนิ-
ติภาวะแล้วอีกหลายเคื่อนจึงได้บวชเป็นพระ ถ้าไม่เขียนไว้อย่างนี้แล้วเป็นอันตราย ด้วยเหตุนี้
ในกฎหมายนี้จึงเขียนบทยกเว้น คือเขียนว่าทั้งพระภิกษุและสามเณร ถ้าไม่เขียนไว้แล้วเป็นช่องโหว่
ที่จะเอาตัวไปได้

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ปัญหาที่มีอยู่ว่าที่ผมให้คัดคำว่า "สามเณร"

สภายูแทนราษฎร ๑๒/๕๗ (วิสาขบูชา)

ฉันทนา. ก.๑๐/๑

นี่ออกก็เพื่อว่าเราไม่ควรจะมี เช่นนี้ เอาไว้เพื่อเป็นเครื่องที่แสดงให้เห็นว่า เรามีสาม เณรที่ยัง
 ไม่สมควรจะบวชชฺร เป็นพระภิกษุอยู่ในศาสนานั้นเอง แต่ว่าถึงอย่างไรก็ดีที่ท่านกรรมาธิการ
 ได้ชี้แจงบอกว่าเพื่อรอเวลานั้น ผมก็ได้อธิบายแล้วว่าเพียงแต่เดินไป ๓ - ๔ - ๕ เดือนหรือ
 จะสัก ๑ ปีก็ตามเพื่อรอเวลาจะบวชเพราะว่ายังไม่พร้อมอะไร เช่นนี้ก็ ผมก็ได้อธิบาย
 แล้วว่าทางกฎหมายนั้นผู้ใดจะ ไม่มีใคร ไปคอยจับตอขบขันวันของสามเณรที่ยัง ไม่ได้บวชเป็น
 พระภิกษุนั้น ไปกักกันหรือไปอบรมอาชีวศึกษานี้ได้ ผมมีความเห็นเช่นนั้น แล้วอีกประการหนึ่ง
 ที่ว่าผมไม่ได้ขอคัดออกแล้วมาอธิบายนี้ก็เพื่อฟังเหตุผลเท่านั้นเอง ถึงอย่างไรก็ดีในเรื่องที่ขอคัด
 นั้นเป็นแค่เพียงขอร้องว่าถ้ากรรมาธิการจะคัดในที่นี้ได้ผมก็จะขอยใจ ถ้าคัดไม่ได้ก็คงไว้ ผมก็
 ไม่ได้คิดใจในข้อนั้น แต่ถึงอย่างไรก็ดีในเรื่องสามเณรนี้เพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของ--
 ธรรมนูญ ธรรมนูญจึงขอสงวนเอาไว้ฉบับปรายแล้วก็ขอสงวนลงมติด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ด้ายยังยืนยันก็ขอให้ลงมติที่คนผู้ใด เห็นควร
คัดออก โดยนโยบายที่ท่านผู้รักเกียรติได้แปรญัตติไว้ โปรดอนุมัติ

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเอาตามร่างเดิม โปรด
อนุมัติ

สมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเอาตามร่างเดิม

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : ในมาตรา ๒ นี้ข้าพเจ้าสงสัย คือปัญหาในมาตรา ๒
ก็คือบุคคลที่จะได้รับการสงเคราะห์ ถ้าดูตามร่างเดิมแล้วบุคคลที่จะได้รับการสงเคราะห์ตามมา
ตรา ๒ นี้มีอยู่ ๒ ประเภท คือผู้ที่ไม่มีอาชีพหรือรายได้ในประเภท ๑ แล้วก็มีผู้มีอาชีพหรือราย
ได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ แต่หารายได้หรืออาชีพนั้นต้องเป็นอาชีพที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย
หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน อันนี้เป็นร่างเดิม ที่นี้กรมการมาแก้ไขใหม่เลยกลายเป็น
เป็นว่าบุคคลที่จะได้รับการสงเคราะห์มีเป็น ๓ ประเภท ประเภทที่ ๑ ก็คือบุคคลที่ไม่มีราย
ได้เลย ประเภทที่ ๒ นั้นคือผู้ที่มีรายได้ไม่เพียงพอ ประเภทที่ ๓ ผู้ที่มีอาชีพหรือรายได้ขัดต่อ
ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน นี้เกิดประเภทที่ ๓ มาแล้ว โดยแจาะ
ประเภทนี้ถึงข้าพเจ้าสงสัย คือผู้ที่มีอาชีพหรือรายได้ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม
อันดีของประชาชนนี้ ตามกฎหมายฉบับนี้ต้องการเอามาให้ได้รับการสงเคราะห์อย่างนั้นใช่หรือ
ไม่ และที่นี้ตามกฎหมายฉบับนี้บุคคลที่จะมาได้รับการสงเคราะห์ไม่ได้มาด้วยความสมัครใจ
มาด้วยการบังคับบังคับนี้จะเห็นได้ เราจะต้องอ่านควบกับมาตรา ๗๓ มาตรา ๗๓ วรรคท้ายบอกไว้
ที่บุคคลซึ่งกล่าวมาในวรรคแรกไม่สามารถแสดงหลักฐานอาชีพ สำหรับบุคคลที่ไม่มีอาชีพก็เห็น
มีรายได้ไม่เพียงพอก็ การแสดงหลักฐานอาชีพก็ไม่ได้แน่ แต่ว่ามีอีกประเภทหนึ่งที่สามารถ
แสดงหลักฐานอาชีพได้ หากแต่ว่าถ้ามีเงินขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
อย่างนี้ กฎหมายนี้ต้องการเอาเข้ามาให้ได้รับการสงเคราะห์หรือไม่ คือมีอยู่ในกรณีที่มีอาชีพ ที่เขา

1091

กับการ ชักข้อความสงบ ระเบียบหรือชักข้อศีลธรรมอันดีของประชาชน หากแต่มีรายได้เป็นหลัก
ฐานอย่างนี้ แล้วในกฎหมายมาตรา ๗ นี้ก็จะเอาเข้ามาต้องเป็นผู้ที่ไม่สามารถแสดงหลักฐาน
ได้ด้วย ที่นี้ถ้าถือว่า เขาแสดงหลักฐานได้ละเอามาได้ใหม่ และต้องการเอาใหม่ อย่างที่
ผู้ทักเิน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสิทธิเสรีภาพ ไรตอย่างนี้

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ กรรมการ : เห็นที่ผู้อภิปรายได้ทักท้วงนั้น เห็นที่ประมวล
เข้าใจว่าคงจะมุ่งในเรื่องประ โยชน์ ในการที่ชักข้อความสงบ ระเบียบหรือศีลธรรมอันดีของ
ประชาชน ความจริงนั้นขอความนี้กรรมการ ไม่ได้แก้ไขและท่านผู้แปรญัตติก็ไม่ได้แปรญัตติ
อะไรไว้ ถ้าโดยหลักก็ไม่มีสิทธิที่จะพูด แต่อย่างไรก็ตามกรรมการ ขอเรียนชี้แจงว่า ข้อความ
นี้มุ่งถึงผู้ซึ่งอาศัยในทางที่ไม่เป็นเรื่องเป็นราว อย่างเช่นพวกแมงดาเป็นต้น มีรายได้เป็นอาชีพ
เหมือนกัน แต่อาชีพนี้ไม่ใช่สมรรถนะ หรือชักข้อศีลธรรมหรือความสงบ ระเบียบ ความจริง
มีอัตราที่กรรมการ ได้แก้ไข แก้ในทางที่มีประ โยชน์ต่อประชาชน ดังที่ผู้อภิปรายก็ได้ ชำใจ
แล้วว่าการสงเคราะห์ที่มีในลักษณะที่เป็นการบังคับอยู่ เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลก็เลยจำเป็นต้อง
จะต้องระมัดระวัง ความจริงเดิมมีว่า ไม่มีอาชีพหรือรายได้ บัณฑิตกรรมการได้เพิ่มว่าทรัพย์สิน
ลงไปอีก ซึ่งมีผู้แปรญัตติ และผู้แปรญัตติก็รู้สึกพอใจมากที่กรรมการได้ให้ความคุ้มครอง
แก่ประชาชนอย่างกว้างขวางเช่นนี้ จึงเรียนมาเพื่อทราบ

นายสวัสดิ์ พิงคน (ขอนแก่น) : คำชี้แจงของท่านกรรมการเมื่อกี้เห็นจะคลาด
เคลื่อนที่ว่ากรรมการ ไม่ได้แก้ไข ข้าพเจ้ายืนยันว่ากรรมการแก้ไข เพราะเดิมคำว่า
"หรือมี" เข้าไป แล้วแต่เป็นประ โยชน์ขึ้นใหม่ แล้วแยกไปเป็น ๓ ประเภทย่างที่ข้าพเจ้าได้
อภิปรายไปแล้ว ข้าพเจ้าจึงสงสัยปัญหาบุคคลประเภทนี้ จริงอยู่เจตนาที่จะสงเคราะห์พวก
นี้ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ว่าการสงเคราะห์นั้นไม่ได้เข้ามาโดยสมัคร ใจอย่างว่า เข้ามาโดยผู้
เมื่อไม่สามารถแสดงหลักฐาน ที่นี้ข้าพเจ้าสงสัยว่าเมื่อ เขาแสดงหลักฐานได้ละ ต้องการเอา
เข้ามาใหม่ สงสัยอย่างนี้ คือถ้าหากเขาแสดงหลักฐานได้แล้วผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีอำนาจ
มอบตัว เขาแก่พนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ไม่ได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีอำนาจมอบตัว เขาแก่พนักงาน

เจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบสวนต่อไปนี้ ต่อเมื่อเขาไม่สามารถแสดงหลักฐานการอาชญากรรม
เพื่อเขาสามารถแสดงหลักฐานการอาชญากรรม ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีอำนาจใหม่ ถ้าต้องการจะ
เอาเขาเข้ามาให้ได้รับการสงเคราะห์ จะให้เขาเปลี่ยนอาชีพอย่างนี้จะได้อีก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร: กรรมวิธีการยืนยันแล้ว ประเด็นที่จะลงมติ
ก็มีเพียงว่าจะเอาความที่กรรมการแก้หรือเอาความร่างเดิมเท่านั้นเรื่องนี้ ผู้ใดเห็นควรเอาความ
ที่กรรมการแก้ โปรดขู่มือขึ้น

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (สอนแก่น): นี้กระผมสงสัยเท่านั้น ถ้ากรรมการยืนยัน กระผม

ถอน

เสนาธิการสภาผู้แทนราษฎร: มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

๑๒.๐๒ น.

นายอารีย์ ต้นดี เวชกุล (นครราชสีมา): ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้า
แปรญัตติไว้เกือบทุกมาตรา แต่สุดท้ายมาครองไว้กับคณะกรรมการ คงเหลือไว้มาตราเดียว
คือมาตรา ๕ ที่กำหนดให้ควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้ได้ ๓ วัน แล้วต่อมาเหมือนคุณพ่อน้ำ ๖ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้แปรญัตติแก้ไขมาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจต่ออายุ
การควบคุมตัวผู้ต้องหาที่ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งตัวมาได้อีก ๒ ครั้ง ในระหว่างการสอบสวน
คือครั้งละ ๓ วัน ๒ ครั้ง ไม่เกิน ๑๔ วัน ความจริงสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้า
ขอแปรญัตติสงวนไว้เพียงว่าให้มีการควบคุมตัวผู้ต้องหาที่ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งตัวมาเพื่อการสอบสวน
นั้นได้ไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง คือเพียง ๑ วันเท่านั้นเอง ข้าพเจ้ามีเหตุผลในการที่สงวนการแปร
ญัตติอย่างนั้นไว้ คือโดยเพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้ากับอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์มีความ
เห็นสอดคล้องของกันที่ว่า เราต้องการปรามอณาแค่เพียงว่าต้องการหรือเป็นคดีคือไม่ใช่พันนี้ข. แม้
ต้องการให้บุคคลนั้น เป็นคนดีขึ้น ไม่ใช่ต้องการทำลายคนโดยการเอามายัง การคุมมาควบคุมตัว
ก็หมายความว่าส่งตัวไว้ในห้องขังของ โรงพักหรือที่อำเภอซึ่ง ไม่ใช่ละหุโทษ แต่ว่าเป็นการไม่
เหมาะ เพราะว่าการคนไทยเรา เป็นคนที่ถือ โสคติ์อย่างขอประทานโทษ ขวบ ^{๑๐} _๗ เข้าในคุกหรือ

การใส่ถุงมือไม้ของ เมาะ บัญการควบคุมตัวนั้นท่านจะบอกว่าให้มันอยู่ ๓๕ วัน เป็น
ไปไม่ได้ และเป็นการสอดคล้องต่อกันที่ท่านอธิบดีกรมตำรวจท่านบอกว่าพนักงานของ ท่าน คือ

เจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยทำงานติดต่อกัน ๒๔ ชั่วโมง ท่านเคยพูดในสถานที่ เป็น
บีบีลิส เซอร์วันท์ (Public servant) ทำตลอดเวลา ไม่มีการหยุดพักผ่อน ไม่เหมือนคน
อื่นเขาเห็น ข้าพเจ้าจึงถือว่านั่นเป็นข้อหนึ่งที่ว่า ข้าพเจ้าต้องสงวนไว้ให้มีการสอบสวนหรือควบคุมตัว
ผู้ต้องหาไว้ได้เพียง ๒๔ ชั่วโมง และเป็นการสอดคล้องต่อกันกับประมวลวิธีพิจารณาความอาญา
ด้วย ในประมวลวิธีพิจารณาความอาญาบังคับในมาตรา ๕๗ วรรค ๔ ในกรณีที่มีความผิดต้อง
โทษจำคุกไม่เกิน ๒ เดือนหรือปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือทั้งปรับทั้งจำซึ่ง เท่ากับกฎหมายฉบับนี้
ศาลมีอำนาจซึ่งคดีครั้งแรกไม่เกิน ๑๕ วัน แต่เหตุใดเราจึงมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการ

จังหวัดเข้าไปควบคุมตัวมีอำนาจยึดอาญาได้อีก ๒ ครั้ง ไม่เกิน ๑๕ วัน คือเทียบเท่ากับศาล ศาล
ได้เพียงครั้งเดียวแต่ไม่เกิน ๑๕ วันด้วย ท่านคณะกรรมการที่หนึ่งอยู่นั้นก็ล้วนแล้วแต่ผู้ทำ
การศึกษาทางกฎหมายมาทั้งนั้น ท่านย่อมรู้ดีว่าการที่เราไม่ละเมิดต่อขบวนการยุติธรรมของ ศาล
นั้น เป็นการเหมาะสมหรือไม่ โดยเฉพาะผู้ว่าราชการปัจจุบันนี้ถูกกล่าวหาหลายครั้งแล้ว ข้าพเจ้า

ไม่ปรารถนาจะให้ถูกกล่าวหาอีก ท่านเปิดประมวลวิธีพิจารณาความอาญาท้ายมาตรา ๕๗ วรรค
๔ มุ่งไว้ชัดเจน ระบุว่าข้อใดครั้งเดียวไม่เกิน ๑๕ วัน มีท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ๒ ครั้ง ๆ
ละไม่เกิน ๑๕ วัน ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าท่านทำไมทำอย่างนั้น และข้าพเจ้ากับท่านกรรมการ

โดยเฉพาะอาจารย์มาลัย ๆ อธิบดีกรมประศาสน์ที่เราให้ความเห็นสอดคล้องต่อกัน เรา
ต้องการช่วยเหลือคนผู้ที่มีรายได้น้อยหรือบุคคลที่สังคมไม่ปรารถนาดี หากว่าให้ดีขึ้น แต่การ
ลงโทษบุคคลเหล่านี้ให้เสียเงิน ไม่กระหน่ำตีกัน เราไม่ต้องการจรรยาบรรณเป็นอันขาด ไม่ต้องการ
อันใด ๆ เรียบเรียงว่าจากนั้นก็จากเรา มีโลกทัศน์ให้เจ้าหน้าที่ควบคุมตัวผู้ต้องหาที่มา หรือที่ผู้จับ
กุมมาศาล การสอบสวนนั้น นอกจากว่า ตัวผู้ต้องหา ขอแบบผิดใจแล้ว ให้มีการ อธิบายทางวิธี
วิธีอาญาที่รับทราบแต่การ เชื้อมเห็นที่จริง ท่านจำได้ในว่า เมื่อครั้งนายพลทหาร วร เอกอุบล
อุบลใน ๒๕๖๖ เป็นอธิบดีกรมตำรวจ ไม่มีการกักกันบุคคลที่เราไม่พึงปรารถนาในสังคม เหมือนที่

อย่างนั้นรัฐบาลนั้นถูกตรวจไป เป็นไป เลยทีเดียว ท่านจะทำอย่างนี้มากไป เท่ากับช่วยให้รัฐบาล
 ถูกตรวจหนักขึ้นไปอีก โดยเฉพาะอธิบดีกรมตำรวจท่านจะเป็นที่พึ่งของประชาชนได้อีกมาก ท่าน
 จะต้องเสียคนไป เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าขอเตือนท่านให้ ^{ระวัง} ระวังว่าไม่เป็นการเหมาะสม และ
 การเรื่องนี้ท่านอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์กับข้าพเจ้ามีความเห็นสอดคล้องต้องกันว่าเราต้อง
 การตั้ง โรงเรียนนี้เพื่อไปอบรมประชาชนใหม่มีความคิดในทางที่ดี เป็นประโยชน์แก่สังคม ท่านจะ
 ตั้งนัก โสภ ^{โซ} โซเชียนวอร์คเกอร์ (Social worker) คือนักสังคมสงเคราะห์มาช่วยเหลืออย่าง
 นี้เป็นการเหมาะสม แต่การที่เอามาซึ่งนี้เป็นการเหมาะสมได้อย่างไร เป็นการชักจูงที่ท่านได้เคย
 อธิบายให้ข้าพเจ้าฟังไว้ ข้าพเจ้าไปค้นหาแล้ว ท่านก็บอกว่าข้าพเจ้าไปค้นหาว่าอย่างไร
 ข้าพเจ้าจะบอกท่านให้ฟังที่อังกฤษเขาก็ไม่ทำอย่างนี้ อังกฤษเขามีองค์การเรียกว่า "Institute
 for the Scientific Treatment of Delinquency" โรงเรียนนี้ก็เหมือนกัน เป็น
 "Reformative" ไม่ใช่เป็น "Punitive" ตรงกับที่ท่านอธิบดีกรมประชาสง
 เคราะห์ท่านบอกไว้ เขาไม่เอาไปตั้งมากมายอย่างนั้นหรอก แต่การที่ท่านกล่าวอ้างหรือเทียบ
 ข้าพเจ้าว่ามีความจำเป็นในการสอบสวนไม่ทันนั้น ท่านอ้างอย่างนี้ไม่ถูก ทำไม่ถึงไม่ทัน
 ข้าพเจ้าอยากจะโทษพวกท่านนั่นแหละ คือกระทรวงมหาดไทย ท่านไม่สามารถทำมีตรประจำ
 ตัวให้แก่ประชาชนได้ทั่วราชอาณาจักรต่างหากแต่ สำมะโนครัวเราไม่มีดี อย่างที่ท่านรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงการคลังท่านก็บอกว่าสำมะโนครัวเราใช้ไม่ได้ วันที่ได้กับข้าพเจ้าในสภา
 นี้แหละ เพราะเรื่องสำมะโนครัวไม่ดี ถ้าสำมะโนครัวดี ประชาชนชาวไทยมีบัตรประจำตัว
 ทุกคน ท่านไม่ต้องขี้ใจเขาหรอก ๗ วัน เป็นความผิดของท่าน เมื่อเป็นของท่าน ท่านโยนความ
 ผิดนี้ไปตกบาปประชาชนที่ต้องมาถูกขังถึง ๒๐ วันนั้นเป็นการเหมาะสมแล้วหรือ ข้าพเจ้าขอ
 ร้องท่าน เห็นประโยชน์แก่สังคม เห็นแก่ประโยชน์ประชาชน ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรย่อมเห็น
 แก่ประโยชน์ของราษฎรจึงขอสงวนไว้ให้เป็น ๒๔ ชั่วโมง และขอให้ดำเนินการตามประมวล
 วิจารณ์ความอาญาด้วย ให้ท่านเปิดดู

ไตรเศียรอน ก็ปรากฏว่าผู้ต้องหาเป็นคน ก็คือคน ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ คัดคน คน คน

๑๒.๑๑ น.

นายนิวัฒน์ พูนศรี ศรีสุวรรณนท์ กรรมการ: ปัญหาที่หาผู้แปรพฤติโดยกึ่งเข้ามาแปร
 ผู้คดีนี้ว่าการสอบสวนระหว่างการควบคุมควรจะเป็น ๒๔ ชั่วโมงให้เสร็จสิ้น คณะกรรมการ
 ได้ไตร่ตรองดูมากแล้ว ไม่สามารถจะทำได้ภายในระยะเวลา ๒๔ ชั่วโมง เพราะเหตุบางที
 เหตุนั้นอาจจำเป็นต้องมีการสืบพยานหลักฐาน เรียกบุคคลมาจากต่างประเทศอย่างนี้ก็ไม่
 สามารถจะหาทันได้ แล้วยังความจริงนั้นการควบคุมบุคคลผู้ต้องหาในรูปอย่างนี้ไม่เหมือนกับการ
 ควบคุมผู้กระทำผิดในทางอาญา เราควบคุมเขามาเพื่อความหวังดี หาอาชีพ หางานให้
 เขาทำ การเจตนาแกล้งกันเพื่อควบคุมในทางหมิ่นอายอะไรต่าง ๆ นั้น เขาใจว่าคงเป็นไปได้
 ไม่ได้ หรือเกินไม่มีเลย เพราะฉะนั้นเราจึงได้พยายามที่จะให้เจ้าพนักงานสอบสวนได้
 พยายามสืบพยานหลักฐานแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งหมดให้ละเอียดละออก่อนที่จะส่งบุคคลนั้นไป
 ยังสถานสงเคราะห์ที่ว่าการสอบสวนของเจ้าพนักงานสอบสวนกับการสอบสวนของ เจ้าพนักงาน
 งานสอบสวนในความผิดอาญากับในเรื่องอย่างนี้ทำไม่เหมือนกัน เพราะในคดีอาญานั้นสอบสวน
 เสร็จก็ส่งอัยการ อัยการฟ้องศาล เมื่อศาลได้ตัดสินไปว่าคนนั้นเชื่อเท็จจริงผิดหรือถูกมีประการ
 ใด แต่การสอบสวนของเจ้าพนักงานสอบสวน ก็เกี่ยวกับผู้ว่าราชการจังหวัดคนบุคคลพวกนี้ไป
 ให้สอบสวนว่ามีอาชีพหรือไม่ หรือมีอาชีพ แต่อาชีพนั้นขัดต่อความสงบเรียบร้อยเพียงไรหรือไม่
 นั่น เมื่อส่งสำนวนสอบสวนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ตัดสินไปได้เลย
 ที่เดียวว่าคนนั้นควรจะส่งไปสถานอาชีวสงเคราะห์หรือไม่ คือเมื่อให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด
 มีอำนาจพิจารณาสอบสวนหลักฐานต่าง ๆ ทั้งหลายแล้ว ตัดสินไม่ได้เลย นี้ก็ควรจะให้มีการ
 สอบสวนพิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วน ไม่เหมือนกับการส่งศาล ศาลต้องไปพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง
 นี้ไม่ได้ส่งศาล ส่งไปเลยที่เดียว เพราะฉะนั้นการสอบสวนเรื่องอย่างนี้เราก็ต้องให้เวลาเขา
 พิจารณา มิฉะนั้นผู้ต้องหาหรือผู้ที่ถูกควบคุมมานั้นอาจจะไม่ได้รับความเที่ยงธรรมก็ได้ ถ้าหาก
 ให้เวลาเร็วเกินไป พจนานุกรมผู้ว่าราชการจังหวัดก็อาจจะว่า ถ้า พจนานุกรมแล้ว ส่ง ๆ

มันคนละเรื่อง ข้าพเจ้าบอกว่า ๓ วัน ท่านสอบสวนไม่เสร็จท่านยังซังอีก ๒ วันโดยขอ
 อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดรวมกันเป็น ๒๑ วัน ก็ศาลในคดีที่มีการลงโทษและเป็นการปรับ
 โทษใหม่อย่างเดียวกัน นอกจากเจ้าพนักงานสอบสวนจะคุมขังไว้ได้เพียง ๓ วันแล้ว ศาล
 สั่งได้เพียงครั้งเดียวคือ ๑๕ วัน ไม่เกิน ใช่คำว่า "ไม่เกิน ๑๕ วัน" ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าบอกว่าที่สอบสวนไม่ทันอย่างนี้เป็นสิ่งที่ไม่ควรเอามาพูดกันในที่นี้ ท่าน
 ว่า ๑. เครื่องมือท่านใช้ไม่ได้ เป็นต้นว่าสามะโนครที่ท่านไม่คิด ฆัตตบัตร์ประจำตัวแม่แต่
 กรุงเทพฯ ฯ หรือพระนครนี้หนึ่งแล้วยังไม่จบเลย ไม่ทราบว่าทำงานกันอย่างไร ถ้าเรามี
 อย่างนี้ไม่ครบไปทำอย่างนี้เสียก่อนแล้วก็จัดการก็อย่างนี้ เมื่อท่านไม่ทำอย่างอื่นแล้วท่านมา
 บอกว่าไม่พร้อมๆ เหมือนอย่างสุขาภิบาลก็ตั้งงบประมาณแล้วไม่ทำสักที ข้าพเจ้าพูดไม่อยากจะ
 จะพูดถึง ^{แต่}คดีเรื่องอย่างนี้เพื่อประโยชน์ของพระประโยชน์ของประชาชน ท่านล้วนแต่
 เป็นผู้แทนราษฎรทั้งนั้นขอเสียที่เอะว่ากรซังคนมาก ๆ อย่างนี้เป็นของสนุกหรือ ๒๕ ชั่วโมง
 คีแล้วละ

(คราอุ)
 หลวงอรรถพรพิศาล ^(คราอุ) : ขอความเค็มก็มีว่า เว้นแต่ศาลหลวง "เว้นแต่
 แต่จะใคร่ขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด" นี้คือหากว่าไม่เขียนวรรคนี้ไว้ ผู้ว่าราชการจังหวัด
 จะอนุมัติได้ถึงปี ๆ ก็ได้ เพราะฉะนั้นการที่เขียนไว้เพียง ๒ อาทิตย์นี้ก็เป็นการสมควรแล้ว
 เพราะฉะนั้นขอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง
 ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : คือท่านผู้เสนอให้ลงมติเมื่อสักครู่นี้
 คงไม่ได้อ่าน ข้าพเจ้าสงวนไว้ ๒๕ ชั่วโมง เป็นการลงมติที่ผิดประเด็นท่านประธาน ฯ
 โปรดพิจารณาเสียด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ลงมติตามที่ผู้เสนอ จะลงมติ
 อย่างอื่นอย่างไร ที่คุณแปรญัตติไปนี้มีปัญหาว่าจะเอาตามกรมการหรือเอาตามผู้แปรญัตติ

นายกล้วย ละอองมณี (สงขลา) : คืออย่างนี้ครับ เมื่อกี้ ท่านผู้เสนอให้
ลงมติในอภิปรายแล้ว ๆ แล้วก็ขอให้ลงมติ ข้าพเจ้าว้าขออย่าให้เป็นอย่างนั้นมิดีกว่าหรือ
ขอให้ใครเสนอขึ้นมาก็ได้

หลวงอรอดพรพิศาล (ตราด) : ไม่ใช่อย่างนั้น คือว่าเป็นการอธิบายเพื่อการ
ลงมติเท่านั้น เพราะว่าการเสนอให้ลงมติใด ๆ นั้นต้องมีเหตุผลประกอบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือทางบัลลังก์เห็นว่าไม่ได้อภิปราย
อะไรมากนัก จับได้เพียงประโยคสองประโยคที่เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ผ่านไปข้าพเจ้าก็
ตั้งใจสังเกตอยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นควรเอาตามที่
ท่านที่แปรญัตติเสนอ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่ส่วนน้อย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเห็นเอาตามกรรมาธิการ
เป็นส่วนมาก

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓
มาตรา ๑๔

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : มาตรา ๑๓ นี้ดูเหมือนข้อความจะตกไป
คำหนึ่ง ในบรรทัดที่ ๒ ว่า "มีคำสั่งส่งไปยังสถานอาชีวศึกษา" ผมเข้าใจว่า "มีคำสั่งให้ส่ง
ไปยัง" ขอให้กรรมาธิการใดไปตรวจเสีย ถ้าจะเติมคำว่า "ให้" ได้ก็ไปเติมเสียใน
ที่นี้ มาตรา ๑๓ บรรทัดที่ ๒ "มีคำสั่งส่งไปยัง" น่าจะเป็น "ให้" มีคำสั่งให้ส่ง ไปยัง" ดู
เหมือนจะตกไป

ผู้พลโทประยูร ภมรมนตรี ประธานกรรมาธิการ : กรรมาธิการไม่ขัดข้อง
(ประธานสภาผู้แทนได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่า มาตรา ๑๓ บรรทัดที่ ๒ นี้ ระหว่างคำว่า "คำสั่ง" กับ "สั่ง" เติมคำว่า "ให้" ถ้าไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หมวด ๒ การจัดอาชีวศึกษาให้แก่บุคคลวิบุรุษ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๕ ทวิ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ หมวด ๓ บทกำหนดโทษ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๓ ทวิ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้สมควรให้ประกาศใช้ดังที่เห็นเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน ขอพักประชุมชั่วคราว ประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ขอได้โปรดมาประชุมตามเวลา

พักประชุมเวลา ๑๒.๒๕ นาฬิกา

1080 ~~1080~~

สภาผู้แทนราษฎร ๑๒/๕๗ (วิสามัญ)

โฆมเลขา เขียน ค. ๑๓/๑

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เริ่มการประชุมต่อไป ต่อไปพิจารณาในหมายเลข
ร่างพระราชบัญญัติของสภาฯ โทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๕๕๒/๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรทัศน์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรทัศน์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓

พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรทัศน์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายแก้ว สิงหะเกษม	๒. นายจรินทร์ สุวรรณชาติ
๓. นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์	๔. นายฉิม รวีวรรณ
๕. นายทิม ไชยงยศ	๖. นายธรรมบุญ ภูมาภี
๗. นายนาถ เงินทาบ	๘. นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์
๘. พลจัตวาประมาณ อติเรกสาร	๑๐. นายพินิจ นิเวศานนท์
๑๑. นายพันธ์ อินทวงศ์	๑๒. นายหยุด แสงอุทัย
๑๓. นายวิเชียร ศาคริชานนท์	๑๔. นายสมิต คุ้มคณิน
๑๕. พลตรี หลวงวิสิษฐ์บุทธศาสตร์	

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกนายแก้ว สิงหะเกษม เป็นประธาน และเลือก นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

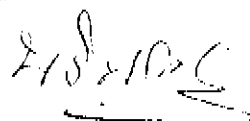
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลจัตวา ป. อติเรกสาร

(ประมาณ อติเรกสาร)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาอันถูกต้อง

ทวด พิมพ์

ประสงค์ ทาน

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
 พ.ศ. ๒๕๕๓

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณาและส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก พลจัตวา ประมาณ อติเรกสาร เป็นประธาน และนายสิยวรินทร์ อินทะพันธ์ เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้แจ้ง คือ นายสนิท กิ่งคมณี

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๓ คน คือ ๑. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๒. นายสวัสดิ์ พงศคน

๔. ปรัชญาผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา ๑	"	"
มาตรา ๒	"	"
มาตรา ๓	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	"	"
มาตรา ๔ ทวิ	กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่	"
หมวด ๑ การจัดตั้ง ทน และเงินสำรอง	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	"	"
มาตรา ๖	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๗	"	"
มาตรา ๘	"	"
มาตรา ๘ ทวิ	กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่	"
มาตรา ๙	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๙ ทวิ	กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่	"
มาตรา ๑๐	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	กรรมาธิการตัดออก ทั้งมาตรา
<u>มาตรา ๑๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๕</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๘</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๘ ทวิ</u>	กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่	"
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>หมวด ๒ การกำกับ</u>	"	ไม่มีการแก้ไข

ควบคุม และจัดการ

<u>มาตรา ๒๐</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๖</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๘</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	"	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ ความสัมพันธ์กับ</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>รัฐบาล</u>		
<u>มาตรา ๓๖</u>	"	มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๓๘	"	"
มาตรา ๓๙	"	"
มาตรา ๔๐	"	"
หมวด ๔ การอุทธรณ์ และการสงเคราะห์	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๑	"	"
มาตรา ๔๒	"	มีการแก้ไข
หมวด ๕ การบัญชี การสอบ และการตรวจ	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๓	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๔	"	"
มาตรา ๔๕	"	"
มาตรา ๔๖	"	"
หมวด ๖ บทเฉพาะกาล	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๗	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๔๘	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๔๙	ไม่มีผู้แปรญัตติ	กรรมาธิการคัดออกทั้งมาตรา

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติ

- มาตรา ๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๑๑ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๑๒ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- อนึ่ง นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติเพิ่มมาตรา
๑๒ ทวิ ขึ้นอีกมาตราหนึ่ง
กรรมาธิการได้แก้ไขมาตราอื่นแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๑๓ นายสวัสดิ์ พึ่งคน ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖ นายสวัสดิ์ พึ่งคน ขอแปรญัตติข้อความในมาตรา ๑๖ ตั้งแต่วรรคสองเป็นต้นไป ข้อตัดออกทั้งหมด และขอใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน
"เพื่อประโยชน์แห่งการนำพระราชบัญญัติ และ กฎข้อบังคับดังกล่าวในวรรคก่อนมาใช้บังคับต่อไป คำบางคำในพระราชบัญญัติและกฎข้อบังคับนั้น ให้หมายความดังต่อไปนี้

คำว่า "กรม" และ "กรมไปรษณีย์โทรเลข" ให้หมายถึง "องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย"

คำว่า "อธิบดี" ให้หมายถึง "ผู้อำนวยการ"

คำว่า "พนักงานโทรศัพท์" และ "เจ้าหน้าที่โทรศัพท์" ให้หมายถึง "พนักงาน"

กรณีการไม่เห็นด้วยและโต้แย้งแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวน

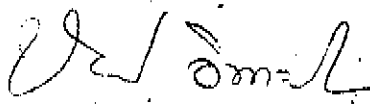
มาตรา ๒๑ นายเสวกร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรณีการโต้แย้งแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๒ นายเสวกร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้

กรณีการโต้แย้งแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. โฉมร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันนี้
ด้วยแล้ว.

(นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์)

เลขาธิการ

มาตรา ๔ ทวิ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัติ
และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง ทน และ เงินสำรอง

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นองค์การหนึ่ง เรียกว่า "องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย" มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำบริการและนำมาซึ่งความเจริญของกิจการโทรศัพท์เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน และดำเนินการอื่นเกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์และธุรกิจอื่นที่ต่อเนื่อง ใกล้เคียงกับ หรือซึ่งเป็นประโยชน์แกกิจการ โทรศัพท์

มาตรา ๖ ให้้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๗ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในจังหวัดพระนครและจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่ใดภายในราชอาณาจักรก็ได้ และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ต่างประเทศ—ในเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก็ได้

มาตรา ๘ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวในมาตรา ๕ ให้ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีอำนาจรวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ ครอบครองที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ มีทรัพย์สินที่ค้าง ๆ สร้าง ซื่อเช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม จัดหา จำหน่าย ทำการแลกเปลี่ยน โอนและรับโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งที่ดิน ทรัพย์สินอื่นหรือสิทธิ รับทรัพย์สินที่มีอยู่ อุทิศให้ และดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการ โทรศัพท์

(๒) ให้บริการต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์ ในเรื่องเครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์ เครื่องใช้และเครื่องบริการต่าง ๆ

(๓) กำหนดอัตราค่าเช่า ค่าบริการ ค่าดำเนินการต่าง ๆ และค่า ชำระค่าบริการอื่น ๆ ของกิจการโทรศัพท์ และจัดระเบียบเกี่ยวกับวิธีชำระค่าต่าง ๆ ดังกล่าว

(๔) จัดระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้โทรศัพท์ บริการ และ ความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการ โทรศัพท์

(๕) กู้ ยืม ให้กู้ ให้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือด้วยทรัพย์สิน

มาตรา ๑๓ ทรัพย์สินขององค์การ โทรศัทพ์แห่งประเทศไทย เพื่อความเป็น
กิจการ และเพื่อประสิทธิภาพแห่งการโทรศัทพ์และการคมนาคมสาธารณะ ไม่อยู่ในความ
รับผิดชอบแห่งการขึ้นหรือลงของบังคับคดี

มาตรา ๑๔ ให้องค์การ โทรศัทพ์แห่งประเทศไทย ได้รับสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ
บรรดาที่กฎหมายให้ไว้แก่กรมไปรษณีย์โทรเลขในส่วนที่ว่าด้วยการ โทรศัทพ์

มาตรา ๑๕ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ และพนักงาน
เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายแห่งกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๑๖ พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัทพ์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และบรรดา
กฎข้อบังคับที่ได้ออกตามพระราชบัญญัตินั้น ในส่วนที่ว่าด้วยการ โทรศัทพ์ให้คงไว้ซึ่งบังคับ
ต่อไป ทั้งนี้เพียงเท่าที่มีใช้ความมัญญัตินี้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ และที่มีใช้ความมัญญ
วิธีแห่งหรือใช้กับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์แห่งการนำพระราชบัญญัติ และกฎข้อบังคับดังกล่าวในวรรคก่อน
มาใช้บังคับต่อไป ให้อ่านคำบางคำในพระราชบัญญัติและกฎข้อบังคับนั้น ดังต่อไปนี้

คำว่า "กรม" และ "กรมไปรษณีย์โทรเลข" ให้อ่านว่า "องค์การโทรศัทพ์
แห่งประเทศไทย"

คำว่า "อธิบดี" ให้อ่านว่า "ผู้อำนวยการ"

คำว่า "พนักงานโทรศัทพ์" และ "เจ้าหน้าที่โทรศัทพ์" ให้อ่านว่า "พนักงาน"

มาตรา ๑๗ ให้องค์การ โทรศัทพ์แห่งประเทศไทย ได้รับยกเว้นจากการ เสียภาษี
อากรตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๘ เงินสำรองขององค์การ โทรศัทพ์แห่งประเทศไทย ให้ประกอบ
ด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ
เพื่อความประสงค์แต่อย่างใด โดยเฉพาะความแตกต่างกรรมการ จะเห็นสมควร

มาตรา ๑๙ หนี้ เงินสำรองธรรมดาจะนำออกไปได้ก็แต่โดยมติของคณะ
กรรมการด้วยความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ ให้องค์การ โทรศัทพ์แห่งประเทศไทย เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับ
ธนาคารตามระเบียบของคณะกรรมการซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

หมวด ๒

การควบคุม และจัดการ

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับโดยทั่วไป ซึ่งกิจการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และเพื่อประโยชน์ในการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานมาชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นหรือให้ทำรายงานอื่นก็ได้

มาตรา ๒๒ เรื่องที่จะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้นำเสนอรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยคนหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ หนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินหกคน เป็นผู้ควบคุมและดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการขององค์การ โทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ประธานกรรมการและกรรมการต้องมีสัญชาติไทย และอย่างน้อยจะต้องมีผู้มีความรู้และความจักเจนเกี่ยวกับการโทรศัพท์หนึ่งคน เกี่ยวกับการโทรคมนาคมหนึ่งคน และเกี่ยวกับการเศรษฐกิจหรือการเงินอีกหนึ่งคน

มาตรา ๒๔ ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้อำนวยการ คือ

- (๑) มีส่วนได้เสียในสัญญาขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย หรือในกิจการที่กระทำให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยทางอ้อม
- (๒) เป็นพนักงาน

มาตรา ๒๕ ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนประธานกรรมการ และกรรมการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งคราวละห้าปี ในกรณีที่มีการแต่งตั้งซ่อม หรือเพิ่มเติมประธานกรรมการหรือกรรมการ ประธานกรรมการหรือกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งซ่อม หรือ เพิ่มเติมขึ้นนั้นให้ดำรงตำแหน่งเพียงเท่ากำหนดเวลาของกรรมการชุดนั้น

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรรคก่อน หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการและกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นรักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการและกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับ
แต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๖ ประธานกรรมการและกรรมการยกเว้นจากตำแหน่งก่อนถึง
วาระตามความในมาตรา ๒๕ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นผู้ไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดการประชุมคณะกรรมกว่าสามครั้งต่อเนื่องกันโดยไม่มีเหตุ
อันสมควร
- (๖) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒ หรือต้องห้ามตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๗ ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดเงินผลประโยชน์ตอบแทนของ
ประธานกรรมการและกรรมการ

ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ และพนักงานอาจได้รับเงิน
รางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
และหน้าที่วางนโยบาย และควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
และประเทศไทยโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี อำนวยการและหน้าที่เหล่านี้ให้รวมถึง

- (๑) ทำเนียบกิจการตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘
- (๒) วางระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานต่าง ๆ
- (๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน
การตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือน การถอดถอน และระเบียบวินัยของพนักงานตลอด
จนกำหนดจำนวนอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ของพนักงาน
- (๔) ตั้งอัตราค่าเช่าเครื่องโทรศัพท์ ค่าบริการ ค่าดำเนินการธุรกิจต่าง ๆ และ
ค่าธรรมเนียมค่าบริการอื่น ๆ
- (๕) กำหนดอัตราเงินสะสมของผู้อำนวยการและพนักงาน และวางระเบียบ
การจ่ายเงินสะสม

ขอบังคับว่าด้วยระเบียบปฏิบัติงานที่คณะกรรมการวางขึ้นนั้น ถ้ามีความจำกัด
อำนาจผู้อำนวยการในการทำนิติกรรมใดประการใด ให้รัฐมนตรีประกาศขอบังคับที่มีขอ
ความเช่นนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๘ ในคณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการ และให้อยู่ในตำแหน่งใดโดยไม่มีกำหนดเวลา แต่ในกรณีที่บกพร่องต่อ
หน้าที่หรือหย่อนสมรรถภาพ หรือมีเหตุผลอันสมควรอื่น คณะกรรมการจะให้ออกจาก
ตำแหน่งด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการก็ได้

ผู้อำนวยการจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความรู้เกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์
และกิจการโทรคมนาคม และให้เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
ใหญ่ผู้อำนวยการได้รับเงินเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ ใหญ่ผู้อำนวยการมีอำนาจ

- (๑) แยก ก่อ ก่อตั้ง เลื่อนขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน
ตลอดจนลงโทษทางวินัยแก่พนักงาน ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
โดยไม่แย้งหรือคัดค้านข้อบังคับที่คณะกรรมการวางไว้

มาตรา ๓๑ เครื่องแบบและเครื่องหมายพนักงาน มีลักษณะ ชนิด และประเภท
เป็นอย่างใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ ผู้ใดแต่ง เครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของพนักงานโดย
ไม่มีสิทธิ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ หรือแต่งเลียนเครื่องแบบ เครื่องหมายของ
พนักงาน เพื่อให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าตนเป็นพนักงาน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ใหญ่ผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารกิจการขององค์การโทรศัพท์
แห่งประเทศไทยให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด
และให้มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานทุกตำแหน่ง

ผู้อำนวยการหรือรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการขององค์การ
โทรศัพท์แห่งประเทศไทย

มาตรา ๓๔ ในกรณีจำเป็นและรีบด่วน ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการตาม
มาตรา ๕ และมาตรา ๘ ไม่ได้ทันเวลาที่ ใหญ่ผู้อำนวยการดำเนินการไปได้ก่อน แต่
ต้องรีบรายงานต่อคณะกรรมการโดยไม่มีชักช้า

มาตรา ๓๕ ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ใหญ่ผู้อำนวยการเป็นผู้กระทำ
การในนามขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และเป็นตัวแทนขององค์การโทรศัพท์
แห่งประเทศไทย และเพื่อการนี้ ใหญ่ผู้อำนวยการอาจมอบอำนาจให้ตัวแทนขององค์การ
โทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่ใดตั้งขึ้นตามมาตรา ๗ หรือบุคคลใด ๆ ปฏิบัติกิจการเฉพาะ

อย่างเต็มที่ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ข้อบังคับซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๒๔ วรรค
ท้าย กำหนดไว้ว่า นิติกรรมใดๆอันเป็นการกระทำใดก็ตามโดยความเห็นชอบของคณะ
กรรมการก่อน บรรดานิติกรรมที่ผู้อำนวยการทำขึ้นโดยมิได้รับความเห็นชอบดังกล่าว
ย่อมไม่ผูกพันองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นชอบใน

หมวด ๓

ความสัมพันธ์กับรัฐบาล

มาตรา ๓๖ ในการดำเนินการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและของประชาชน

มาตรา ๓๗ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก
คณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้คือ

- (๑) ตั้งหรือเลิกชุมสายโทรศัพท์หรือโทรศัพท์ทางไกล
- (๒) เพิ่มหรือลดทุน
- (๓) กู้ยืมเงินครั้งหนึ่งเป็นจำนวนเงินเกินกว่าสามล้านบาท
- (๔) จำหน่ายหรือสิ่งหาริมทรัพย์
- (๕) ตั้งอัตราค่าเช่าเครื่องโทรศัพท์และค่าธรรมเนียมบริการอื่น ๆ

มาตรา ๓๘ ไต้องการโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจัดทำงบประมาณประจำปี
โดยให้แยกเป็นงบลงทุน และงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอกับคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
และให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอกับคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๓๙ รายได้ที่้องการโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้รับจากการดำเนินการ
ให้ตกเป็นขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

รายได้ที่ใดรับในปีหนึ่งๆ เมื่อใดหักค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินการ ค่าภาระต่างๆ
ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา และเงินสมทบกองทุน สำหรับจ่าย
สงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและครอบครัว เงินผลประโยชน์
ตอบแทนและเงินรางวัลตามมาตรา ๒๗ เงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรอง
เพื่อขยายกิจการ เงินสำรองไถถอนหนี้ และเงินลงทุนตามงบลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบ
ตามความในมาตรา ๓๕ แล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

แต่ถกรายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับใช้จ่ายดังกล่าว นอกจากเงินสำรองที่ระบุไว้
ในวรรคสอง และองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยไม่สามารถหาเงินจากทางอื่น รัฐพึงจ่าย
เงินให้แก่องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าว

ถึงผลงานขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยในปีที่ล่วงแล้ว พร้อมคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

หมวด ๕

การอุทธรณ์และการสงเคราะห์

มาตรา ๔๑ โทพนักงานมีสิทธิอุทธรณ์ เกี่ยวกับคำสั่งลงโทษไต่ถามระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๒ โทพนักงานโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจัดให้มีกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

การจัดให้โทยมาซึ่งกองทุนดังกล่าวในวาระก่อน การกำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุน และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดทำเกี่ยวกับกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ระเบียบข้อบังคับดังกล่าวในวาระก่อนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๕

การบัญชี การสอบ และการตรวจ

มาตรา ๔๓ โทพนักงานโทรศัพท์แห่งประเทศไทยวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้องแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ ให้การสอบบัญชีภายในเป็นประจำและมีสมุดบัญชีลงรายการ

(๑) การรับและจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่ควร ความประเภทงาน พร้อมคำขอความอื่นเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๔๔ ทบปให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบและตรวจบัญชีแห่งรวบรวมทั้งการ เงินขององค์การ โทรศัพท์แห่งประเทศไทย

มาตรา ๔๕ ผู้สอบและตรวจบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชี และเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ขององค์การ โทรศัพท์แห่งประเทศไทย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถาม ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ และผู้ต่งตั้ง พนักงาน ในองค์การ โทรศัพท์แห่งประเทศไทย

มาตรา ๔๖ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลของการสอบบัญชี เสนอคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชี และให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยโฆษณา รายงานประจำปีของบริษัทนั้นไปนั้น แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการและบัญชีกำไร ขาดทุน ซึ่งผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชี

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ในระหว่างที่การโอนกิจการ บรรดาทรัพย์สิน สิทธิพยาน ความรับผิดชอบ ธุรกิจและเงินตามบัญชีที่ได้ไว้ในมาตรา ๕ ทวิ มาตรา ๕ มาตรา ๕ ทวิ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติฯ ยังไม่เสร็จสิ้น ไท่ของโทรศัพท์ หรือของโทรเลข กรมไปรษณีย์โทรเลขแล้วแต่กรณีดำเนินการโทรศัพท์ดังเช่นเดิมไปพลางก่อน

มาตรา ๔๘ เงินรายได้อันเกิดจากการโทรศัพท์เฉพาะส่วนที่ได้โอนไปให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจัดดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ แห่งมาตรา ๕ ทวิ ซึ่งได้ตั้งรับไว้ในงบประมาณรายรับประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๓ ดังบัญชีแนบมาให้องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยนำเสนอ เป็นรายได้ของรัฐทั้งหมดโดยไม่หักค่าเช่าจ่ายใด ๆ ให้เสร็จสิ้นไปก่อนวันสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๓ แต่อาจมีการโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมีรายได้เกินสิบหกล้านบาท ให้ส่วนที่เกินสิบหกล้านบาทนั้น ตกเป็นขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

มาตรา ๔๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อบรรจุบัญชีการดำเนินการของบัญชีนี้ และตรากระทรวงนั้น ให้มีผลใช้บังคับในราชกิจจานุเบกษา และให้ตราบังคับนี้ไว้

ได้
.....
.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะกรรมการมีอะไรจะชี้แจงบ้างไหม

พลจัตวาประมาณ อภิเรณสาร กรรมการ : ไม่มีอะไรชี้แจง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ไทย พ.ศ. ๒๔๕๗

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ทีวี กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๑. การจัดทุนและเงินสำรอง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๘ ทีวีกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๙ ทีวีกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ กรรมการคัดออก มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

นายสีง มารังกุล (บุรีรัมย์) : สำหรับมาตรา ๑๒ นี้ ผมก็ไม่ได้แปรญัตติ แต่ว่าเห็นกรรมการได้คัดออกหมดทั้งมาตรา นี้ใครจะขอความกรุณาให้ท่านชี้แจงสักเล็กน้อย

นายขันธ์วัธน อินทะพันธ์ กรรมการ : มาตรา ๑๒ ที่ตัดนี้เราเอาความไปยกไปตั้งเป็นมาตรา ๕ ทีวี ไม่ได้ตัด และมาตรา ๕ ทีวีสองมาตรารวมกัน มาตรา ๑๒ เติมแยกเป็นสองมาตรา

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : สำหรับมาตรา ๑๖ นี้ที่ข้าพเจ้าสงสัย ความจริงก็เกี่ยวกับถ้อยคำเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ว่าข้าพเจ้าสงสัยว่านี่มันผิดจากหลักกรรมคาไป คือ

คำว่า เพื่อประโยชน์แห่งการนำพระราชบัญญัติและกฎข้อบังคับดังกล่าวในวรรคก่อนมาใช้
บังคับต่อไป ให้อ่านคำบางคำในพระราชบัญญัติและกฎข้อบังคับนั้นดังต่อไปนี้ คำว่า "กรม"
และ "กรมไปรษณีย์โทรเลข" ให้อ่านว่า "องค์การโทรศัพท์" คำว่า "อธิบดี" ให้อ่านว่า
"ผู้อำนวยการ" คำว่า "พนักงานโทรศัพท์" และ "เจ้าหน้าที่โทรศัพท์" ให้อ่านว่า "พนักงาน"
นี้ที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตินี้ คืออยากจะได้คำว่า "หมายถึง" แทนคำว่า "อ่าน" ไม่ให้ใช้คำว่า
"อ่าน" สำหรับในการที่เราจะมีใช้บัญญัติศัพท์กฎหมายเราต้องอิงเกี่ยวกับอักษรศาสตร์อยู่ด้วย
เว้นไว้แต่จำเป็นจริง ๆ จะถือหลักอักษรศาสตร์โดยเคร่งครัดไม่ได้ แต่ในกรณีเช่นนั้นเท่าที่
เคยปฏิบัติกันมาเราก็ใช้ในการตีความหมาย ไม่ได้ใช้การอ่าน การอ่านนี่เป็นการอ่านตามตัว
อักษร ตัวอักษรเขียนว่า "ก." ก็อ่านว่า "ก." ที่นี้ ๗๘๗ "ก ร ม" ก็อ่านว่า "กรม"
แล้วจะให้ไปอ่านว่า "องค์การ" อย่างนี้มันผิด ในเรื่องความหมายผมไม่เถียง คือในทาง
กฎหมายนี้เราจะต้องสมมติกันแม้แต่กฎหมายอาญาเรา—คำว่า "กระทำ" ท่านให้หมายถึงการ
ยกเว้นการกระทำตลอดถึงผลแห่งการกระทำนั้นด้วย อันนี้ได้หมายถึงหรือหมายความ ที่นี้
อย่างสมมติคำว่า "บุคคล" ให้หมายถึงชายฉกรรจ์ คือหมายถึงผู้ชายอย่างนี้ก็ได้ คำว่า
"บุคคล" ที่ให้ขหวีเคราะห์หรือคำนิยามนี้ให้หมายถึงผู้ชายหรือบุคคลนี้ได้ แต่คำว่า "บุคคล"
ให้อ่านว่า "ตาบ" อย่างนี้ ผมว่าผิดอยู่ อันนี้ก็เหมือนกัน คำว่า "กรม" ควรจะเป็นว่า
ให้หมายถึง องค์การ โทรศัพท์ ซึ่งเป็นที่พึงเข้าใจกันในเวลานำพระราชบัญญัตินั้นมาประกอบใน
กรณีที่ใช้กฎหมายเกี่ยวกับการ โทรศัพท์นี้ แล้วก็หมายถึงอันนี้ คำว่า "กรม" ในกฎหมายฉบับนั้น
ที่อ้างมานั้นแต่เวลาอ่านให้หมายถึงองค์การ ไม่ใช่ให้อ่าน ถ้าอ่านแล้วข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
ถ้าหมายถึงแล้วข้าพเจ้าเห็นด้วย ข้าพเจ้าจึงเสนอแปรญัติเป็น "หมายถึง"

นายชัชวาล อินทพันธ์ กรรมการสิทธิการ : กรรมการสิทธิการได้พิจารณาคำแปรญัติของ
ท่านผู้มีเกียรติที่นั่งลงแล้วแต่ไม่เห็นด้วย เหตุที่กรรมการไม่เห็นด้วยนั้นมี ๒ ประการ
ประการหนึ่ง คือว่าเมื่อออกกฎหมายองค์การ โทรศัพท์ไปแล้วก็ไม่ใช่เป็นผลให้กฎหมาย โทรศัพท์
เดิมต้องยกเลิกไป เมื่อกฎหมายเดิมนี้ยังไม่ได้ออกเสีย คือยกเลิก

จะใช้กฎหมายนี้ ๓ ข้อ เราจึงเขียนคำว่าเมื่อไปเจอคำหรืออย่างนี้ขึ้นเมื่อใดแล้ว
 กฎหมายนี้ให้อ่านอย่างนั้นหมายความว่าข้ออย่างนั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในการ
 ที่กรรมการได้ไม่แก้ตามผู้แปรญัตติโดย เหตุที่ว่ากฎหมายค่านองนี้เรามีแบบอย่างซึ่ง
 ในสภานี้ออกมาแล้ว คือกฎหมายของกิจการรถไฟแห่งประเทศไทย ในกฎหมายของกิจการ
 รถไฟแห่งประเทศไทยก็ใช้อย่างนี้เหมือนกัน ให้อ่านอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการรักษาแบบ
 อย่างนี้ไว้ สภาไม่เคยออกแล้ว กรรมการจะรักษาแบบไว้และไม่แก้ตามผู้แปรญัตติของใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจ้าของจะว่าอย่างไร

นายสวัสดิ์ พึ่งคน **พูด**(ขอนแก่น) : ผมไม่มีเหตุผลอื่นแต่ขอยืนยัน

นายสั้ง มารังกุล (บุรีรัมย์) : เท่าที่คณะกรรมการ ได้ชี้แจงนั้นก็ยังเป็น

ที่ข้องใจอยู่มาก ผมขอสนับสนุนผู้แปรญัตติคือว่าจะเป็นกฎหมายใดก็ตามแต่ เมื่อตราเป็น
 กฎหมายแล้วต้องใช้ตามตัวหนังสือที่เป็นกฎหมาย เพราะฉะนั้นในนี้ก็เช่นเดียวกัน จะยก
 กฎหมายในกฎหมายนี้มา **พูด** เป็นไปไม่ได้ จะถือว่ากฎหมายนี้เป็นองค์การ โทรศัพท์
 ขึ้นมา ความจริงจะแก้ไขก็ไม่เสียหายอะไร เช่นอย่างคำว่า "กรม" และ "กรม
 ไปรษณีย์โทรเลข" ให้อ่านว่า "องค์การโทรศัพท์" ความจริงมันชัดจริง ๆ ท่านประธาน
 เห็นชัด ๆ ที่เรียกว่า "อธิบดี" ให้อ่านว่า "ผู้อำนวยการ" เป็นไปไม่ได้ ตัวหนังสือ
 เห็นชัด ๆ **พูด** "อธิบดี" จะให้อ่านว่า "ผู้อำนวยการ" อย่างนี้ถ้าแปลความหมาย ให้ความ
 ความว่าผู้อำนวยการอย่างนี้จะเหมาะสม เพราะความจริงก็ไม่แน่ว่าชัดข้อหรือเสียหาย
 ประการใด เพราะว่าพูดความหลักของอักษรทุกอย่างก็เป็นไปตั้ง เจตนาารมณทุก ๆ อย่าง
 แล้ว ผมคิดว่าคณะกรรมการไม่ควร จะ **พูด** หมายความว่า สิ่งใดที่จะ เป็นประ โยชนนกัน
 ส่วนรวมแล้ว เหมาะสมและคล้องจองกับที่ประ จักษ์อยู่แล้วก็น่า จะ ควรให้

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ตามที่เพื่อนสมาชิกลุกขึ้นอภิปรายเมื่อถึงขั้นนี้

ความหมายของท่านก็ไปอีกทางหนึ่ง แต่ว่าสำหรับของทางกรรมการไปอีกทางหนึ่ง

b

ข้าพเจ้าเข้าใจว่าที่กรรมาธิการเขียนไว้ข้างนั้นเป็นการถูกต้อง คือหมายความว่าอย่างนี้
 คำว่า "กรม" ในพระราชบัญญัติเดิมนั้นพูด ๆ คำที่เป็นคำว่า "กรม" เวลาจะอ่านแล้วก็มี
 จำเป็นจะต้องไปไขข้อความในพระราชบัญญัตินั้น—คำว่า "กรม" ให้ไขคำว่า "องค์การโทรศัพท์"
 นี้แทนหมายความว่าพออ่านไปถึงพอจะขึ้นคำว่า "กรม" ก็ให้เอาคำว่า "องค์การโทรศัพท์"
 ไปแทนหมายถึงอย่างนั้น ที่นี้ที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายนั้นพูดไปในทางศรัทธาหนังสือคือไม่ได้มุ่ง
 หมายถึงความหมายของกฎหมายฉบับนี้ หรือความหมายในตัวของพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นถ้า
 หากพูดถึงตามศรัทธาที่ท่านเข้าใจแล้วละก็ ถูก คือจะให้คำว่า "อ่าน" คำว่า "กรม"
 เป็น "ตาย" ไป หรือจะเป็นคำอื่นไปใด ๆ ไม่ได้ กรม ก็ต้องอ่านกรม เท่าที่ทาง
 กรรมาธิการกำหนดไว้ข้างนั้นถูกต้อง ในเมื่อถ้าหากเกิดไขอ่านหนังสือคำว่า "กรม" ขึ้น
 ในพระราชบัญญัติเดิมแล้วต้องอ่านเป็น "องค์การ"หมด เพราะฉะนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นจะขอให้ประชุมวิสามัญสำหรับใน
 มาตรา ๑๒ ที่คุณสวัสดิ์ ฟังคนขอแปรญัตติไว้ ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขอย่างผู้แปรญัตติ
 โปรดยกมือขึ้น

ที่ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๘ ทวิ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข

นายสั่ง มารังกุล (บุรีรัมย์) : สำหรับมาตรา ๑๘ ทวินี้ที่เดิมขึ้นมาอันใครจะขอ
 คำชี้แจงจากคณะกรรมการได้เข้าใจด้วย

นายพันธุ อินทวงศ์ กรรมการ : ที่คณะกรรมการได้เคยมাত্রา ๑๔ หนีขึ้นม
 ก็เนื่องเกี่ยวกับว่าเงินสำรองธรรมดา ซึ่งเงินสำรองนี้ถ้าจะเทียบกับรัฐแล้ว คือเงินคงคลัง
 ซึ่งเงินคงคลังนี้การจะเอาเงินคงคลังมาใช้นั้นก็ยังมีข้อบังคับโดยเฉพาะ ก็แปลว่าในมาตรา ๑๔
 หนีนี้เราได้มีบัญญัติไว้ว่า ถ้าจะเอาเงินคงคลังไปใช้ คือเงินคงคลังขององค์การนี้แล้ว
 ก็ต้องได้รับมติของที่ประชุมคณะกรรมการและก็ต้องความเห็นชอบจากรัฐมนตรี แล้วมีบัญญัติ
 เช่นนี้ก็ได้มีบัญญัติไว้เช่นเดียวกับในธนาคาร—~~สหภาพ~~ธนาคารสงเคราะห์ก็ดี จักรเย็บ
 กิจการแพปลาที่ดี เราได้ว่าเป็นหลักตามนี้ คณะกรรมการจึงได้เอามาใส่ไว้ด้วย

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข หมวด ๒. การตั้งกำกับ
 ควบคุมและจัดการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕
 มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการ
 แก้ไข มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
 ๓๕ มีการแก้ไข หมวด ๓. ความสัมพันธ์กับรัฐบาล ^{พันธุ}ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐
 มีการแก้ไข หมวด ๔. การอุทธรณ์และการสงเคราะห์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ ไม่มี
 การแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข หมวด ๕. การบัญชี การสอบและการตรวจ ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข หมวด ๖. บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ กรรมการธิการคัดออก

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นเป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้บังคับเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้บังคับเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไป พิจารณาในหมายเลข ๒ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิหยฐานะผู้สำเร็จ
วิชาการทหาร พ.ศ. ๒๔๖๖ ซึ่งคณะกรรมการสภาการสามัญ การทหาร พิจารณาเสร็จแล้ว
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๔๕๓/๒๕๕๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕...

ทราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕...

พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการวิชาการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้กรรมาธิการสามัญคณะกรรมการทหารเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์
- ๒. พันตรี หลวงจบกกระษานบุต
- ๓. พันเอก ชวง แขวงศักดิ์สงคราม
- ๔. พลจัตวา ประมาณ อติเรกสาร
- ๕. พันตรี หลวงราชเวชชพิศาล
- ๖. พันตรี วิเชียร สิมันตร
- ๗. พลตรี หลวงวิศิษฐ์ยุทธศาสตร์
- ๘. เรือเอก พระสาครบุราณรักษ์
- ๙. นายสุวิชัย พันธเศรษฐ

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกนายจกตเป็นประธาน และเลือกร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์ เป็นเลขาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลจัตวา ป.อติเรกสาร
(ประมาณ อติเรกสาร)
ประธานกรรมาธิการสามัญการทหาร.

สำเนาอันถูกต้อง.

นิพนธ์ พิมพ์
เจดีย์ว ทาน.

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญคณะกรรมการทหาร
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาทหาร

พ.ศ. ๒๔..

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาทหาร พ.ศ. ๒๔.. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้กรรมการสามัญคณะกรรมการทหารพิจารณาเห็น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง พลจัตวา ประมาณ อภิเรณสาร เป็นประธาน และ ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์ เป็นเลขาธิการ
๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ พันเอก อัมพร จินตกานนท์
๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์
๔. ปราบกฤษฎของกรพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	"	"
มาตรา ๒	"	"
มาตรา ๓	"	"
มาตรา ๔	"	"
มาตรา ๕	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๖	"	"
มาตรา ๗	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	"	"

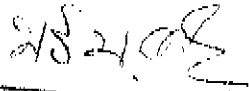
๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

- มาตรา ๕ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมการเห็นควยและแก้ไขให้แล้ว
- มาตรา ๖ นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อม
กับบันทึกนี้ด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ) ร.ท.จงกล ไกรฤกษ์
(ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์)
เลขานุการ.

สำเนาอันถูกต้อง.

นิพนธ์ พิมพ์.
เจดีย์ว ทาน.

มาตรา ๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสภาขึ้น เรียกว่า "สภาการศึกษาวิชาการทหาร" มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาอนุมัติหลักสูตรวิชาต่าง ๆ
- (๒) กำหนดวิธีอื่นจะยังการศึกษาวิชาการทหารให้เจริญยิ่งขึ้น
- (๓) กำหนดขึ้นความรู้ คุณสมบัติ หลักสูตรการเข้าเป็นนักเรียน ระยะเวลา การศึกษา การสอบและเงื่อนไขในการรับปริญญา

- (๔) ให้ปริญญา และประกาศนียบัตร
- (๕) ออกขมบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ สภาการศึกษาวิชาการทหาร ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงกลาโหม เสนาธิการ—กลาโหม ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ เสนาธิการทหารบก เสนาธิการทหารเรือ เสนาธิการทหารอากาศ เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารบก เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารเรือ เจ้ากรมยุทธศึกษาทหารอากาศ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ผู้บังคับกองโรงเรียนนายเรือ และผู้บังคับการโรงเรียนนายเรืออากาศ เป็นกรรมาการ

ให้มีเสนาธิการหนึ่งนาย โดยมอบสภาการศึกษาวิชาการทหาร (ในผู้ใด) และจะกระทำที่ใดที่ใดที่ผู้บังคับกองโรงเรียนนายเรือ เห็นสมควรความมติของสภาการศึกษาวิชาการทหาร

การถอดถอนเสนาธิการให้เป็นไปตามมติของสภาการศึกษาวิชาการทหาร

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นนายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร โดยตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นอุปนายกโดยตำแหน่ง

มาตรา ๘ การประชุมของสภาการศึกษาวิชาการทหารต้องมีกรรมาการประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมาการทั้งหมด จึงจะประชุมได้

การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมากเป็นประมาณ ถ้าในการลงมตินั้นมีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ ให้นายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร เป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาการศึกษาวิชาการทหารไม่อยู่ในที่ประชุม ให้อุปนายกสภาการศึกษาวิชาการทหาร เป็นประธาน ถ้าอุปนายกสภาการศึกษาวิชาการทหารไม่อยู่ในที่ประชุม ก็ให้กรรมาการเลือกตั้งกรรมาการคนหนึ่งขึ้นเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๓๐ ให้สภาการศึกษาวิชาการทหารมีอำนาจให้ปริญญาตามพระราชบัญญัตินี้แก่ผู้สำเร็จวิชาการทหาร ก่อนวันขึ้นพระราชบัญญัตินี้จากโรงเรียนนายร้อยทหารบก โรงเรียนเทคนิคทหารบก และโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ของกองทัพบก และโรงเรียนนายเรือของกองทัพเรือ ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษาและวิทยฐานะเทียบเท่ากัน

มาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่มีสิทธิใช้ปริญญา อักษรย่อปริญญา หรือประกาศนียบัตรตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำการเพื่อให้บุคคลใดเชื่อว่าตนมีสิทธิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

~~1087~~
1087

กรรมสิทธิ์การได้เช่าประจำที่

ประธานสภาแพนทรานซูร์ : กรรมสิทธิ์การมีอะไรจะขึ้นเองหรือไม่ว
พวกที่จอร์นา ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖
สภาแพนทรานซูร์ ประธานกรรมการ : โฉนด

เลขานุการสภาแพนทรานซูร์ : ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิธีทำสัญญาเช่าสำเร็จ

วิชาการทหาร พ.ศ. ๒๕...

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ โฉนดการแก้ไข ค่าเช่ารถ โฉนดการแก้ไข มาตรา ๑
โฉนดการแก้ไข มาตรา ๒ โฉนดการแก้ไข มาตรา ๓ โฉนดการแก้ไข มาตรา ๔ โฉนดการแก้ไข
มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ โฉนดการแก้ไข มาตรา ๘
มีการแก้ไข มาตรา ๙ โฉนดการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ โฉนดการแก้ไข
มาตรา ๑๒ โฉนดการแก้ไข

ประธานสภาแพนทรานซูร์ : เห็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะขึ้นระดมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เห็นสมควรได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาแพนทรานซูร์ : ขานัญได้ใจแจ้งด้วย โปรดยกมือขึ้น

โฉนดสภาวิชาการ

ประธานสภาแพนทรานซูร์ : เห็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติเห็นสมควรในระดมร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เห็นสมควรได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๑ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินและที่ดินสง
/วัดน้อยภาคีการวม วัดช้าง และวัดไร่เขาเปลือก ตำบลบ้านนา อำเภอมะนัง จังหวัด
บ้านนา โฉนดกรรมสิทธิ์ราชการ พ.ศ. ๒๕... ซึ่งคณะกรรมการการมี ๓๓/๓๓/๓๓/๓๓/๓๓
ปกครองวิชาการเสร็จแล้ว เห็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ที่ ๕๓๕/๒๕๕๓

สำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดนอญาศิการาม วัดข้าง และวัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ไทแกกรรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๕๓.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดนอญาศิการาม วัดข้าง และวัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ไทแกกรรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๕๓. พร้อมควมบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดนอญาศิการาม วัดข้าง และวัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ไทแกกรรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๕๓. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอไว้พิจารณา) และส่งให้คณะกรรมการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
- ๒. นายจวน กุลละวณิชย์
- ๓. หลวงฉัตรพรพิศาล
- ๔. นายจิตตะเสน ไชยาคำ
- ๕. นายฉัตร ศรียานนท์
- ๖. นายพลคำรวจเอก เภา ศรียานนท์
- ๗. นายเพทาย อมาตย์กุล
- ๘. นายยงยุทธ พิงภพ
- ๙. นายบัน สีนุกการณ์

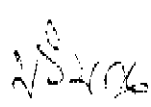
ที่ประชุมกรรมการพิจารณาได้เลือกชาวเขา เป็นประธาน และเลือก นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เป็นเลขาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ฉัตร ศรียานนท์
(นายฉัตร ศรียานนท์)

กรรมการ รองอธิบดีกรมการปกครอง

สำเนาอันถูกต้อง.

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครอง
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดน้อยญาติการาม วัดข้าง
 และวัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชล
 ประทาน พ.ศ. ๒๔.....

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 โอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์วัดน้อยญาติการาม วัดข้าง และวัดป่าเขาเปลือก ตำบล
 ชัยนาท อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔.....
 (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา
 นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณา ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพลตำรวจเอก เป๋า ตรียานนท์ เป็น
 ประธาน และ นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทนคือ นายเขียน สุขยานนท์

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ปราบกฤษฎของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
------------------------------	---------------

<u>คำปรารภ</u>	"
----------------	---

<u>มาตรา ๑</u>	"
----------------	---

<u>มาตรา ๒</u>	"
----------------	---

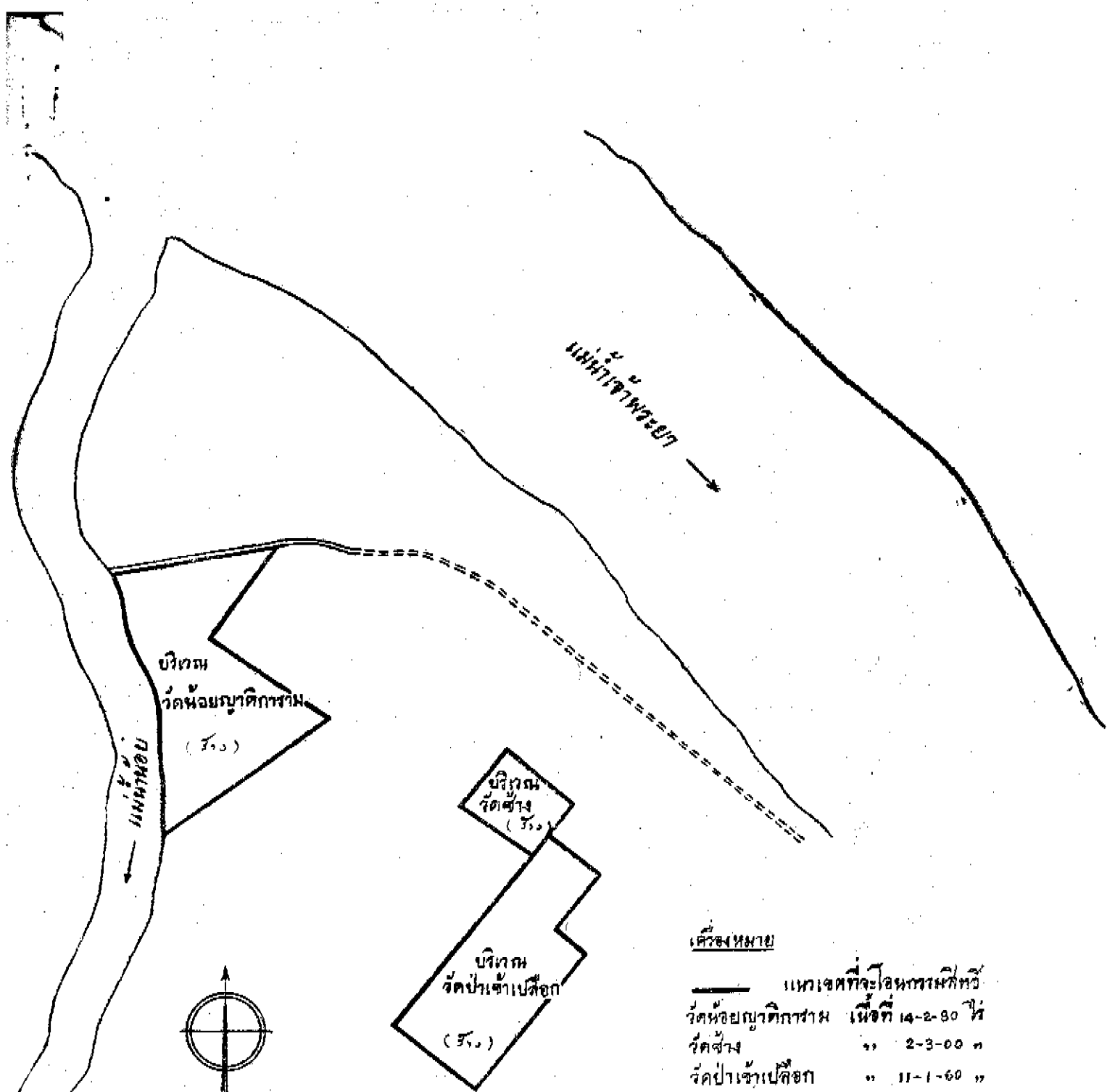
<u>มาตรา ๓</u>	"
----------------	---

<u>มาตรา ๔</u>	"
----------------	---

<u>แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ</u>	"
--------------------------------	---

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มีการแก้ไขมาพร้อมกับ
 ที่กนี้ด้วยแล้ว.

 (นายแก้ว สิงหะคเชนทร์)
 เลขานุการ

แผนที่แสดงท้ายพระราชบัญญัติ โฉนดกรรมสิทธิ์ที่ดินและที่ดินรังวัด วัดน้อยญาติการาม
วัดช้าง และวัดป่าเจ้าเปี้ยก ให้ท้องที่ตำบลชัยนาท อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท

ให้แก่กรมที่ดินกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๔๘๕
มาตราที่ ๖ ๑ : 4,000
ล. 1546

ตารางหมาย

-----	แนวเขตที่จะโอนกรรมสิทธิ์
วัดน้อยญาติการาม	วันที่ 14-2-80 ไร่
วัดช้าง	" 2-3-00 "
วัดป่าเจ้าเปี้ยก	" 11-1-60 "

เลขที่	ชื่อผู้รับโอน	วันที่
๑๓๓	เจ้าพระยา...	๒๘/๓/๕๗
๑๓๔	เจ้าพระยา...	๒๗/๓/๕๗
๑๓๕	เจ้าพระยา...	๒๗/๓/๕๗
๑๓๖	เจ้าพระยา...	๒๗/๓/๕๗
๑๓๗	เจ้าพระยา...	๒๗/๓/๕๗

1088

กรรมการ ไค้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีอะไรจะชี้แจงหรือไม่
นายถวิล อรัณญคดี
พสท ปรชธูร ตพรชนตรี ปรชชชกรรมาธิการ : ไม่มี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัดและที่ธรณีสงฆ์
วัดน้อยญาติการาม วัดข้าง และวัดป่าเขาเปลือก ตำบลชัยนาท อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนา
ทให้แกกรมชลประทาน พ.ศ. ๒๔... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒
มาตรา ๓ มาตรา ๔ แทนที่ท้ายพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณา
ในวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะให้ประกาศใช้ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศใช้ได้ โปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ผู้ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นเห็นว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศใช้ เป็นก
หมาย ได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๕ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบล
บางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๔... ซึ่งคณะกรรมการสามัญสุ
การปกครอง พิจารณาเสร็จแล้ว พิจารณาในวาระที่ ๒ ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

(สำเนา)

ที่ 538/2497

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๕...

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๕... พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
- ๒. หลวงอรรรถพรพิศาล
- ๓. นายจวน กุศลระวิชัย
- ๔. นายจิตตะเสน ไชยาคำ
- ๕. นายฉัตร ศรียานนท์
- ๖. นายพศักร จเอก เภา ศรียานนท์
- ๗. นายเพทาย อมาตย์กุล
- ๘. นายยมุทท พึ่งภพ
- ๙. นายยี่น สัมบุการณ

ที่ประชุมกรรมการ ได้เลือกนายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ฉัตร ศรียานนท์

(นายฉัตร ศรียานนท์)

กรรมการ ลงชื่อแทน

ประธานกรรมการปกครอง

สมศรี พ
นิพนธ์ ท.

สำเนาอันถูกต้อง

Handwritten signature

บันทึกการประชุมกรรมการสามัญณะกรรมการปกครอง
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก
 อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม
 พ.ศ. ๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการปก
 ครองพิจารณา นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณา ดัง
 ต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพดตารวจเอก เมธา ศรียานนท์ เป็น
 ประธาน และนายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทนคือ นายเขียน สุขมานนท์

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

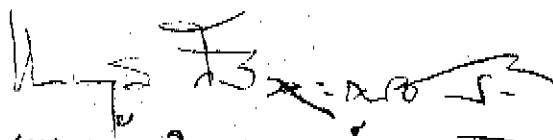
๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	"
มาตรา ๑	"
มาตรา ๒	"
มาตรา ๓	"
มาตรา ๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	"

แผนที่และบัญชีเจ้าของที่ดินของที่ดินเวนคืน ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับบันทึก

นี้ด้วยแล้ว.

 (นายแก้ว สิงหะคเชนทร์)
 เลขานุการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก

อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

พ.ศ. ๒๔.....

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่โคทำการศึกษา
เสร็จแล้วในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อประโยชน์
แก่การชลประทาน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๔.....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมชลประทาน เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ตามพระราชบัญญัตินี้

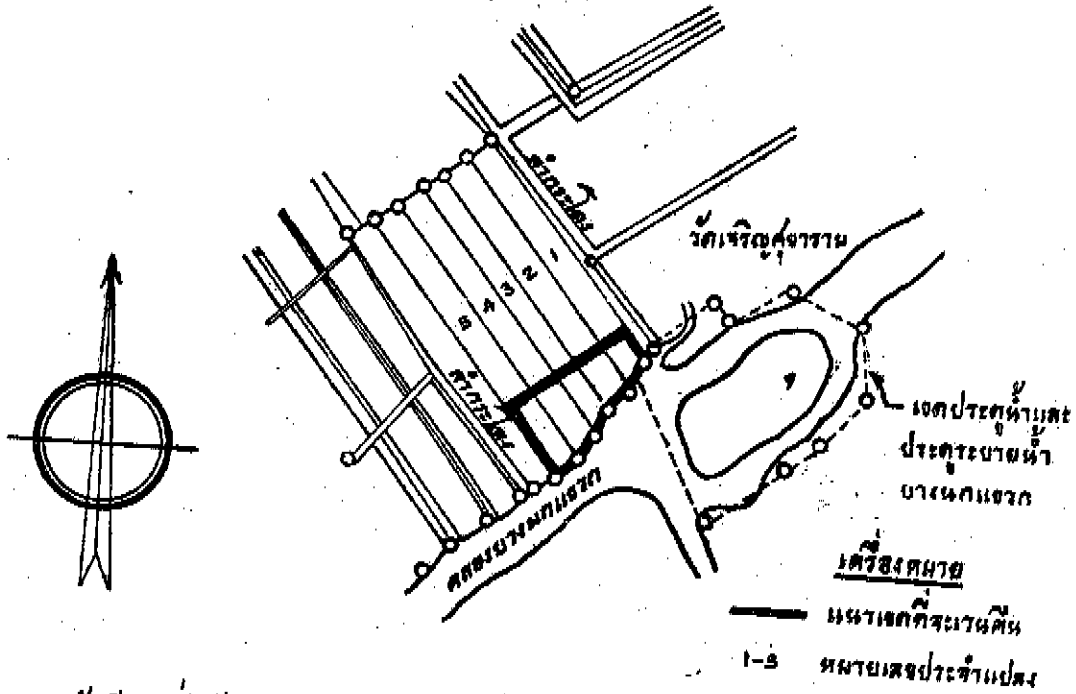
มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก (โพธิ์สามต้น)
อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่ง
ปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้
ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๕ เงินค่าทำขวัญสำหรับราคาอสังหาริมทรัพย์ที่จะให้แก่เจ้าของหรือ
ผู้ครอบครอง ให้กำหนดตามราคาซื้อขายในตลาด ในวันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที
 จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. 24..
 มาตราส่วน 1:4,000

บัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ควรเวนคืน ตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. 24..

แปลง หมายเลข ที่ดิน	ชื่อ ผู้ครอบครองที่ดิน	ตำบลบางนกแขวก			พื้นที่			ที่ดิน			รวม
		ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	ไร่	งาน	เศษ	ไร่	งาน	เศษ	
1	นางรณ จาโรยอิน	บาง นกแขวก	บาง คนที	สมุทร สงคราม	2397	2088	60	136	136	0	60
2	นายฮัก พุกขประมุข	"	"	"	6308	"	319	183	"	"	30
3	นายสัมบุญ พุกขประมุข	"	"	"	6304	"	318	182	"	"	20
4	นายสัมบุญ พุกขประมุข	"	"	"	6303	"	317	181	"	"	20
5	นางฮับ จงงาม	"	"	"	6302	"	316	180	"	"	20

กองสำรวจ กรมชลประทาน
 ออก สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ครอบครองที่ดิน
 ตาม พ.ร.บ.เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๐๕
 ณ กรุงเทพมหานคร

สร.1656

1089

กรรมการผู้ใดเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีอะไรที่แจ่มหรือไม่

นายจิตตะเสน ไชยาคำ กรรมการ : ไม่มี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๔๖๖ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ แทนที่ท้ายพระราช บัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสด็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป พิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ในที่ประชุมประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรให้ประกาศใช้ได้ โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๕ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล ลาดยาว อำเภอบางแพน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๖๖ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เป็นการพิจารณา ในวาระที่หนึ่ง

บันทึกหลักการ เหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พ.ศ. ๒๔๘๖...

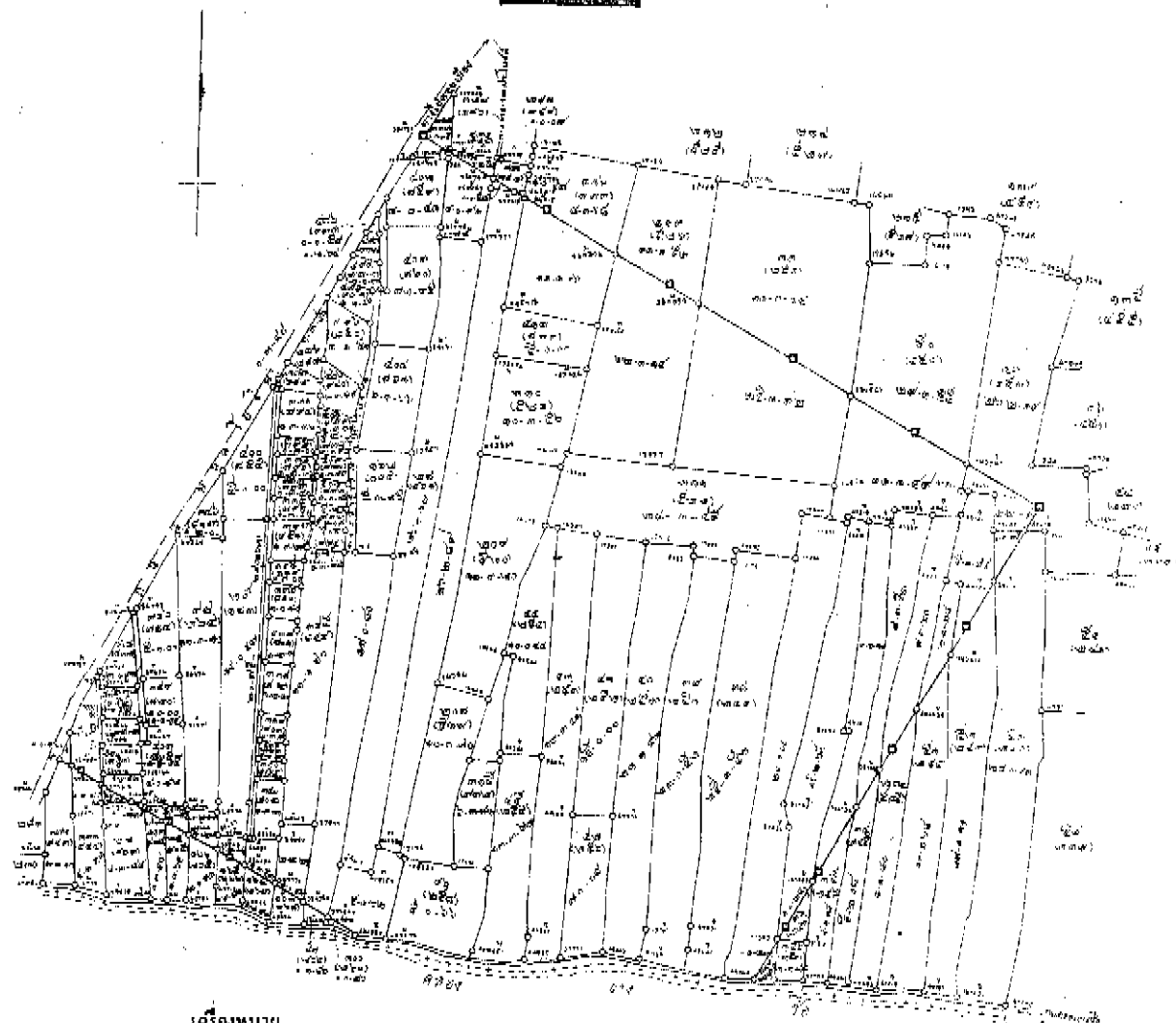
หลักการ

เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนด
เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร
พ.ศ. ๒๔๘๖ เพื่อประโยชน์ของรัฐ

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลจำเป็นต้องมีสถานขนส่ง เป็นที่หยุดหรือจอดยานพาหนะ เพื่อการ
ขนส่ง และเพื่อให้อานพาหนะขนส่งต้องมารับการตรวจก่อนนำไปใช้ประกอบการ นอกจาก
นี้รัฐบาลยังมีความมุ่งหมายจะตั้งโรงเรียนการขนส่ง เพื่อให้การศึกษอบรมแก่ผู้ที่มีอาชีพ
เป็นผู้ประจำยานพาหนะขนส่ง ให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ และ
ตั้งหน่วยอบรมฝึกสอนการซ่อมรถยนต์และบำรุงรักษายานยนต์ จึงได้ออกพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัด
พระนคร พ.ศ. ๒๔๘๖ ไปแล้ว บัดนี้ได้ทำการสำรวจเสร็จแล้ว จึงขอเสนอร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐดังกล่าวต่อไป.

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๗
 มาตราส่วน ๑:๖๐๐๐

เครื่องหมาย
 □ — □ — □ แสดงที่ดิน
 + — + — + แสดงตำบล

พ.ศ. ๒๔๙๗
 นาย...
 นาย...
 นาย...

พลจัตวา ประมาท อติเรกสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
ทางรัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน
จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๘๖

หลักการ เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้อำนาจเขต ^{เขต} โขงพระราชกฤษฎีกากำหนด
เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ.
๒๔๘๖ เพื่อประโยชน์ของรัฐ

เหตุผล โดยที่รัฐบาลจำเป็นต้องมีสถานขนส่ง เป็นที่หยุดหรือจอดยานพาหนะเพื่อการ
ขนส่ง และเพื่อให้ยานพาหนะขนส่งต้องมารับการตรวจก่อนนำไปใช้ประกอบการ นอกจากที่รัฐบาล
ยังมีความมุ่งหมายจะตั้งโรงเรียนการขนส่ง เพื่อให้นักเรียนอบรมแก่ผู้มีอาชีพเป็นผู้ประจำยาน
พาหนะขนส่ง ให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ และตั้งหน่วยอบรมฝึกฝนการซ่อม
รถยนต์และบำรุงรักษายานยนต์ จึงได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๘๖ ไปแล้ว บัดนี้ได้ทำการ
สำรวจเสร็จแล้ว จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อประโยชน์แห่ง
รัฐดังกล่าวต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวิสามัญ
ว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ก็ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระ

ราชบัญญัตินี้โดยพร้อมเพรียงกัน

พลจัตวา ประมาท อติเรกสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

ขอเสนอพิจารณาตรวจด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอพิจารณาเรื่องเดียว ถ้าหากว่าที่ประชุม
นี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้พิจารณาเรื่องเดียวได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว

อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร
พ.ศ. ๒๔๕๖ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมการขนส่ง เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราช

บัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เว้นคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัด
พระนคร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งบรรดาผู้รายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบ
ครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมการขนส่ง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

บัญชีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ

๗๗๕๗/ ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็น
การพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรที่จะประกาศใช้หรือไม่ ทั้งยังก็เป็นกฎหมายใดหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็น
สมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายใด โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย
ใดโดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๗ คณะรัฐมนตรีเป็น
ผู้เสนอ เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๑

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๘๓

หลักการ

เพื่อควบคุมคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามา โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองที่ใช้อยู่ในขณะนี้ ให้เหมาะสมตามสถานการณ์

เหตุผล

เนื่องจากสถานการณ์รอบ ๆ ประเทศ ทำให้ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องรับภาระของคนต่างด้าวบางจำพวก ซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร โดยกระหน่ำ เพื่อพักอาศัย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้เหมาะสมแก่การควบคุม และอุปการะคนต่างด้าวดังกล่าวนี้ยิ่งขึ้น.

(ร่าง)

พระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒)

พ. ศ. ๒๔๘๓

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒)

พ. ศ. ๒๔๘๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ. ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้คนต่างด้าวซึ่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เข้ามาในราชอาณาจักร คือ

(๑) ไม่มีหนังสือเดินทางหรือ เอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางอันถูกต้อง และกรณีที่ต้องมีการตรวจลงตรา ไม่ได้รับการตรวจลงตราจากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ เช่นว่านั้น

(๒) ไม่มีปัจจัยในการยังชีพ

(๓) ไม่สามารถเสียเงินค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีโรคอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งกำหนดในกฎกระทรวง

(๕) วิกลจริต หรือไม่สามารถประกอบการหาเลี้ยงชีพได้ เพราะจริตพื้นเพื่อนไม่สมประกอบ ร่างกายพิการ หรือมีโรค

(๖) ยังมีไตบดถูกป้องกันไข้ทรพิษ หรือฉัดวัคซีน หรือปฏิบัติการอย่างอื่นตามวิชาการแพทย์ เพื่อป้องกันโรค และไม่ยอมให้กระทำ เช่นว่านี้ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

(โปรดพลิก)

(๓) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่า เป็นคนอันตราย หรือเป็นคนที่น่าจะก่อเหตุร้าย หรืออันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชน หรือราชอาณาจักร

(๔) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่า เข้ามาเพื่อค้าประเวณี เพื่อประกอบกิจการที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อการค้าหญิงหรือเด็ก

(๕) เป็นบุคคลที่รัฐมนตรีไม่อนุญาตให้ เข้ามาในราชอาณาจักรตามความใน มาตรา ๑๖

(๑๐) เป็นบุคคลที่ไม่มีเงินติดตัวมาตามจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศ ตามความใน มาตรา ๕๕

การตรวจโรค ร่างกาย หรือจิต ให้ใช้แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง
บทบัญญัติใน (๑) มิให้ใช้บังคับในเมื่อรัฐมนตรีได้พิจารณาถอนขึ้นเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเป็นรายปี ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ ไม่เกินกว่าคนละสองร้อยบาท แต่เด็กอายุต่ำกว่าสิบสองปีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ในการถอนขึ้นเป็นกรณีพิเศษดังกล่าวนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือสำคัญให้ถือไว้ ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

บทบัญญัติใน (๒) และ (๕) มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวที่เป็นบิดา มารดา คู่ภริยา หรือบุตร ของบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร และมีฐานะที่จะเลี้ยงดูบุคคลเช่นว่านั้นได้ *

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๘๗

หลักการ

เพื่อควบคุมคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามา โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองที่ใช้อยู่ในขณะนี้ ให้เหมาะสมตามสถานการณ์

เหตุผล

เนื่องจากสถานการณ์รอบ ๆ ประเทศ ทำให้ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องรับภาระให้คนต่างด้าวบางจำพวก ซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยกระชั้นชิด เพื่อพักอาศัย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้เหมาะสมแก่การควบคุม และอุปการะคนต่างด้าวดังกล่าวนั้นยิ่งขึ้น.

(๓) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่า เป็นคนอันซพาล หรือเป็นคนที่น่าจะก่อเหตุร้าย หรืออันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชน หรือราชอาณาจักร

(๔) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่า เข้ามาเพื่อค้าประเวณี เพื่อประกอบกิจการที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อการค้าหญิงหรือเด็ก

(๕) เป็นบุคคลที่รัฐมนตรีไม่อนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามความในมาตรา ๑๖

(๑๑) เป็นบุคคลที่ไม่มีเงินติดตัวมาตามจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศ ตามความในมาตรา ๒๕

การตรวจโรค ร่างกาย หรือจิต ให้ใช้แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง บทบัญญัติใน (๑) มิให้ใช้บังคับในเมื่อรัฐมนตรีได้พิจารณาผ่อนผัน เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเป็นรายปี ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ ไม่เกินกว่าคนละสองร้อยบาท แต่เด็กอายุต่ำกว่าสิบสองปีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ในการผ่อนผันเป็นกรณีพิเศษดังกล่าวนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือสำเนาให้ถือไว้ ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

บทบัญญัติใน (๒) และ (๕) มิให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวที่เป็นบิดา มารดา ภริยา หรือบุตร ของบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร และมีฐานะที่จะเลี้ยงดูบุคคลชนวนานั้นได้ "

.....

.....

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล
ขอเสนอพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๗

หลักการ เพื่อควบคุมคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยคน
เข้าเมืองที่ใช้อยู่ในขณะนี้ให้เหมาะสมตามสถานการณ์

เหตุผล เนื่องจากสถานการณ์รอบ ๆ ประเทศทำให้ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องรับ
ภาระให้คนต่างด้าวบางจำพวกซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยกระหนาบ เพื่อพักอาศัย จึงมี
ความจำเป็นที่จะต้องแก้กฎหมาย เพื่อให้เหมาะสมแก่การควบคุมและอุปการะคนต่างด้าวดังกล่าวนั้น
ยิ่งขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวิสามัญ
ว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้โดยพร้อมเพรียงกัน

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : ทาง
รัฐบาลขอเสนอรวกเดี่ยว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอให้พิจารณารวกเดี่ยว ถ้าหากว่าที่
ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้พิจารณารวกเดี่ยวได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

(ฉบับที่ ๒)

นายทองสืบ สุภะมารัก (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าราชการขอแปรญัติแก้คำว่า "จริต" ใน
อนุมาตรา ๕ เป็น "จิต" อ่านได้ความว่า "จิตพื้นเพื่อน"

นายพลตำรวจเอก เมธา ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาล
ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีญัตติแปรญัติว่า ในมาตรา ๓ ที่ยกเลิกเลิกมาตรา ๑๕ ในอนุ
๕ คำว่า "วิกลจริต" ขอแก้เป็น "จิตพื้นเพื่อน" คำว่า "จริต" แก้เป็น "จิต" เสีย ข้างหน้าไม่แก้
ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง เป็นอันว่าให้แก้ไขตามที่เสนอ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : (๖) ยังไม่ได้มีใครปลุกผีป้องกันไข้ทรพิษ หรืออีควัวคัน
หรือปฏิบัติการอย่างอื่นตามวิชาการแพทย์เพื่อป้องกันโรค และไม่ยอมให้กระทำเช่นนั้นตามที่
กฎหมายบัญญัติไว้

(๗) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่า เป็นคนอันซพาล หรือเป็นคนที่น่าจะก่อเหตุร้าย หรือ
อันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชน หรือราชอาณาจักร

(๘) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่า เขามาเพื่อการค้าประเวณี เพื่อประกอบกิจการที่ขัดต่อ
ศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อการค้าหญิงหรือเด็ก

(๙) เป็นบุคคลที่รัฐมนตรีไม่อนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามความในมาตรา ๑๖

(๑๐) เป็นบุคคลที่ไม่มีเงินติดตัวมาตามจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศตามความในมาตรา ๒๘
การตรวจโรค ร่างกาย หรือจิต ให้ให้แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง

บทบัญญัติใน (๑) นี้ให้ใช้บังคับเมื่อรัฐมนตรีได้พิจารณาโดยนิตินเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย
โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเป็นรายปี ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง
ได้ ไม่เกินกว่าคนละสองร้อยบาท แต่เด็กอายุต่ำกว่าสิบสองปีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ในการขอขึ้นเป็นกรณีพิเศษดังกล่าวนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือสำคัญให้แล้ว
ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

บทบัญญัติใน (๒) และ (๕) นี้ให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวผู้เป็นบิดา มารดา สามี ภริยา
หรือบุตร ของบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร และมีฐานะที่จะเลี้ยงดูบุคคลเช่นนั้นได้"

.....
.....
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่สองแล้ว ต่อไปขอเป็น
การพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าผู้ที่สมควรจะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้
ประกาศใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศใช้ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๔๘... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ให้การพิจารณาในวาระที่ ๑

(ตำแหน่ง)

ร่างพระราชบัญญัติ
ระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๗

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรในกฎหมายปัจจุบันว่าด้วยระบบเงินตราต่อไปคือ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ กฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉิน และกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราว ซึ่งจะมีผลภายในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ใช้ต่อไปอีกไม่เกินสามปีนับแต่วันออกอายุ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

ตำแหน่งผู้ต้อง

นายกรัฐมนตรี

ประยุทธ์

๑๕๖

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๔๙๗

หลักการ

ใช้ระบบเงินตราในปัจจุบันต่อไปอีก

เหตุผล

เนื่องด้วยการเงินระหว่างประเทศยังไม่อยู่ในภาวะเสรีและประจักษ์แจ้ง
การจัดระบบเงินตราเป็นระบบถาวร บังคับไม่ได้ จำเป็นต้องใช้ระบบที่ใช้ชั่วคราวไป
พลางก่อนจนกว่าจะมีกำหนดค่าเทียบเท่า (par value) ของเงินบาทขึ้นตามข้อมุก
พันที่ประเทศไทยมีอยู่กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund)
ในฐานะสมาชิก.

สำเนาถูกต้อง

แผนกระเบียบอาระ

ประยูร พิมพ์

วิจิ ทาน

(โปรดพลิก)

1097

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง . รัฐบาลขอประทาน
เสนอร่างพระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๗

หลักการ ใช้ระบบเงินตราในปัจจุบันต่อไปอีก

เหตุผล เนื่องด้วยการเงินระหว่างประเทศยังไม่อยู่ในภาวะเสรีและประจักษ์แจ้ง การ
จัดระบบเงินตราเป็นระบบถาวร ยังก้าวเงินไปไม่ได้ จำเป็นต้องให้ระบบที่ใช้อยู่ต่อไปพลางก่อน
จนกว่าจะมีการกำหนดค่าเทียบเท่า () ของเงินบาทที่ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทย
มีอยู่กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ () ในฐานะสมาชิก

ขอประทานชี้แจงเพิ่มเติมว่า โดยที่รัฐบาลนี้เป็นภาคีของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ
ซึ่งมีข้อสัญญาว่าจะต้องปรับการเงินให้อยู่ในภาวะเสรี แต่ว่าเนื่องด้วยสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปยังทำ
เช่นนั้นไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ทางเศรษฐกิจของประเทศยังไม่อำนวยเช่นนั้น แม้ประเทศที่เป็นสมาชิกของ
กองทุน ๕๕ ประเทศก็มีปฏิบัติได้เพียงน้อยประเทศ ซึ่งต้องมีการควบคุมเงินตรากันอย่างเข้มงวด
พระราชบัญญัตินี้เรา ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่เสรีเงินภาวะสงครามตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๕ เป็นต้นมา ก็ได้ต่อ
สัญญาครั้งแรก ๕ ปี ต่อมาตามลำดับ บัญชีกำหนดการใช้พระราชบัญญัตินี้จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐
เมษายน เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้ประกาศใช้ต่อไปอีก ๒ ปี จึงขอประทานเสนอมาเพื่อสถาปนาได้โปรด
พิจารณาอนุมัติ

๑๔.๕๔ น.

นายประสิทธิ์ จุลละเทศ (สงขลา) : ร่างกฎหมายที่รัฐบาลได้เสนอมานี้ อันที่จริงก็ได้มีการตกลงมาแล้วหลายคราวด้วยกัน ข้าพเจ้าได้ไปตรวจดูเมื่อครั้งก่อน ๆ นี้ ก็ได้คิดว่ากฎหมายซึ่งว่าด้วยระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉินคือพระราชบัญญัติเงินตราในภาวะฉุกเฉินนี้ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ออกมาหลังจากญี่ปุ่นผ่านประเทศไทยแล้ว ๒ วัน ก็ออกมาวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ ขณะนั้นเหตุการณ์หรือความวิกฤติการณ์ก็ได้เกิดขึ้นทางการเมืองของ รัฐบาลในขณะนั้นก็เป็นที่เกรงว่าเราจะต้องถูกยึดเงินสำรองหรือเงินทุนหรือเงินต่าง ๆ ที่ได้ฝากไว้จากธนาคารต่างประเทศคือทางอังกฤษและอเมริกา เหตุฉะนั้นจึงได้ออกกฎหมายฉบับนี้ ขึ้นเป็นการออกชั่วคราวหรือว่าชั่วคราวระยะเวลาสั้น เหตุของกฎหมายฉบับนี้เองก็ไม่มีหลักฐานที่ ชัดนักนี้ ก็ว่าภาวะการณ์หรือความฉุกเฉินในขณะนั้นก็ไต่ยาวนานมาแล้วเป็นเวลาถึง ๑๒ ปี ซึ่งข้าพเจ้าเองก็ไม่เข้าใจว่าความฉุกเฉินนี้เมื่อโรมันจะสิ้นสุดกันเสียสักทีหนึ่ง ก็ตกลงมา ๆ เรื่อยจนครั้งหลังนี้ก็มาตกลงอีกแล้วก็จำได้ว่าคราวที่แล้วรัฐบาลเองก็ได้ให้คำยืนยันว่าดู เหมือนว่า จะไม่มีการตกลงต่อไป เพราะฉะนั้นเหตุผลที่คง ค่อยข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามันเป็นเพราะเรื่องอะไร ถ้าเราจะไม่ต่อจะใดหรือไม่ ถ้าหากว่าก่อนแล้วขอได้โปรดคำนึงถึงว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่อง ฉุกเฉิน เวลาที่เราไม่มีอะไรฉุกเฉินแล้ว ญี่ปุ่นก็แพ้สงครามเสร็จแล้วก็สิ้นฤทธิ์ขึ้นมาแล้วจนกลายเป็นมหาประเทศขึ้นใหม่แล้ว มันไม่มีอะไรฉุกเฉิน เพราะฉะนั้นจึงสงสัยว่าการที่จะต่อ ๆ กันแบบ นี้เมื่อไรจึงจะหมดกัน ท่านจะให้คำมั่นใดหรือไม่

๑๔.๕๗ น.

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : พระราช- บัญญัตินี้ได้ประกาศใช้มาแล้วเป็นเวลา ๘ ปี และได้เป็นไปโดยเรียบร้อยไม่มีการชักข้อประการใด ในการที่จะให้ระบบเงินตราได้ไปอยู่ในภาวะเสถียรนั้นเพื่อประโยชน์แห่งการเศรษฐกิจ ในขณะนี้เรา

ก็ยังไม่ได้อธิบายไว้ได้ ได้เรียนแล้วว่าในประเทศภาคี ๕๕ ประเทศ มีเพียง ๕ - ๔ ประเทศเท่านั้นที่จะทำได้ซึ่ง เป็นประเทศที่มีกำลังทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาล แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังคงมีการคุ้มกันอย่างเข้มงวด เพราะฉะนั้นเพื่อประโยชน์ประการแรกคือว่าสถานการณ์ของตลาดหุ้นนี้ ตลาดโลกทั่วไปก็ยัง ไม่นั่นเอง

และประการที่ ๒ สถานการณ์เศรษฐกิจของเรานั้นในขณะนี้ เป็นประโยชน์ในการที่เราได้ในเรื่องที่จะคงยึดอัตราดอกเบี้ยอีก เวลานี้เรามีอัตราดอกเบี้ยอยู่ทั้ง อัตราราชการ ๕๗ อัตราที่ธนาคารชาติกำหนดไว้และอัตราตลาดก็มีอยู่อย่างนี้ เพราะเป็นความจำเป็นที่จะต้องทำเช่นนั้น เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศในการที่เราจะจัดทำให้มีระบบเงินตราเพียงอัตราเดียวก็ทำได้ แต่ว่าการทำไปเช่นนั้นไม่เกิด เป็นผลดีแก่เศรษฐกิจของบ้านเมืองแต่ประการใดเลย และได้เรียนแล้วว่านโยบายประเทศที่สุดที่จะทำได้ เช่นนั้นและก็ไม่เกิดประโยชน์แก่ประเทศของเราในการที่จะทำเช่นนั้น และในการที่เราได้ต่อมาแล้วเป็นเวลา ๔ ปีก็ทำไม่ได้โดยเรียบร้อยและสะดวกก็ไม่มี เหตุขัดข้องประการใด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอต่อเพียง ๒ ปีเพื่อส่งเสด็จสถานการณ์ไปก่อน ไม่ใช่จะไปตลอดกาล เป็นอันว่าต่อเป็นคราว ๆ ในครั้งนี้ก็ขอต่อไปอีกเพียง ๒ ปีเพื่อส่งเสด็จสถานการณ์ในกาลข้างหน้าต่อไป

๑๔.๕๘ น.

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : พระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราวนี้ ให้ขึ้นเป็นฉบับที่ ๕ แม้ในอายุสมัยของสมาชิกที่อยู่ปัจจุบันนี้ก็ได้ขอต่อ เป็นครั้งที่ ๒ พระราชบัญญัติระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉินนี้ซึ่งข้อที่ทราบอยู่แล้วว่ายอมเป็นการประกาศใช้ชั่วคราวในภาวะฉุกเฉิน ข้าพเจ้าจำได้ว่าในปีพุทธศักราช ๒๔๕๕ ข้าพเจ้าได้ค้นดูแล้ว จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีปัจจุบันนี้ เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการประกาศกฎหมายฉบับนี้ออกใช้เป็นกฎหมาย คราวนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่าในกฎหมายฉบับแรกที่เก็บคือมาตรา ๑๐ ประทานโทษ มาตรา ๔ แล้วข้อ ๔ ได้มีข้อความเป็นสาระสำคัญว่าในข้อ ๔ ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการคลังที่จะออกกฎกระทรวงแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบเงินตราคงต่อไปนี้ ข้อ ๔.
 ข้อ ๑ - ๒ - ๓ จะไม่อ่าน อ่านข้อ ๔. กฎกระทรวง เป็นสาระสำคัญ เงินตราต่างประเทศและ
 หลักทรัพย์เงินตราต่างประเทศอันชอบด้วยกฎหมายที่จะประกอบขึ้น เป็นทุนสำรองเงินตราที่มีข้อ
 กำหนดไว้ว่าอย่างนี้ นี้เป็นในฉบับแรก ครั้นในฉบับต่อมาแก้ไขเพิ่มเติมโดยเพิ่มเติมข้อความ
 พิเศษออกไปจากนี้ซึ่งไม่เกี่ยวกับทุนสำรอง คราวนี้ข้าพเจ้าจะอธิบายว่าในปีพุทธศักราช ๒๔๔๕
 ซึ่งเป็นปีแรกซึ่งกฎหมายฉบับนี้ออก ถ้าหากว่าท่านสมาชิกท่านผู้ใดข้องใจก็ขอได้โปรดไปค้นดู มี
 อยู่แล้วที่เลขาธิการรัฐสภาผู้แทน ในพ.ศ. ๒๔๔๕ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ออกใช้ปรากฏว่างบประมาณ
 ของประเทศไทยนั้น เป็นดุลยภาพโดยรายจ่ายประจำปี ๒๔๔๕ ตั้งในยอดรับ ๑๒๕,๘๕๗,๐๐๐ กว่า
 บาท คราวนี้รายจ่ายตั้งในยอดจ่าย ๕๑,๓๓๕,๐๐๐ กว่าบาท ตกลงยังมีเงินคงคลังเหลืออยู่อีก
 ๗๔,๕๒๒,๐๐๐ กว่าบาท ครั้นในปีต่อมาจะด้วยประการใดก็ตาม โดยที่เราใช้ระบบเงินตราใน
 ภาวะฉุกเฉินนี้ เป็นเหตุให้การคลังของเรา ข้าพเจ้าขอฝาก ข้างอีกปีหนึ่ง ในงบประมาณ
 พุทธศักราช ๒๔๔๗ รายรับของประเทศไทย รายรับทั้งหมดจากงบประมาณนั้นรายรับทั้งหมด
 ๑๘๔,๘๓๐,๐๐๐ กว่าบาท คราวนี้รายจ่าย ๑๘๘,๗๕๐,๐๐๐ กว่าบาท คราวนี้ท่านประธาน ฯ มา
 ลงมือดู พระราชบัญญัติระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉินนี้เมื่อเปิดลายปรากฏว่างบประมาณไม่เป็น
 ดุลยภาพ โดยรัฐบาลต้องตั้ง คือหมายความว่ารายจ่ายเกินรายรับไปพันกว่าล้านบาท ซึ่งปรากฏ
 อยู่แล้วในงบประมาณซึ่งผ่านจากสภาไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ คราวนี้เรามาคิดดูอีกว่าในพุทธศักราช
 ๒๔๔๕ นั้นเรามีธนบัตรหมุนเวียนอยู่ในท้องตลาดประมาณร้อยกว่าล้านบาท ในปีพุทธศักราช ๒๔๔๖
 มีอยู่ร้อยกว่าล้านบาทและในปีพุทธศักราช ๒๔๔๖ และ ๒๔๔๗ นี้ประเทศไทย เรามีธนบัตรหมุนเวียน
 อยู่ในท้องตลาดสี่พันสองร้อยกว่าล้านบาท เช่นนี้ก็จะทำให้ไม่มีทางที่จะเข้าใจเป็นการอื่นต่อไป
 ได้นอกจากว่าเนื่องจากรัฐบาลยังคงใช้พระราชบัญญัติระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉินอันนี้อยู่ เป็นเหตุ
 ให้รัฐบาลมีอำนาจที่จะเพิ่มเติมเงินเกี่ยวกับการพิมพ์ธนบัตรและความหมุนเวียนของธนบัตรให้มากขึ้น
 ท่านประธาน ฯ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วครั้นใดที่ข้าพเจ้าเห็นว่ารายจ่ายที่รัฐบาลนี้ยังไม่อาจที่จะ

จัดสรรระบบเงินตราให้อยู่ในภาวะเสถียรอย่างระจ่างแจ่มแจ้งตั้ง เหตุยั้งรัฐบาลได้ เสนอต่อสภาผู้
 มานี้ที่ทราบกันแล้ว ข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าการเงินของเมืองไทยนั้นก็ยังคงอยู่ในภาวะที่ทรุดโทรม คราวนี้
 ข้าพเจ้าได้เฝ้าดูการกระทำของรัฐบาลนี้ตลอดมาก็ปรากฏว่าได้มีการกู้เงินอีกทั้งภายในและ
 ภายนอกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธนาคารโลกจากค่าตกลงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังนั้นก็ปรากฏว่า เราเป็นหนี้ธนาคารโลกอยู่ถึง ๒๕ ล้านกว่าดอลลาร์ ทั้งนี้เราไม่รวมหนี้
 ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอินเดีย และประเทศอังกฤษซึ่งเราเป็นลูกหนี้ ชาวอเมริกัน
 นอกจากเป็นหนี้ภายนอกประเทศแล้ว เรายังเป็นหนี้ภายในประเทศอยู่อีก คราวนี้เมื่อพวกเขาก็ก
 ก็นับว่าประมาณไม่ เป็นคุณภาพถึงพันกว่าล้านบาท เช่นนี้ก็เป็นหนี้ที่น่าวิตกแก่การคลังเป็นอย่างยิ่ง
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัว เลขของกรมศุลกากรในระยะ ๒ - ๓ เดือนหลังที่แล้งมาปรากฏว่าสินค้า
 ขาออกของเมืองไทยน้อยกว่าสินค้าขาเข้า คุลย์แห่งการชำระหนี้ก็ดี คุลย์แห่งการค้าก็ดี ไม่เป็น
 คุลย์ภาพ ไม่มีกำไร เป็นอย่างนี้ จึงอยู่ข้าพเจ้าไม่อยากจะนำเอาสิ่งเหล่านี้มากล่าว แต่ที่ท่าน
 ประธาน ฯ ท่านอย่าลืมว่าการที่จะจัดสรรระบบเงินตราของเมืองไทย เราให้อยู่ในภาวะที่ถาวร
 นั้นย่อมขึ้นอยู่กับความมั่นคงของภาวะการเศรษฐกิจของเมืองไทย เราอย่างไม่มีปัญหา ก็เมื่อเช่นนี้
 รัฐบาลไม่สามารถที่จะจัดภาวะการเศรษฐกิจภายในเมืองไทย เราให้อยู่ในภาวะมั่นคง ไม่ให้การ
 เงินของเรา สิ้นค่าไป เช่นนี้แล้วข้าพเจ้าว่ารัฐบาลนี้ยังจะต้องมาขอต่อพระ ราชบัญญัติระบบเงินตรา
 ในภาวะฉุกเฉินนี้อีกทีนี้ ๆ ไม่รู้จักสิ้นสุด เว้นแต่เราจะกระทำตัวให้เงินของเรา มีค่าในตลาด
 ต่างประเทศหรือไม่ เช่นนี้ภาวะการชำระหนี้ที่ปรากฏอยู่ทุกวันนี้จากอัตราเงินปอนด์กับเงินดอลลาร์ที่ดี
 ซึ่งจึงขึ้นวิ่งลงซึ่งบัดนี้ขึ้นมาถึง ๕๕ และ ๖๐ บาทต่อ ๑ ปอนด์ แล้วเช่นนี้ เราไม่มีโอกาสที่จะจัดสรร
 ระบบเงินตราให้อยู่ในภาวะที่ถาวรได้เลย คราวนี้ที่คุลย์การค้าของเราเป็นอย่างนี้ คราวนี้ใน
 ท่านประธาน ฯ คราวนี้ที่การใช้จ่ายของรัฐบาลยังอยู่ใน คุลย์ที่มากมาบพุ่งเพื่ออย่างหนัก
 เพราะว่า การที่รัฐบาลพยายามมีรายจ่ายของตนเองได้เท่าไร ความสมบูรณ์ของเงินตราของประ
 ชาติ ความเดือดร้อนของประชาชนและความมั่นคงในทางการเงินของประเทศนั้นย่อม เกิดขึ้น

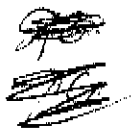
ข้าพเจ้าขอเรียนอย่างนี้ว่า โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าในฐานะประชาชน ในฐานะผู้แทนราษฎร และประชาชนทั้งหลายได้รู้สึกวิตกกังวลถึงภาวะการคลังของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ว่าท่านจะจัดสรรระบบการเงินของประเทศไทยเราไม่ให้ค่าล้มตึงมาเช่นเดิมได้อย่างไร เพราะภาวะการศรัทธาเท่าที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้เงินของเราเสื่อมค่าลงไปเป็นอันมาก ภาวะการคลังของเราต้องขอมแบบ เราต้องกู้เขา เราเป็นหนี้เขา เราต้องกู้ภายในประเทศ ต้องกู้จากต่างประเทศอย่างนี้งบประมาณเราไม่เป็นคุณภาพปีแล้วปีเล่า ที่เป็นอยู่อย่างนี้ ท่านประธาน ข้าพเจ้าต้องเสียใจมาก ท่านประธาน ข้าพเจ้าขอแยกกล่าวไปถึงว่า เมื่อข้าพเจ้ามีประกาศพระบรมราชโองการตั้งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ข้าพเจ้าจะไม่ให้กระทบกระเทือนถึง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คุณแคล้ว ฯ อย่าให้มันออกไปนอกเรื่องมากนัก ความจริงออกจะ ไปนอกเรื่องมากแล้ว

นายแคล้ว นรุมปี (ขอนแก่น): ท่านประธาน ฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะการคลังของเราที่พูด โทรม เป็นอยู่ในทุกวันนี้ นั้น ต้องการมือคั้นท่านที่จะเข้ามาแก้ไขภาวะการในประเทศ ท่านรัฐมนตรีท่านเป็นนายตำรวจใหญ่ เอาตำรวจมาแก้คลังจะไม่ไหวไหม ข้าพเจ้าวิตก เป็นอันมาก ข้าพเจ้าวิตกเพราะว่าท่านเป็นรัฐมนตรีมหาดของข้าพเจ้าตามกฎหมาย แต่ข้าพเจ้ายังวิตกว่าท่านเป็นตำรวจ ท่านจัดการการตำรวจของท่านเจริญแล้ว คชาวนี้ท่านจะมาแก้ไขการคลังท่านจะไหวไหม เราจะได้ออกดูว่าภายคองอาหิคณนี้ไม่มีอะไรที่ตำรวจจะทำได้ เราจะได้คอยดู เป็นอย่างนี้

๑๕.๐๗ น.

พลโท ประจวบ ภูมิมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: ท่านสมาชิกไทยคดีปริมาณออกเรื่องไปมากมาย ขอเรียนว่าที่เสนอพระ ราชบัญญัตินี้มานั้น เป็นการที่เราได้ขอผูกพันกับกองทุนระหว่างประเทศ ที่จะจัดให้ระบบเงินอยู่ในภาวะเสถียร แต่การทำคลังว่าไม่เกิด

ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เพราะฉะนั้นประเทศไทยเราจะทำไปเพื่ออะไร
ก็ได้เรียนแล้วว่าประเทศ ๕๕ ประเทศทำได้เพียง ๓ ประเทศ แล้วประเทศไทยเรามีความ
จำเป็นจะต้องทำไป ทำได้ เหลืออัตราแลกเปลี่ยนอัตราเดียว แต่สินค้าเราขายไม่ออก ค้าขาย
ไม่ได้ ค่าแร่ไม่ได้ ค่าอะไรไม่ได้เลย เพราะสินค้าเราแพงเกินไป เราได้พิจารณาถึงในค้ำ
นี้ และขอเรียนชี้แจงต่อสภาด้วยความเคารพว่าระบบเงินตรา คุณภาพการค้ำ งบประมาณ
แผ่นดินเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันอยู่ แต่ว่าที่เสนอนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับระบบเงินตรา ไม่ได้ เกี่ยว
ข้องกับความเสื่อมค่าของเงินตราประการใดเลย ก็ผมจะบอกได้ว่าประเทศในเครือของ
กองทุนระหว่างประเทศนี้ ไม่มีประเทศใดที่มีฐานะระบบเงินตราที่มั่นคงเท่ากับประเทศไทย ดัง
ได้ตอบกระทู้ท่านผู้แทนมาแล้วเมื่อสองวันนี้อ่า เรามีทองคำสำรองตั้ง ๓๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ เรา
มีเงินตราต่างประเทศเป็นหลักทรัพยรวมทั้งสิ้นแล้วอีก ๓๓% เรามีธนบัตรเป็นทุนสำรองอยู่
๑๐๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเราตีราคาตลาดธรรมดา คือตีตลาดการไม่ใช่ตีตลาดจริง ๆ เสีย
ด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นระบบเงินตราของเราไม่มีปัญหา ที่จะบอกว่าเงินตราของเราไม่ได้
หรือค่าเงินบาทเราเสื่อมค่า ส่วนคุณสการท่านอื่นอีกเรื่องหนึ่ง คุณสการค่าเฉพาะเพื่อประโยชน์
ในค้ำการค้าและเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมเศรษฐกิจ เราจึงไม่สามารถปฏิบัติตามพันธกรณี
ขององค์การกองทุนระหว่างประเทศได้ เพราะไม่เกิดประโยชน์ ส่วนงบประมาณแผ่นดินที่ท่าน
บอกว่าเราขาดทุน งบประมาณเราไม่สู้คุณภาพนั้น ไม่จริง งบประมาณสู่คุณภาพ ในงบประมาณ
สามัญนั้นคุณภาพมาตลอดมา แต่ส่วนงบประมาณลงทุนนั้น เป็นธรรมดา เราจะบูรณะบ้านเมือง
เราจะทำให้บ้านเมืองเราก้าวหน้า เราจะทำให้ถนนหนทาง เช่นการรถไฟ การทำเรือ พลัง
งานร้อยแปดต่าง ๆ นา ๆ เราก็ต้องหาเงินกู้ เรามีหนี้เพียง ๕ ล้านเหรียญซึ่งคิดเป็นเงิน
ตามอัตราแลกเปลี่ยนเสรี (ราว ๒๐๐ กว่าล้านบาท แล้วประเทศไทยมีทุนสำรอง เป็นธนบัตร
ตั้ง ๔,๐๐๐ กว่าล้าน มันก็เปอร์เซ็นต์ ท่านลองคิดดู มีประเทศใดบ้างในโลกนี้ที่ไม่มีหนี้ หนี้แลก
อะไรเราก็ใช้ไปหมดแล้วเหลือ ๕ ล้านเหรียญ เป็นเงิน ๒๐๐ กว่าล้านบาท ไม่ถึง ๕ %
จะเรียกว่าหนี้อะไรกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนได้ว่างประมาณแผ่นดิน เราสู้คุณทุกปี

7/04 ~~Handwritten marks~~

แต่ว่างบประมาณลงทุนเป็นธรรมดาจะต้องถูกจากบัญชีเสถียรภาพ ถูกจากธนาคาร โลกบ้าง เล็กน้อย
 ประเทศอเมริกาสำหรับงบประมาณปี ๕๕๕ นี้ขาดทุน ๑๐ % เพราะตั้งงบประมาณไว้ ๒๕
 หมื่นล้าน แต่เขาทำได้จริงเพียง ๒๒ ขาดทุนไปเกือบประมาณ ๕ หมื่นล้าน ปกติเลย ๕ %
 ปีนี้ ๑๐ % แต่ของเราไม่เคยขาดทุนเลย เพราะฉะนั้นระบบเงินตราของเรานั้นคงที่สุดงบประมาณ
 ปรมาณที่สุดสุด เว้นแต่งบประมาณสำหรับการลงทุนเราก็ต้องเอาเงินกู้ทำงานก้าวหน้า แต่ท่าน
 ผู้แทนท่านผู้เกียรติท่านก็เรียกร้องจะเอาสารพัด ถ้าไม่กู้มาลงทุนแล้วเมื่อไรจะทำงานให้ก้าว
 หน้าได้ สำหรับงบประมาณแผ่นดินก็อย่าง เวียนแล้วว่า "สภาประเทศหนึ่งเป็นมหาประเทศใหญ่ยิ่ง
 ก็ยังขาดทุน ๑๐ % แต่ของเราไม่ขาดทุนเลย ส่วนเรื่องดุลการค้านั้นเป็นเรื่องที่เป็นไปตาม
 ระยะเวลาคราวหนึ่ง เมื่อเราปล่อยสินค้าออกได้ ดุลการค้าของเราก็เป็นไปตามปกติ และขอ
 เวียนว่าสำหรับดุลการค้านั้นมันดีกว่าปีก่อนรอบกว่านั้น เพราะฉะนั้นมันมีอะไรที่ควรจะวิพากษ์ใน
 คำนี้นี้ แต่ที่ได้เวียนมาในวันนี้ก็ขอชี้แจงว่า มันเป็นพันธกรณีที่ผูกพันกันอยู่ จะสิ้นสุดในวันที่ ๓๐
 เดือนเมษายน จึงขอต่อไปอีก ๒ ปีเพื่ออุตสาหกรรมของโลกต่อไป และเพื่อประโยชน์
 ของเราเอง เพราะการจะให้อัตราแลกเปลี่ยนอัตราเดิมนั้น ถ้าเราทำได้ แต่ว่าไม่เกิด
 ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของเรา เพราะฉะนั้นเพื่อประโยชน์ของประเทศส่วนรวมก็จึงขอ
 ประทานเสนอสภาผู้มาเพื่อได้โปรดอนุมัติขอต่อไปอีก ๒ ปี ดังที่ได้เวียนมานี้

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : กระผมขอประทาน เสนอให้ปิดอภิปราย

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะรับหลักการ แต่ง

ร่างพระราชบัญญัติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือ โดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ เห็นสมควร รับหลัก

แห่งร่างพระราชบัญญัติ โดยพร้อมเพรียงกัน ส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: รัฐบาลขอประทาน
เสนอพิจารณาตรวจเคี้ยว

ไม่มีสมาชิกมีความเห็น เป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่มีความเห็น เป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติ
ให้พิจารณาตรวจเคี้ยวได้

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: ขอประทาน ก่อน
ที่จะพิจารณาในวาระที่ ๒ รัฐบาลขอประทาน เติมข้อความในมาตรา ๒ เพื่อให้เป็นไปตามแบบ
ในปัจจุบันที่ใช้อยู่ คือเติมว่า "มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป" คือขอเติมคำว่า "ถัดจากวัน" ระหว่างคำว่า "วัน" กับ "ประ
กาศ" คงอ่านได้ความใหม่ว่าอย่างนี้ "พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป"

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ถ้าที่ประชุม ไม่คัดค้านหรือมีความเห็น เป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติ
ให้แก่แก้ไขข้อแก้ได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร: ร่างพระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๔๔๓

นายชัยวัฒน์ อินทรพาณิชย์ (คำพูด): ผมขอแปรญัตติชื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ คือชื่อร่างที่ว่า
พระราชบัญญัติระบบเงิน (ฉบับที่ ๔) ผมเกรงว่าเพื่อกันความผิดพลาด "ฉบับที่ ๔" สดมแบบ
อย่างที่เคยทำมานั้นต้อง... เอาไว้ก่อน ไม่ใช้ฉบับที่ เพราะสภานี้ยังยืนยันไม่ได้ว่าฉบับนี้เป็นฉบับ
ที่ ๔ ถ้าเมื่อออกไปในรูปแบบนี้ เกิดเป็นฉบับที่ ๕ จะเสียไป เพราะฉะนั้นเพื่อรักษาแบบนั้นประการ
หนึ่งและเพื่อป้องกันการผิดพลาด ผมขอแปรญัตติตัดคำว่า "๔" ออกเป็น "... แทน

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง: ไม่ขัดข้อง

ประธาน

๗๗๗ ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้แปรญัตติให้คัดเลข ๕ ออก ในชื่อร่างพระราชบัญญัติ
คือ วันไว้วางใจ เจ้าหน้าที่จะได้ไป เติมภายหลังอย่างที่เคยทำมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อถ่วงความผิดพลาด
รัฐบาลไม่ซัดซ่อง ถ้าที่ประชุมนี้ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติให้แก่ไซคามผู้แปรญัตติ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร: โดยที่เป็นการสมควรใช้กฎหมายปัจจุบันว่าด้วยระบบ
เงินตราต่อไปอีก

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่...) "

พ.ศ. ๒๔๕๓

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ กฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉิน และกฎหมายว่าด้วยระบบเงิน
ตราชั่วคราว ซึ่งจะมีผลภายในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๓ ให้ใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินสองปี
นับแต่วันหมดอายุ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เป็นการเสร็จพิจารณาวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณา
วาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้บังคับใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศ
ใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ โดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ เห็นสมควรประกาศใช้ได้ โดยพร้อม
เพรียงกัน ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๑๒ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๓

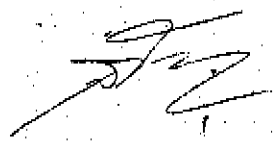
หลักการ

เพื่อให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ขยายสถานศึกษา โดยใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ให้เช่าไปเพื่อประโยชน์แก่การศึกษาของชาติ

เหตุผล

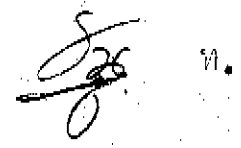
เนื่องด้วยทรัพย์สินที่จะใช้เพื่อประโยชน์แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ได้ให้บุคคลเช่าไป ครั้นหมดสัญญาเช่าแล้ว ผู้เช่าก็ไม่ยอมส่งคืนทรัพย์สินนั้น โดยอาศัยการคุ้มครองจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน เป็นเหตุให้รัฐบาลไม่สามารถจะดำเนินกิจการให้เจริญก้าวหน้าได้ตามนโยบายของรัฐบาล เพราะไม่สามารถจะสร้างสถานศึกษาเพิ่มเติมขึ้นได้ รัฐบาลเห็นว่าถ้าจะปล่อยให้สภาพการณ์ดังเป็นอยู่เช่นนี้ กิจการของรัฐบาลก็ไม่อาจดำเนินไปได้ด้วยความมุ่งหมาย จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันเสียใหม่ โดยยกเว้นมิให้ใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันมาบังคับแก่ทรัพย์สินที่จะใช้เพื่อประโยชน์แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ทรัพย์สินนั้นคืนมาเพื่อจัดการขยายกิจการสร้างสถานการศึกษาให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ของชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป เหตุผลอื่น ๆ จะได้อธิบายในที่ประชุมสภา.

สำเนาถูกต้อง. /

แผนกระเบียบวาระ

อุดม พ.

พ.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๓

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะ
คับขัน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะ
คับขัน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๓"

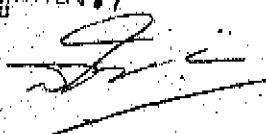
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ ของพระราชบัญญัติควบคุม
ค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๕๕๕

"มาตรา ๕ ทวิ ทรัพย์สินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่จะใช้เพื่อประ โยชน์ใน
การสร้างสถานศึกษาให้กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อประ โยชน์แห่งการ ศึกษาของชาติ ไม่ว่า
จะได้ให้บุคคลใดเช่าไปก่อนหรือหลังวันใช้บังคับแห่งพระ ราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่อยู่
ในบังคับแห่งบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน

ทรัพย์สินแห่งใดที่จะใช้เพื่อประ โยชน์ในการสร้างสถานการศึกษาให้กับจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย เพื่อประ โยชน์ของชาติตามที่กล่าวในวรรคต้น ต้องประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา"

สำเนาถูกต้อง./

แผนกระ เบียบวาระ

อุบล พ.
.....

1107

สภาผู้แทนราษฎร ค.๑๒/๒๕๕๗ (วิสามัญ) โขก - เล็ก ค.๑๒/๒

พลเรือโท หลวงสุนาวิดิวิชัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: รัฐบาลขอเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่...) พ.ศ.๒๕๕๗ หลักการ เพื่อให้
 องค์กรมหาวิทยาลัยได้ขยายสถานศึกษา โดยใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่เข้าไปเพื่อประ โยชน์
 แก่การศึกษาของชาติ เหตุผล เนื่องด้วยทรัพย์สินที่จะใช้เพื่อประโยชน์แก่จุฬาลงกรณ์มหา
 วิทยาลัยซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ได้ให้บุคคลเข้าไป ครั้นหมดสัญญาเช่าแล้วผู้เช่าก็ไม่ยอมส่งคืน
 ทรัพย์สินนั้น โดยอาศัยการคุ้มครองจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน เป็น
 เหตุให้รัฐบาลไม่สามารถจะดำเนินกิจการให้เจริญก้าวหน้าได้ตามนโยบายของรัฐบาล เพราะ
 ไม่สามารถจะสร้างสถานศึกษาเพิ่มเติมขึ้นได้ รัฐบาลเห็นว่าถ้าจะปล่อยให้สภาพการณ์คง เป็น
 อยู่เช่นนี้ กิจการของรัฐบาลก็ไม่อาจดำเนินไปได้สมควรความมุ่งหมาย จึงเห็น เป็นการสมควรที่จะ
 แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน เสียใหม่ โดยยกเว้นมิให้ใช้
 กฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันมายังคับแก่ทรัพย์สินที่จะ ใช้เพื่อประโยชน์แก่
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้ทรัพย์สินนั้นคืนมา เพื่อจัดการ ขยายกิจการสร้างสถานการ ศึกษา
 ให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ของชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

อนึ่ง ก่อนจะพิจารณาขอเรียนว่าในร่างพระราชบัญญัตินั้นยังมีการคลาดเคลื่อน
 และตกอยู่-บาง จึงขอเพิ่มความรัดจากมาตรา ๕ ทวิ หลังจากอันอยู่ประกาศ นั้นเป็นมาตรา ๔
 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เหตุ จึงขอเสนอมาเพื่อ
 ให้สภาได้วินิจฉัย

ไม่มีสมาชิกหักท้วงหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ถ้าไม่มีสมาชิกมีความเห็น เป็นอย่างอื่น ถือว่าให้ เติมได้ตาม
 ที่รัฐมนตรีเสนอ

๑๕.๒๑ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น): สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้า ได้พิจารณา
 ถึงหลักการและเหตุผลแล้ว ความจริงก็น่าเห็นใจในการที่ รัฐบาลต้องการทรัพย์สินของ
 /ทาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกลับคืนไปเพื่อขยายการศึกษา และในการที่ทางรัฐบาลเสนอกฎหมายนี้
เข้ามาก็เพื่อให้ทรัพย์สินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ได้รับการยกเว้น วัตถุประสงค์กับกฎหมายกา
ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน แต่แม้อย่างนั้นก็ถาม ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกว่า จะเห็นด้วยกับหลักการนี้ไม่
ได้ ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่ากฎหมายว่าด้วยควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันนั้น เป็นกฎหมายพิเศษ ซึ่งมี
เจตนารมณ์ที่จะรักษาประโยชน์ของผู้เช่า คือผู้ที่เดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย คือความธรรมดา
นั้นในสมัยปกติ เราจะต้องไม่ใช้กฎหมายอย่างนี้

คือสมัยปกติจะต้องไม่ได้ใช้กฎหมายอย่างนี้ เราจะต้องใช้กฎหมายประมวลแพ่ง ที่ทำ
 คือผู้เช่าและผู้ให้เช่าก็มาทำความเข้าใจกับประมวลแพ่ง ๆ ก็พอแล้ว แต่ใน
 การที่เราได้มีกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันขึ้นมา ก็เนื่องจากว่า
 การปฏิบัติความกฎหมายแพ่งพาณิชย์นั้น เป็นเหตุใหญ่ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยคือครั้น เกี่ยวกับผู้ที่
 มีบ้านเหมือนให้เช่าเอาเปรียบเอาอีกหลายอย่างหลายประการ เพราะฉะนั้นจึงได้มี
 กฎหมายนี้ขึ้นมา แล้วที่กฎหมายมีความประสงค์จะให้เป็นประโยชน์แก่ผู้เช่า ผู้เช่าคือครั้น คือ
 ผู้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยแล้ว ข้าพเจ้าวิตกว่าถ้าหากว่ากฎหมายนี้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้แล้ว ผู้
 ที่อาศัยทรัพย์สินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคงมีจำนวน ไม่น่าที่จะได้รับการเดือดร้อน
 และทางรัฐบาลได้เตรียมที่จะจัดหาที่อยู่ให้สมาชิกที่ได้รับความเดือดร้อนเหล่านี้ให้หรือไม่
 ข้าพเจ้าก็ยังสงสัยอยู่และวิตกว่า ทางรัฐบาลคงจะไม่ได้เตรียมการในเรื่องนี้ไว้ เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยในการที่รัฐบาลจะมาอาศัยอำนาจของสภานี้คัดกฎหมายเพื่อ
 ชำไลบุคคลผู้ที่มีที่อยู่อาศัยให้เป็นผู้ที่ปราศจากที่อยู่อาศัย หากที่อยู่อาศัยไม่ได้โดยวิธี
 ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เรื่องชำไลที่เดียว
 เพราะเหตุว่าในหลักที่วรรค ๒ ข้อ ๑ ได้โปรดเกล้าฯ ถ้าหากว่าทรัพย์สินแห่งใดที่จะใช้เพื่อ
 ประโยชน์เพื่อการสร้างสถานศึกษาให้แก่จุฬาลงกรณ์แล้วก็ได้ให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกา
 เพราะฉะนั้นถ้าจุฬาลงกรณ์ยังไม่มีความต้องการที่จะสร้างสถานศึกษาอย่างนี้ ก็ยังไม่
 การชำไล แล้วถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะต้องการออกกฎกฤษฎีกาเมื่อไรแล้วก็เชื่อว่ารัฐบาล
 คงจะไม่ให้ผู้ที่อยู่ในที่นั้นเดือดร้อนอะไรเป็นแน่ เนื่องจากว่าทางผู้เช่านั้นจะไม่ยอม
 ยินยอมให้ตามที่รัฐบาลสนับสนุนหรือช่วยเหลือเท่านั้น จึงจะเดือดร้อนได้ เพราะฉะนั้น
 ในการที่ท่านบอกว่าออกกฎหมายเพื่อชำไลอย่างนี้ยังไม่ถูกต้อง เพราะเหตุว่าจะต้องออก
 พระราชกฤษฎีกาอีกครั้งหนึ่งจึงจะชำไลได้ เพราะเหตุว่าจะต้องเป็นที่สร้างสถานศึกษา
 ด้วยจึงจะไล่ ไม่ใช่ไล่ที่เดียวทั้งหมดเลย

๒ ไข่ไข่ เมื่อเขื่อนั้นแล้ว เราก็ไม่มีทางแปลเป็นอย่างอื่นได้ เราต้องแปลให้เป็นผลดีแก่
 กฎหมาย คือของร่างเดิม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีวิธีที่จะใช้ใช้สถานที่ เมื่อจำเป็น
 เพื่อการศึกษาแล้วก็นำเรื่องราวให้คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าพิจารณา เมื่อคณะกรรมการ
 ควบคุมค่าเช่าพิจารณาแล้วลงมติว่าให้ออกได้แล้วอย่างนี้เมื่อถึงเวลาที่มีกรณีขึ้นได้ คือหมายความว่า
 ว่ามีการฟ้องร้องทางศาล ศาลจะต้องถือตามมติของคณะกรรมการควบคุมค่าเช่า ซึ่ง
 ลงมติให้ขึ้นได้โดยง่ายแล้ว มันก็เป็นทางแก้ในกฎหมายอย่างหนึ่ง แต่รัฐบาลก็ไม่ได้
 หาทางแก้แบบนี้ คือออกกฎหมายมาแบบบังคับกันคือ ... อย่างไม่ก็ตามเจตนาอย่างแจ่มชัด
 ว่า เมื่อฉันต้องการให้จุฬาลงกรณ์ให้เอาละ สำหรับจุฬาลงกรณ์ แล้วคราวต่อไปจะมีวิ
 วาอารามหรือว่านิติบุคคลอื่น ๆ บางอย่างก็ไม่สามารถจะทราบได้ การออกกฎหมาย
 แบบนี้เป็นทางออกอย่างเร็วที่ไม่มีทางแก้ข้ออื่น ๆ แล้ว เพราะฉะนั้นก็ขอให้ข้อ
 สังเกตว่า การออกกฎหมายอย่างนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นพ้องด้วย ควรหาทางอื่นที่เหมาะสม
 กว่านี้

๑๕.๓๐.๕.

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำอธิบายของท่านผู้
 ผู้มีเกียรติซึ่งเป็นนักกฎหมาย รู้สึกว่าไม่มีเหตุผล แต่ว่าเมื่อพิจารณาถึงร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ ขอให้ท่านนักกฎหมายและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพิจารณาให้ซึ่งไปสักหน่อย ข้าพเจ้า
 จะอธิบายหลักกลางเหตุผลของท่านให้เห็นก็เห็นพ้องไปด้วย อะไรที่ท่านกล่าวมาทุกประเด็น
 นั้น ข้าพเจ้ายอมรับด้วยหลักการและเหตุผลของท่าน แต่ข้าพเจ้ากำลังจะรบกวนท่านเข้าสู่
 ประเด็น ที่ท่านว่าพระราชบัญญัตินี้ถ้าจะมีวิธีทางอื่นใดเหมาะสมกว่านี้มันก็ได้พิจารณา
 แล้วไม่มี นี่แหละเป็นวิธีทางที่ดีที่สุด เช่นท่านอ้างว่าจะมาตั้งให้คณะกรรมการควบคุมค่า
 เช่าอย่างนั้น ตามหลักที่สุดกฎหมาย เพราะว่าถ้าหลักกฎหมายแพ่ง อย่างท่านสมาชิกฝ่าย
 ด้านอ้างว่าเรามีกฎหมายสำหรับควบคุมค่าเช่ายกเว้นเป็นพิเศษนั้น รัฐบาลทำด้วยเหตุผล
 เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันมีข้อแม้ไว้บ้างบางข้อว่า ถ้าบ้านเป็นที่
 อยู่อาศัยจึงจะให้คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าและต้องให้บังคับได้ หมายความว่าถ้าเป็น

ครั้นค่าหรือเป็นโรงงานอุตสาหกรรมจึงจะได้ ถ้าเป็นที่อยู่อาศัยและคงไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าพิจารณาอย่างนี้ ถ้าไปเขียนผังไว้เช่นนั้นที่ดินจุพาลงกรณมีอยู่มากมาย บางรายอาจจะเป็นที่อยู่อาศัย คณะกรรมการก็ไม่สามารถจะไปแตะต้องได้อย่างนั้น แม้แต่จะเขียนอย่างนั้นก็เป็นหมิ่น ถ้าเป็นหมิ่น ถ้าหากว่ารัฐบาลจะใช้วิธีให้คณะกรรมการทำไปโดยไม่ชอบด้วยหลักกฎหมายอย่างนี้ก็จะถูกครีหา อันนี้เมื่อท่านทราบถึงข้อเท็จจริงของหลักกฎหมายอันนี้ เป็นอันว่าเหตุผลของท่านก็ตกไป แล้วประการที่สองที่ท่านบอกว่าการเขียนกฎหมายนั้นควรจะเขียนให้กว้างไม่ใช่เฉพาะเจาะจง โดยทรัพย์สินของจุฬาฯ พุคโดยหลักทั่ว ๆ ไปนั้นถูก แต่มีข้อยกเว้น อันนี้รัฐบาลก็ได้พิจารณาโดยถ่วงแต่เหมือนกันว่าเราจะเขียนให้กว้างๆ เราก็มีพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันอันหนึ่งอยู่ ยกเว้นโดยกฎหมายแพ่ง ๆ อยู่แล้ว ถ้าหากว่าเราเขียนโดยกว้างขวางทั่ว ๆ ไปนั้น มองผิวเผินอย่างท่านมอง ครั้งแรกข้าพเจ้าก็มองอย่างท่านมอง มองผิวเผินเพื่อความเป็นธรรม อาจจะไหมหาวิทยาลัยอื่นใด อาจจะไหว้วาอาราม หรืออาจจะให้องค์การรัฐบาลบางแห่งได้ถ่วงการที่นั้นให้ได้ประโยชน์ด้วยวิธี อย่างนั้นจะกระเทือนมาก หมายความว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปต้องกระเทือนน้อยที่สุด เรายังเป็นออกไปให้โดน แต่วิธีที่จะให้ได้นั้นเราไม่ไหว เราจะไม่เอาแต่ให้ทั่ว โท่น แต่เราจะเอาให้มันละเอียดแต่ตรงปึก จึงมาออกเป็นพระราชกฤษฎีกาอย่างนี้ ก็หมายความว่าที่ในจุฬาฯ นั้นมีตั้งพันไร่ที่ให้เข้าไป ถ้ามองแต่ผิวเผินรัฐบาลออกกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วมันจะกระทบที่กระทบกระเทือนคนตั้งพัน แต่รัฐบาลได้พิจารณาถึงอันนี้แล้วก็จะออกมาเป็นพระราชกฤษฎีกา หมายความว่าที่ของจุพาลงกรณที่ให้เข้าไปพันกว่ารายนั้น จะเอาตรงไหน จะเอาตรง ๕๐ ไร่ตรงนี้หรือ ๑๐๐ ไร่ ๒๐๐ ไร่ตรงนี้จะต้องมีสก็มมีโครงการ มีแผนการที่ ซึ่งก็ขึ้นมาจากคณะกรรมการอีกครึ่งหนึ่ง เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นถ่วงแต่แล้วจึงประกาศออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ไม่ใช่อาศัยมือของเราไปละรายนุ้เข้าซึ่งนอนหลับไม่รู้สึกไม่เห็นตั้งพันครอบครัว ซึ่งอย่างนี้เป็นกรถูกต้องแล้ว เพราะอะไร เพราะหลักกฎหมายเวลานั้นเราต้องถือเอารัฐเหนือ

สิ่งอื่นใดนี้ก็เขานูมานใจว่าการศึกษาเป็นประโยชน์ของประเทศชาติ แม้แต่ที่อื่นรัฐจะเอา
 ยิงเวนคืนได้ นี่เป็นที่ของจุฬาลงกรณ์โดยแท้ และไม่ได้เอาทั้งหมด นี่เป็นวิธีการที่ชอบแล้ว
 \ หาทางหลักเลี้ยงที่ถูกครีหาและกระทบกระเทือนอย่างที่สุดแล้ว เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะเอา
 ครองไหนก็ประกาศอีกครั้งหนึ่งอย่างนี้ จึงเจาะจงเอาเฉพาะตรงนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อ
 ท่านพิงคำอภิปรายของข้าพเจ้าที่กลางเหตุผล ข้าพเจ้าก็เชื่อว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะ
 เห็นประโยชน์ของการศึกษาเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ และคงผู้รับรองร่างพระ
 ราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเอกฉันท์

๕.๓๓๓.

นายทิม กุริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : วิธีการออกกฎหมายที่ใช้วิธีเฉพาะแห่งใด
 แห่งหนึ่งหรือ เฉพาะบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่รัฐบาลเคยปฏิบัติมาแล้วนั้นอย่าง เวนคืนที่ของหม่อม
 ราชวงศ์หญิงพันทิพย์ ฯ นั้น แต่ว่าเป็นเรื่องที่ล่วงมาแล้ว แต่ว่าเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ
 เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่แสดงว่าเป็นเรื่องเฉพาะ ~~ทุก~~ เรื่อง อย่างน้อยแล้วควรจะให้
 หม่อมให้เป็นกฎหมายใหญ่ในเรื่องออกพระราชบัญญัติยกเวนที่ดินของจุฬาลงกรณ์ให้อยู่ในพระ
 ราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน ก็เป็นวิธีการอีกวิธีการหนึ่งที่เฉพาะเจาะจงเอา
 เฉพาะราย ซึ่งการออกกฎหมายไปเช่นนี้ ข้าพเจ้าได้คำนึงเห็นว่ามันคล้าย ๆ จะเป็นการ
 ชักกับรัฐธรรมนูญอยู่ เพราะว่ารัฐธรรมนูญนั้นมีอยู่ว่า บุคคลนั้นยอมเสมอกันตามกฎหมาย
 \ ฐานันครศักดิ์โดยกำเนิด โดยแต่งตั้งก็ดีไม่ได้ก่อให้เกิดเอกสิทธิแต่อย่างใดเลย เอาเฉพาะ
 สำหรับจุฬาลงกรณ์ไม่ใช่บุคคลธรรมดาแล้วเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย แต่ว่าเป็นนิติบุคคลซึ่ง
 เกิดเอกสิทธิขึ้นมาตามนิติบุคคลอื่น แล้ว อย่างมีสมาชิกผู้หนึ่งอภิปรายไปแล้วว่าบรรดาสถาน
 ที่ราชการต่าง ๆ บรรดาวัดวาอารามหรือสถานที่ราชการอื่น ๆ ก็ดี หากไม่ไม่มีพระราชบัญญัติ
 ตราไว้เช่นนี้บ้าง ถ้าหากว่าเราจะออกกฎหมายเช่นนั้นเราก็ออกกฎหมายที่กว้างไป บรรดา
 \ สถานที่ราชการ ที่ดินของราชการหรือมหาวิทยาลัยนั้นให้มีการยกเวนแล้ว ก็เมื่อเช่นนี้เรา
 ที่ ~~ที่~~ เรายังมีพระราชบัญญัติไว้อีกว่าจะใช้ที่ใดก็ประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกา เช่นนี้ก็
 เหมาะสมอยู่แล้ว ทำไมจะเฉพาะเจาะจงมาแต่มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยอื่น

หรือวัดวาอารามอื่น หรือสถานที่ราชการอื่น ๆ ซึ่งบังเอิญให้เข้าไปแล้ว ซึ่งท่านเชลยทูท่าน
 ไปตรวจดูพบเข้าอีก ก็จะมีมากวนเวลาของสภาฯ ออกทีละอย่างทีละอย่างนี้ เป็นการ ไม่
 สมควร เมื่อเราจะออกไปแล้วก็ออกไปเสียกว้าง ๆ เมื่อจะใช้ที่ใดก็ประกาศเจาะจงเป็น
 พระราชกฤษฎีกาเป็นแห่งอย่างนี้มันถึงจะเรียกว่าเสมอกันตามกฎหมาย ที่เรียกว่านิติบุคคล
 นั้นเสมอกัน นิติบุคคลเป็นบุคคลตามกฎหมายเหมือนกัน อย่าให้มันเกิดเอกสิทธิ์ขึ้นเฉพาะแห่ง
 เฉพาะสิ่ง แล้วอีกประการหนึ่งวิธีการที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ก็คือว่าวิธีการพระราชบัญญัติ
 ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันนั้นมันมีวิธีการที่จะกระทำได้อยู่ ในการที่ว่าถ้าหากว่าเราจะต้อง
 ภาษี เจ้าของตอกรจะไล่สถานที่นั้นขึ้นมา พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่านั้นก็ให้โอกาส
 ในการที่จะเอาที่ดิน อย่างเช่นบ้านให้เขาให้โอกาสแก่เจ้าของที่จะเช่าอยู่เอง อย่างให้บ้าน
 เขาเช่า เจ้าของจะเช่าอยู่เองยังเรียกคืนมาได้ แล้วนี่สำหรับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่ง
 ให้เช่าที่ดินไปปลูกสร้างอะไรก็ดี จุฬาลงกรณ์ต้องการใช้สถานที่นั้น มันก็พออนุโลมได้ว่าเป็น
 เจ้าของตอกรใช้ที่ดินนั้นก็เรียกคืนมาได้ แล้วเรายังมีคณะกรรมการควบคุมค่าเช่าขึ้นมาอีก
 อย่างที่พูดท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคนหนึ่ง ได้อภิปรายแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็น
 จะต้องออกพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นการฟุ่มเฟือยเกินไปอีก

๑๕.๓๖ น.

นายทองสืบ สุกมารค์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ ในชั้นเดิม

ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย ความจริงปรารถนาจะคัดค้านเหมือนกัน แต่เมื่อได้พิจารณาโดย
 รอบคอบคือ ได้สอบสวนถึงความจริงที่ปรากฏอยู่นั้นว่าเป็นอย่างไร ก็ยอมจำนนโดยเหตุผล
 จึงเห็นตามพระราชบัญญัตินี้เอง ในการออกพระราชบัญญัตินี้ด้วยประการแรกที่คืนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 นี้ยอมเป็นที่สรวบกันอยู่ว่า พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ได้ทรงจัดหาไว้เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้ แต่ผู้ที่มีที่ดินเป็นจำนวนมาก
 หึงอยู่ว่าง ๆ ก็ให้เขาเช่าไปบ้างในระบะนั้น แล้วต่อมาในขณะนี้ความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

สภาผู้แทนราษฎร พ. ๑๒/๒๕๕๓ (วิสามัญ) สุพงษ์ - จารงศ์

1115

พ. ๑๓/๕

ที่จะต้องขยายการศึกษาจะต้องปลูกสร้างสถานที่ขึ้นให้นักเรียนได้มีการศึกษาเพิ่มขึ้นก็
เรียกคืนมาไม่ได้เพราะคิดพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าตามที่กล่าวแล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้น
นักเรียนที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาต้องปิด เบียดเบียนเสียด้วยกัน จะขยายออกไปอีกเพื่อให้มี
พื้นที่ปริมาณมาก ๆ ตามความต้องการของพวกเราทำไม่ได้

นอกจากนั้นแล้วจะสร้างสถานที่เครื่องมือเครื่องใช้ให้นักศึกษาไปทดลอง ฝึกฝนก็ทำไม่ได้
 เช่นนี้ เป็นการขัดอยู่ ความจริงนั้นข้าพเจ้าได้สอบถามทางเจ้าหน้าที่แล้ว ออกรางว่า เมื่อ
 ออกพระราชบัญญัติไปแล้ว จะมีพระราชกฤษฎีกา เว้นคืนจะเป็นที่เค็ดครอนแก่คนเหล่านั้น
 ทางเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงว่า เมื่อการให้ไปก็จำเป็นจะต้องให้ครัดครอนหรือค่าเสียหายตาม
 สมควร แล้วไม่ใช่เอาทั้งหมด คือมีโครงการว่าจะปลูกจะสร้างอะไรที่ไหน ครั้งหนึ่งไม่ใช่
 ว่าจะมากมายอะไรนัก คือเป็นคึกหนึ่งหลังหรือสองหลัง แล้วเอาเฉพาะที่เท่านั้น นอกจากนั้น
 แล้วการที่จะเอาที่ไหนไม่ใช่พิจารณาคนเดียวแห่งเดียว คือคณะรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณา
 ซึ่งเชื่อว่าจะให้ความยุติธรรมเป็นแน่ ผู้อื่นที่จริงถ้าจะพูดถึงความเค็ดครอนคนที่ไม่ใช่
 ออกจากที่อยู่ก็ต้องมีบ้างเป็นธรรมดา แต่ถ้าเราไม่นึกถึงว่าถ้าเราปล่อยให้ภาวะการเป็น
 อยู่เช่นนี้ ความเค็ดครอนจะมีขึ้นมากกว่านั้น ถ้าจะหาโดยประการอื่นเป็นต้นว่าไปแก่
 พระราชบัญญัติอย่างที่ได้เห็นผู้มีเกียรติเพื่อนสมาชิกคนหนึ่ง ได้กล่าวนั้น ข้าพเจ้านึกว่าเป็น
 อย่างนี้ วิธีที่เสนอนี้เอา ๓ บวกกับ ๓ เป็น ๖ แล้วท่านบอกว่าไม่เอา เอา ๒ คูณ ๓
 ได้ผล ๖ เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเมื่อมีความประสงค์ว่าจะได้ผลเช่นนี้ ท่านจะเอา ๓
 บวกกับ ๓ เป็น ๖ หรือเอา ๒ คูณ ๓ เป็น ๖ ก็ได้ผลเหมือนกัน

นายฉันท จันทระ (ร้อยเอ็ด) : ก็สมควรจะพิจารณาได้แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอ
 ให้ลงมติ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัยท่านผู้ใดเห็นสมควร
 จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมองค์การบริหารแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐบาลขอ
เสนอพิจารณาแล้ว

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุม
อนุมัติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ขอให้เลขาธิการฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๘๓

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๘๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ-
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ ของพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า
ในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๓

"มาตรา ๕ ทวิ ทวิ พินัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่จะใช้เพื่อประโยชน์ในการ

สร้างสถานศึกษาให้กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์แห่งการศึกษาของชาติ ไม่ว่าจะ
จะได้ให้บุคคลใดเขาไปก่อนหรือหลังวันไช้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับผลการยกเว้น
ไม่อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเขาในภาวะบังคับ

ทรัพย์สินแห่งใดที่ไช้ไช้ประโยชน์ในการสร้างสถานการศึกษาให้กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เพื่อประโยชน์ของชาติตามที่กล่าวในวรรคต้น ต้องประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

.....
.....

นายประสิทธิ์ จุลละนที (สงขลา) : โดยเฉพาะมาตรา ๓ ข้าพเจ้าขอ
แปรญัตติดังต่อไปนี้ คือขอคัดข้อความที่ว่า ไม่ว่าจะได้ให้บุคคลใดเขาไปก่อนหรือหลังวันไช้
บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ เหตุผลก็มีอยู่ว่าในปัญหาเรื่องผู้เขานั้นจะเข่าก่อนหรือหลัง
หรืออย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่ามีกรณีที่จะต้องถูกขับไล่โดยได้มีการประกาศกฤษฎีกาแล้ว ก็
ขอโทษปัญหาเรื่องนี้ไปให้คดียุติแล้ว คือว่าเป็นห่วงว่าในปัญหาเรื่องการออกกฎหมาย
โดยมีผลบังคับย้อนหลัง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็ไม่ควรจะมาบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ เมื่อ
ปัญหาอะไรเกิดขึ้นก็เป็นเรื่องว่าไปทางศาลดีกว่า

หลวงอรุณพรพิศาล (ตราด) : คำว่า ไม่ว่าจะได้ให้บุคคลใดเข่าก่อนหรือหลัง
วันไช้พระราชบัญญัตินั้น ไม่ได้กินความถึงเรื่องการเข่าธรรมดา คือพูดถึงแต่เพียงว่า
ให้กฎหมายนี้บังคับได้ไม่ว่าเข่าก่อนหรือหลัง แต่ว่าถ้าเข่ากันตามธรรมดาสามัญความ
๔-๕ ปี อย่างนี้ไม่เป็นไร คือกฎหมายนี้ไม่กินความถึง

นายประสิทธิ์ จุลละนที (สงขลา) : ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวอย่าง
นั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่าจะไม่ขัดข้องในการที่จะคัดข้อความที่ว่านี้ออก

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ สมาชิกประเภทที่ ๒ : ตามหลักกรณนั้นบอกมาให้จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยได้ขยายสร้างสถานศึกษาโดยให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่เขาไปเพื่อ
ประโยชน์การศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้ให้แล้วเขาทรัพย์สินไปตั้งแต่เมื่อไรแล้ว ที่
ถ้าจะคัดข้อความนี้ออกกฎหมายนี้ไช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น

1119 ~~1119~~

คนไป สืบหมายความว่า การใช้ตั้งแต่วันใช้กฎหมายนี้เท่านั้น ถ้าหากคัดลอกคำว่า ก่อนหรือหลัง
คัดลอกไปไม่ได้ ถ้าคัดลอกไปหมายความว่า การมา เขารับสินของสุภาพหลังจากประกาศใช้
กฎหมายนี้แล้ว เท่านั้นจึงจะ ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายควบคุมค่าเช่า เราต้องการให้ยก
เว้นกฎหมายควบคุมค่าเช่า แม้แต่ทรัพย์สินนั้นจะ ใดให้เขา ยกก่อนนั้นสักก็ปีก็ตาม สามารถ
เรียกกลับคืนมา ได้หมดเพื่อประโยชน์ของการขยายการค้า เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นด้วย
ในการที่จะคัดข้อความนี้ออก

นายประสิทธิ์ จุลละ เกศ (สงขลา) : ความจริงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งสองท่านได้
กล่าว เมื่อถึงนี้ผู้ชักนัคนละทาง ความประสงค์ของแม่ก็พอใจอย่างคุณ มองอรรถพรว่า แค่ว่า
ทางฝ่ายคุณสุวิชา ท่านก็บอกว่าต้องการบังคับสำหรับผู้เช่า ซึ่งได้เขาอยู่ก่อนใช้กฎหมาย
ฉบับนี้ด้วย ซึ่งหลักการนี้ข้าพเจ้า ไม่เห็นพ้องด้วย เพราะว่า เป็นการให้ความไม่เป็นธรรม
กับผู้เช่า ฉะนั้นข้าพเจ้าขอแค่เพียงว่าสำหรับ โอกาสที่ผู้เช่าจะ เขาอยู่ต่อไปละก็ ไม่ให้อยู่
ในบังคับของกฎหมายควบคุมค่าเช่า อย่างนี้ก็รู้สึกว่าเป็นธรรมดีกว่า เราเอาผิดแค่เพียง
ครั้งเดียวก็ดีแล้ว ไม่ควร จะเอาเกินไปกว่านั้น

คุณวิเทศธรรมากร (เพชรบุรี) : : ก็ที่มันเช่าไปหมดแล้ว แล้วจะไปออกกฎหมาย
ทำไม ถ้าอย่างนั้นละก็ ก็ที่มันเช่าไปหมดแล้ว แล้วนี่จะสร้างสถานศึกษา เขาจะสร้าง
ในที่ที่คนเช่าไปแล้ว เดียวนี้ที่คนเช่าไปหมดแล้ว แล้วมา คัดอย่างนี้จะ ออกกฎหมายทำไมมัน
ถ้าอย่างนั้นละก็

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นละก็ข้าพเจ้าจะขอให้ประมุขวิปจัตย คือว่า
มีผู้แปรญัตติขอให้คัดตัวที่ประโยชน์ที่ว่า ไม่ว่า จะได้ให้บุคคลใดเช่าไปก่อนหรือหลังวันใช้
บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ คุณประสิทธิ์ ๖ ขอคัดข้อความนี้ออก ท่านผู้ใดเห็นควรคัดข้อความ
นี้ออกตามผู้เสนอแปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภามณฑลราชบุรี : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามกรมการ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภามณฑลราชบุรี : เป็นอันว่าคงไว้ตามกรมการ

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : กระผมเห็นว่าควรจะตัดคำว่า "หรือหลัง" ออก

๑) คือหมายความว่าไม่~~จะ~~จะให้เขาไปก่อนวันใช้พระราชบัญญัติ คำว่า "หรือหลัง" ให้ตัดออก
เพราะว่าคำว่า "หรือหลัง" ไม่มีประโยชน์อะไรเลย เพราะวิชนวิเทศ ๆ ก็ออกแล้วว่า
เขาไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้นเอาไว้ก็ไม่มีประโยชน์อันหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่งสัญญา
ที่จะให้เขาคือไปนี้ สัญญามันมีกำหนดอยู่แล้วที่จะทำคือไปว่าให้เขาถึงปี ก็เดือน เดือน เพราะ
ฉะนั้นเมื่อเวลากำหนดในสัญญาแล้ว ก็หมดการบังคับแล้ว สัญญานี้ก็ไม่อยู่ในพระราชบัญญัติ
ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน ไม่จำเป็นต้องมาเขียนไว้ก็บังคับได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเอา
คำว่า "หรือหลัง" ออกเสีย

ประธานสภามณฑลราชบุรี : ขอแปรญัตติคำว่า "หรือหลัง" ใช้นใหม่

ขุนวิเทศธรรณการ (เพชรบุรี) : พุทไซ่ อ้ายหรือหลัง มันหมายความว่าเขาให้เขาไป
ตั้ง-สมมติว่า ๒๐๐ ไร่ ๑,๐๐๐ ไร่ เช่นนี้แล้ว แต่ว่าเขาจะสร้างสถานศึกษาเพียง ๕ ไร่
๑๐ ไร่ ปีที่ใดงบประมาณ ๕ ไร่ เพราะฉะนั้นก็เอาตรง ๕ ไร่ขึ้นมา แล้วที่นี้จะรู้หรือว่า
อีก ๒ ปีหรือ ๓ ปี หรือ ๕ ปีกว่าจะไ้งบประมาณมา แล้วจะเรียกมาทั้งหมดแล้วก็ไม่ให้ใคร
เขาคือไป/๗๗๗๗ คราวนี้กว้างอยู่อย่างนั้นก็เดือดร้อนแก่อาณาประชาราษฎร์ที่เขาเช่าอยู่แล้ว
จะไปไล่เขาทั้งหมดอย่างนี้ ท่านผู้แทนนี้ขึงใจนี้ หมายความว่า...

ประธานสภามณฑลราชบุรี : อ่า ๆ ๆ ๆ

ขุนวิเทศธรรณการ (เพชรบุรี) : ถ้าเขาเช่าอยู่แล้ว แล้วจะไปไล่เขาทั้งหมดได้อย่างไร
กว่าจะไ้งบประมาณมาไ้งบประมาณตรงไหนก็ไล่ตรงนั้นเท่านั้นต่างหาก ที่นี้เขาหมดสัญญา

เข้า คนที่เข้าอยู่แล้ว เมื่อยังไม่ต้องการที่ไปทำอะไร ก็ให้เขาเข้าต่อไป คือหลังจาก
กฎหมายนี้ออกไปแล้วอย่างนั้นทางศาล แล้วไปอีก ๕ ปีเลยก็ว่าอย่างนั้น โฉมหน้าประมาณ
จึงจะเอาตรงนั้น ท่านบอกหรือหลังให้คัดออก ก็ต้องมองคนที่เข้าอยู่ก็ต้องออกไปละ
เขาไม่ได้หลังพระราชบัญญัตินี้เขาไม่ได้แล้ว นี่ท่านไม่สงสารประชาราษฎร

นายทิม กุริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ท่านผู้อภิปรายเมื่อคืนนี้ดูเหมือนจะไม่เข้าใจ
พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันนั้น
ไม่จำเป็นจะต้องเข้าอีกก็ต้องได้อยู่ เพราะฉะนั้นที่จะใช้ที่ใดจะใช้โดยพระราชกฤษฎีกา
เราจะเอาตรงนี้เป็นที่สำหรับสร้างโรงเรียนหรือสร้างสถานศึกษา แล้วที่นั้นก็เป็นการที่จะ
ต้องบอกเลิกไปโดยพระราชบัญญัตินี้แล้ว เป็นอย่างนั้น ไม่จำเป็นจะต้องว่ามาเข้าอีก
หรือไม่เข้าเขาก็คืออยู่ต่อไปได้ ไม่ทำสัญญาเขาก็คืออยู่ต่อไปได้ พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าใน
ภาวะคับขันมีอยู่เช่นนั้นท่านไม่เข้าใจเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคัดค้านว่า "หรือหลัง" ออก
ได้ประโยชน์ แล้วไม่จำเป็นจะต้องเขียนไว้ฟุ่มเฟือย แล้วเข้าใจว่าผู้เขียนกฎหมายเช่นนี้
คัด หรือหลัง ออก คือผู้เข้าใจข้อความในกฎหมาย

นายทองสับ สุภมารักษ์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ถ้าไปคัดตามที่ผู้ขอแปรญัตติคัดแล้วก็อ่าน
ไม่ได้ความ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะ ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
คือว่าคุณทิม ขอสั่งคำว่า "หรือหลัง" ออก ท่านผู้ใดเห็นสมควร คัดค้านที่ผู้แปรญัตติสงวนไว้
โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าคงไว้ตามกรรมาธิกร ~~แล้ว~~

สภากฎหมาย ๑๒/๕๓ (วิสามัญ)

1/92
โฉนดเลขา เดือน ค. ๑๘/

เลขานุการสภากฎหมาย : มาตรา ๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ~~ไม่ใช่~~

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภากฎหมาย : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป
พิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้บังคับเป็น
กฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภากฎหมาย : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไว้ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภากฎหมาย : เป็นต้นว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ให้บังคับเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

สมควรแก่เวลาแล้วขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

ประธาน

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

ผู้ตรวจ

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

ตรวจแล้ว วันที่ 11 สิงหาคม ๑๖

หัวหน้าแผนกกรรมการประชุม

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

หัวหน้ากองการประชุม

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ.จ. อ.จ. อ.จ. อ.จ.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร